

KOLME PISTETALOJA YLISKYLÄÄN

METROPOLIA AMMATTIKORKEAKOULU

RAKENNUSARKKITEHTI (AMK)

RAKENNUSARKKITEHTUURI

OPINNÄYTETYÖ

ERIK HÄMEENOJA

3.5.2025

TIIVISTELMÄ

Tekijä:	Erik Hämeenoja
Otsikko:	Kolme pistetaloa Yliskylään
Sivumäärä:	67 sivua + 1 liite
Aika:	3.5.2025
Tutkinto:	Rakennusarkkitehti (AMK)
Tutkinto-ohjelma:	Rakennusarkkitehtuuri
Ammatillinen pääaine:	Rakennusarkkitehtuuri
Ohjaajat:	Lehtori Janne Järvinen Lehtori Jorma Lehtinen Arkkitehti Juha Mäki-Jyllilä, JKMM Arkkitehti Tyko Saarikko, Helsingin kaupungin asemakaavoitus

Tässä toiminnallisessa opinnäytetyössä suunniteltiin kolme asuinkerrostaloa Helsingin Laajasalon Yliskylän alueelle. Suunnittelutyö pohjautui Helsingin kaupungin laatimaan asemakaavaluonnokseen. Työn tarkoituksena oli noudattaa asemakaavan määräyksiä, mutta poiketa niistä tarpeen mukaan asuntojen toimivuutta ja viihtyisyyttä parantaen, säilyttäen kuitenkin alueelle asetetut periaatteet ja tavoitteet. Tavoitteena oli suunnitella korkeatasoista, perheasumiseen keskittyvää arkkitehtuuria uudelle urbaanille merelliselle kaupunkialueelle.

Suunnittelutyön teoreettisena pohjana toimivat asemakaavaluonnos, asemakaavaselostus, rakennuspaikan olosuhteet, Helsingin kaupungin laatimat selvitykset sekä perehtyminen referenssikohteisiin.

Suunnittelutyötä rajoittivat myös erilaiset säädökset ja ohjeistukset, jotka liittyivät asutosuunnitteluun, palomääräyksiin ja rakenneoppiin. Kerätyn tiedon ja havaintojen analyysin pohjalta tehtiin luonnoksia käsin piirtäen sekä Cad-työskentelyä hyödyntäen.

Suunnitelmasta laadittiin luonnostasoiset piirustukset sekä pienoismalli. Julkisivu-, massa-, kaupunkikuvallinen ja rakennesuunnittelu toteutettiin rinnakkain, mikä mahdollisti eheän, sopusuhtaisen ja loogisen kokonaisuuden, joka istuu luontevasti ympäröivään alueeseen. Koska kyseessä oli perheasumiseen keskittyvä suunnittelu, panostettiin asuntojen poikkeuksellisen väljiin mitoituksiin.

Lopputuloksena syntyi kolme viihtyisää, modernia tiiliarkkitehtuuria edustavaa asuinkerrostaloa, joissa on kokeiltu valtavirrasta poikkeavia ratkaisuja verrattuna perinteiseen suomalaiseen asutosuunnitteluun.

Avainsanat: Arkkitehtuuri, asuinkerrostalo, tiili, pistetalo

Tämän opinnäytetyön alkuperä on tarkastettu Turnitin Originality Check -ohjelmalla.

ABSTRACT

Author: Erik Hämeenoja

Title: Three point-blocks in Yliskylä

Number of pages: 67 pages + 1 appendice

Date: 3.5.2025

Degree: Bachelor of Construction Architecture

Degree programme: Construction Architecture

Professional major: Construction Architecture

Instructors: Janne Järvinen, Senior Lecturer
Jorma Lehtinen, Senior Lecturer
Juha Mäki-Jyllilä Architect, JKMM
Tyko Saarikko Architect, Helsingin kaupungin asemakaavoitus

The aim of this thesis involved designing three residential apartment buildings for the Yliskylä area in Laajasalo, Helsinki. The design was based on a zoning plan draft prepared by the City of Helsinki. While the design process respected the zoning regulations, deliberate deviations were made to improve apartment functionality and comfort, without compromising the core principles and goals set for the area. The aim was to create high-quality architecture focused on family living in a new urban maritime environment.

The theoretical basis included the zoning plan, its accompanying report, site-specific conditions, various city-led studies, and reference projects. The design was also guided by regulations related to housing design, fire safety, and structural planning. Sketches were produced

both by hand and using Cad-software.

The final result consists of three modern apartment buildings characterized by brick architecture and spatially generous layouts. The design process integrated façade, massing, structural, and urban design elements in parallel, ensuring a harmonious and coherent whole that fits seamlessly into its surroundings. The buildings incorporate innovative design solutions that depart from conventional Finnish residential architecture.

Keywords: Architecture, apartment building, brick, point-block

SISÄLLYSLUETTELO

1 JOHDANTO

1.1 Asuntoarkkitehtuuri	6
1.2 Alueen valinta	6
1.3 Hyvinvoinnin kasvu, asuntojen laadun lasku	6
1.4 Konkreettiset ratkaisut	7

2 KESKEISET KÄSITTEET

3. VALMISTELU

3.1 Asemakaavamuutos	11
3.1.1 Nykytilanne	11
3.1.2 Asemakaavaluonnos	13
3.1.3 Asemakaavaluonnoksen määräykset	15
3.1.4 Piha- ja yhteistilat	16
3.1.5 Liikennepysäköinti	17
3.1.6 Maasto ja pinnanmuodot	18
3.1.7 Aurinko, tuuli ja näkymät	19
3.1.8 Liikenne	20
3.2 Johtopäätökset	20
3.2.1 Asemakaavaluonnos	20
3.2.2 Aurinkoisuus ja näkymät	21
3.2.3 Tuulisuus	21
3.2.4 Maanpinta	22
3.2.5 Asuntojen koko ja jakauma	22
3.2.6 Rakennerratkaisu	23
3.2.7 Paloluokka	
3.3 Tila-ohjelma	25

4. LUONNOSTELU

26

4.1 Referenssit	26
4.1.1 Referenssi urbaanista tiliarkkitehtuurista	27
4.1.2 Referenssi valoisesta porraskäytävästä	28
4.1.3 Referenssit saunaa varten	29
4.1.4 Referenssi yhteistiloista	30
4.1.5 Referenssi tilojen sommittelusta	31
4.2 Skenaariot	32
4.2.1 Korotettu piha	32
4.2.2 Maantaso piha	33
4.2.3 Parveskenaariot	34
4.2.3 Parveskenaariot	35
4.3 Pihaluonnostelu	36
4.4 Porrashuoneluonnostelut	37
4.4.1 Näkymälinjat	37
4.4.2 Valosieppari	38
4.5 Alustavat pohjaratkaisut	39
4.5 Asuntojen tunnelma	40
4.6 Johtopäätökset	41
5 SUUNNITTELU	
5.1 Osasuunnitelmat	42
5.1.1 Pihasuunnitelma	42
5.1.2 Pohjasuunnitelmat	43
5.1.3 Leikkaukset	45
5.1.4 Julkisivut	46

6. KERROSTALON LUONNOSSUUNNITELMA	48
6.1 Suunnittelun lähtökohdat	49
6.2 Massa ja suhde alueeseen	50
6.3 Ulkoarkkitehtuuri	52
6.4 Rakenteet ja Detaljiikka	54
6.5 Piha ja yhteiskäyttötilat	56
6.6 Asunnot	59
7.YHTEENVETO	61
LÄHTEET	64
KUVALÄHTEET	66
Liitteet	67
Liite 1: Pienennökset planssarjasta	6 sivua

1 JOHDANTO

Tässä toiminnallisessa opinnäytetyössä tutkitaan viihtyisien asuinkerrostalojen suunnittelua. Viihtyisyys tarkoittaa asuinympäristön kokemuksellista laatua, joka syntyy tilojen toiminnallisuuden, estetiikan, luonnonvalon, materiaalien, mittakaavan ja sosiaalisten kohtaamismahdollisuuksien yhteisvaikutuksesta. (Architectural Research in Finland, vol.2, no.1 2018: 119) Pistetalo on kerrostalotyyppi, jossa asunnot sijoittuvat keskelle tai rakennuksen ulkoreunalle sijaitsevan porrashuoneen ympärille kompaktissa, usein neliömäisessä rakennuksessa, ja joka mahdollistaa näkymät useaan ilmansuuntaan sekä tehokkaan tontinkäytön.

Samalla tarkastellaan, kuinka suunnitteluratkaisuihin voidaan integroida vähähiilisiä ja ekologisesti kestäviä valintoja. Suunnitteluala sisältyy Laajasalon asemakaavamuutokseen, joka tukee Helsingin kaupungin tavoitteita täydentää kaupunkirakennetta olemassa olevilla taajama-alueilla sekä kehittää kevyen liikenteen ja raideyhteyksien verkostoa (Asemakaavaselostus 2024: 10-11)

Asuntoarkkitehtuuria Suomessa on viime vuosikymmeninä määrittänyt tehokkuusajattelu ja tilankäytön optimointi. Suunnittelussa korostuvat suuret mittakaavat ja huoneistojen kompaktius, mikä näkyy kaaviossa (Kuva 1) asuntojen keskipinta-alojen pientymisenä. Tätä taustaa vasten voidaan tarkastella ilmiöitä, kuten kaupungistumisen kiihtymistä ja rakennuttajien pyrkimystä maksimoida taloudellinen hyöty (Meriläinen & Tervo 2022: 20). Näiden taustavaikutusten seurauksena asuinympäristöjen koettu laatu ja viihtyisyys ovat nousseet tärkeiksi suunnittelukriteereiksi (Hautajärvi 2021: 31, 39).

Suomalaisen asuntosuunnittelun keskeinen suunnitteluperiaate on tehokas tilankäyttö, joka juontaa juurensa sodanjälkeiseltä ajalta. Tuolloin pyrittiin välttämään niin sanottuja ”turhia neliöitä”, ja suunnittelu keskittyi mahdollisimman tiiviiseen ja taloudelliseen toteutukseen. Taustalla vaikuttivat rakennusmateriaalien niukkuus ja

kustannustehokkuuden tarve jälleenrakennuskaudella (Meriläinen & Tervo 2022: 20).

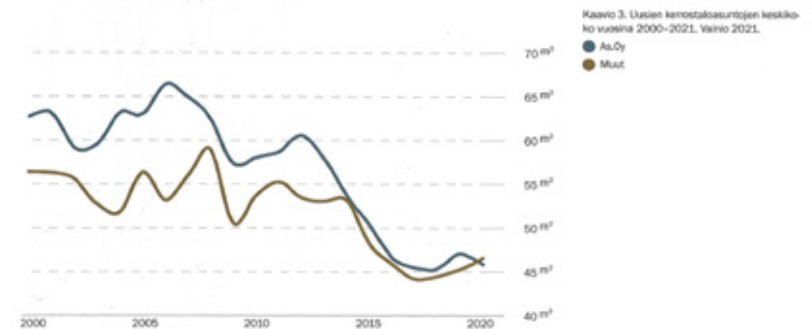
Opinnäytetyö on hankkeistettu Helsingin kaupungin kaavoituksen, sekä JKMM perustajaosakkaan Juha Mäki-Jyllilän kanssa.

Opinnäytetyöraportin kieliasun muotoilussa ja tarkistamisessa on käytetty OpenAI:n ChatGPT:n versiota 4o. Opinnäytetyön tekijä on vastuussa kaikesta opinnäytetyön sisällöstä ja muotoilusta

1.1 Asuntoarkkitehtuuri

Liiketaloudellisesta näkökulmasta tarkasteltuna asuntojen halutaan olevan mahdollisimman neutraaleja ja helposti kaupallistettavia. Asunnot toteutetaan monesti modernismin ihanteiden mukaisesti, jossa vaaleat pinnat, valkoiset seinät ja pelkistetty sisäarkkitehtuuri muodostavat neutraalin pohjan.

Tällainen lähestymistapa tarjoaa toisaalta asukkaalle mahdollisuuden tehdä kodista persoonallinen muokkaamalla sitä omien mieltymystensä mukaan (Mäki-Jyllilä 2025).

Kuva 1. Uusien kerrostaloasuntojen keskikoko vuosina 2000-2021. (Meriläinen & Tervo 2022: 17. Muokannut Erik Hämeenoja)

Asuntosuunnittelu on Suomen ja kansainvälisen rakentamisen keskeisin typologia, sillä suurin osa rakennuskannasta liittyy asumiseen. Asuinrakennukset muovaavat merkittävästi kaupunkikuvaa, ja asumisella on keskeinen rooli ihmisen elämässä, sillä se tarjoaa tilan levolle, yhteisöllisyydelle ja arjen toiminnalle (Meriläinen & Tervo 2022: 156-157).

Oma kiinnostukseni aiheeseen kumpuaa henkilökohtaisista kokemuksista kerrostaloasumisesta. Asuinkeuhkotalo on rakennustyyppi, jossa on useita itsenäisiä asuntoja ja koteja päällekkäin useassa kerroksessa. Kysymykset siitä, mikä tekee kodeista toimivan ja viihtyisän, ovat kiinnostanut minua pitkään. Suunnittelussa suurten kokonaisuuksien hallinta ja työskentelyn tehokkuus ovat vahvuuksiani, minkä vuoksi halusin tarttua laajamittaisempaan tehtävään. Tavoitteena on myös syventää ymmärrystäni asuntoarkkitehtuurin typologiasta, joka työllistää arkkitehtejä eniten.

1.2 Alueen valinta

Suunnittelukohteeksi valittiin Laajasalon pohjoisosassa sijaitseva Yliskylän venesatama-alue. Alueelle on laadittu asemakaavamuutos Helsingin vuoden 2016 yleiskaavan pohjalta. Kaavamuutoksen tavoitteena on asuntojen rakentaminen, pikaraitiotieverkoston jatkaminen, liike- ja palvelukeskuksen täydentäminen, liikkumismahdollisuuksien monipuolistaminen, kaupunkikuvan parantaminen sekä Laajasalontien moottorikadun jakaman kaupunginosan yhdistäminen (Helsingin kaupunki 2024: 12).

Suunnittelun lähtökohtana on noudattaa asemakaavamuutosta, arvioiden sen toimivuutta suunnitteluratkaisujen edetessä. Poikkeamia tehdään tarvittaessa, mikäli ne parantavat arkkitehtonista laatua tai asumisviihtyvyyttä.

Alueelle on kaavailtu matalia, kuusikerroksisia pistetaloja. Vihreä, merenrannan läheinen sijainti luo edellytykset avarille ja luonnonläheisille asunnoille.

Yliskylän asemakaavamuutoksesta vastaavan arkkitehdin Tyko Saarikon (2025) kanssa käydyssä keskustelussa korostui alueen arvokas ja merellinen luonne, mikä ohjaa suunnitteluratkaisuja kohti laadukasta, jopa luksusarkkitehtuuria lähestyvää ilmaisua. Tämän perusteella suunnittelun painopiste asetetaan perheasuntoihin, mikä näkyy asuntojen väljemmissä pohjaratkaisuissa.

1.3 Hyvinvoinnin kasvu, asuntojen laadun lasku

Asuntosuunnittelun laatu on herättänyt viime vuosina kasvavaa keskustelua. Suomen Arkkitehtiliiton mukaan asuntojen keskikoot ovat pienentyneet merkittävästi viimeisen kymmenen vuoden aikana, mutta samalla suunnittelu on kehittynyt kokonaisvaltaisempaan ja empaattisempaan suuntaan. Nykyinen suunnittelu huomioi aiempaa paremmin ilmastonmuutoksen, esteettömyyden ja inhimillisen elinympäristön vaatimukset (SAFA 2022).

Toisen maailmansodan jälkeinen jälleenrakennuskausi toi mukanaan huomattavia parannuksia asumiseen ja kaupunkisuunnitteluun. Hygieniatason nousu, moderni infrastruktuuri ja uudet lähiöratkaisut muuttivat arkea perustavanlaatuisesti. Tämän kehityksen myötä kaupunkirakenne tiivistyi ja asuntojen laatu parani useiden vuosikymmenten ajan.

Yksilöllisyyttä ja joustavuutta painottava kulttuuri on muokannut myös suunnittelun sisältöä. Yhteisöllisiä tiloja on karsittu, ja pienet asunnot on optimoitu lähinnä yhden tai kahden henkilön tarpeisiin. Samaan aikaan elinkustannusten nousu on tehnyt laadukkaasta asumisesta monille vaikeammin saavutettavaa, pakottaen tinkimään tiloista ja mukavuudesta (Meriläinen & Tervo 2022: 20.)

1.4 Konkreettiset ratkaisut

Kodin mukavuuden, viihtyisyyden, ekologisuuden ja kestävyden saavuttaminen edellyttää selkeää ohjenuoraa ja tavoitteellista suunnittelua. Jotta voidaan päästä konkreettisiin tuloksiin, on tärkeää tunnistaa ne tekijät, joiden kautta rakennustaide vaikuttaa ihmisen kokemukseen, hyvinvointiin ja viihtyvyyteen.

Luonnonvalo

Luonnonvalolla on merkittävä vaikutus ihmisen henkiseen hyvinvointiin. Hyvin suunniteltu päivänvalo lisää tilojen viihtyisyyttä ja vähentää keinovalaistuksen tarvetta. Luonnonvalo vaikuttaa positiivisesti ihmisen henkiseen ja fyysiseen hyvinvointiin. (Arkkitehtuurin ABC 2: 38)

Luonnonvalon pääsyssä sisätiloihin on myös keskeinen merkitys energiatehokkuudessa ja ekologisuudessa ja samalla se vähentää keinovalaistuksen ja lämmityksen tarvetta (ARK-Lehti 2022).

Suunnitteluratkaisuissa luonnonvalon maksimaalinen hyödyntäminen voidaan toteuttaa rakennusten sijoittelulla, ikkunoiden suuntauksella ja koon optimoinnilla, sekä avoimilla pohjaratkaisuilla ja heijastavia pintoja hyödyntämällä. Luonnonvaloa korostava arkkitehtuuri on funktionaalinen keino tukea sekä asukkaiden hyvinvointia että kestävänsä rakentamisen tavoitteita. (Ching 2015: 189)

Yhteiskäyttötilat

Asuinympäristöjen viihtyisyyttä voidaan edistää merkittävästi tilaratkaisuilla, jotka rohkaisevat sosiaaliseen kanssakäymiseen. Tällaisia ovat esimerkiksi valoisa porrashuoneet, yhteispihat sekä jaetut tilat, kuten talosaunat, kerhotilat ja viljelyalueet. Julkisen ja yksityisen tilan väliin sijoittuvat puolijulkiset tilat kuten viherkatot ja yhteiskeittiöt.

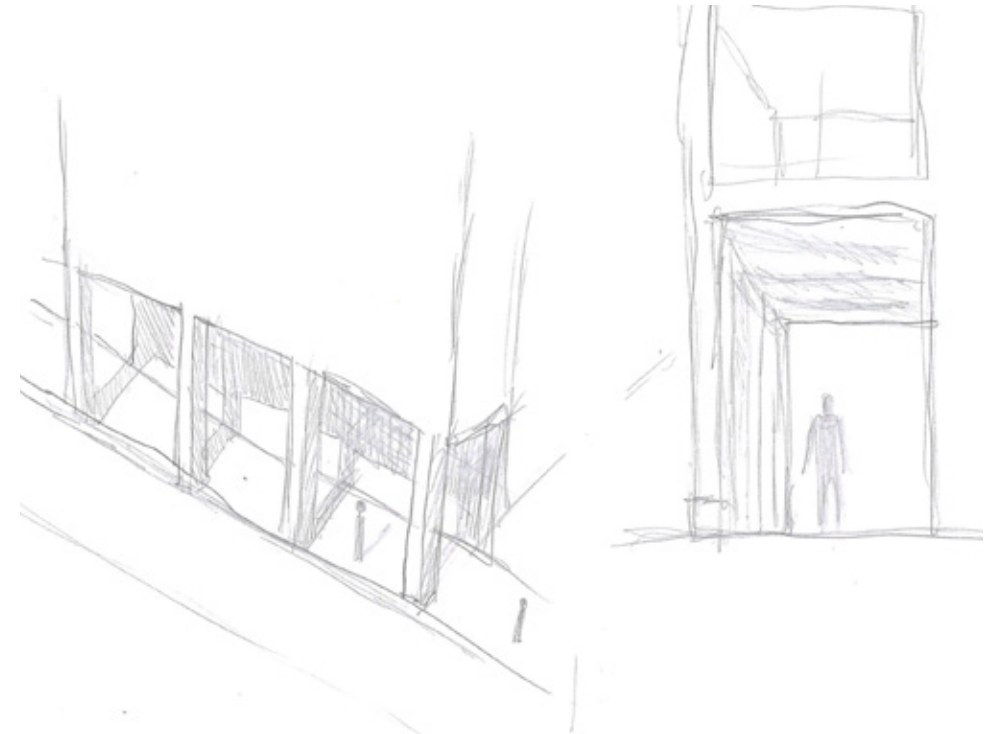
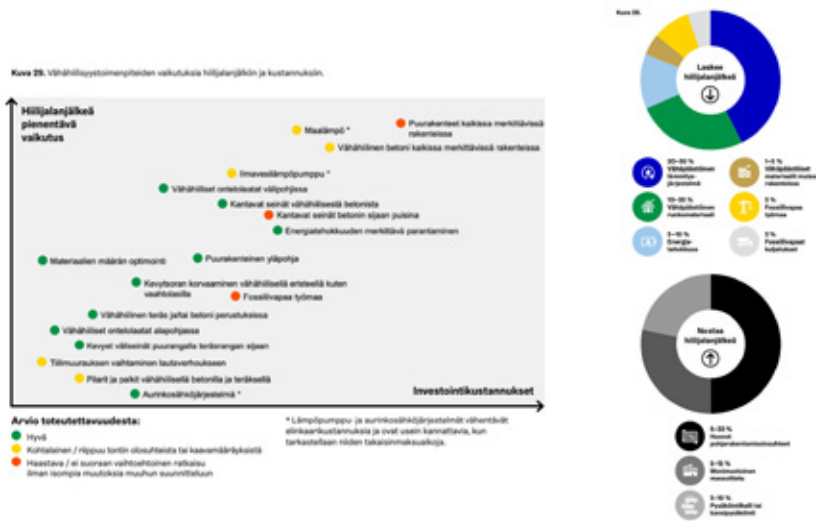
Kasvillisuus

Kasvillisuus on tärkeä osa terveellistä ja viihtyisää asuinympäristöä (Kaupunki suunnittelu ja asuminen 2017: 95) Luonnon elementtien, kuten kasvien ja luonnonmateriaalien, integroiminen rakennuksiin parantaa asukkaiden hyvinvointia. ja lisää yhteyttä luontoon.

Vähähiilisyys

Vähähiilisyys tarkoittaa suunnittelun, rakentamisen ja käytön tapoja, jotka tuottavat mahdollisimman vähän hiilidioksidipäästöjä. Se liittyy ilmastonmuutoksen torjuntaan ja on keskeinen osa kestävästä kehitystä varsinkin rakennusalalla, joka on yksi suurimmista päästöjen aiheuttajista.

Helsingin kaupungin *Vähähiilisyysopas suunnittelijoille ja rakennushankkeeseen ryhtyville* tarjoaa käytännönläheisiä ohjeita siihen, miten arkkitehdit ja suunnittelijat voivat vaikuttaa rakennushankkeen ilmastovaikutuksiin jo varhaisessa suunnitteluvaiheessa. Oppaan mukaan rakennuksen vähähiilisyys voidaan vaikuttaa esimerkiksi tehokkaalla tilasuunnittelulla, materiaalivalinnoilla, yksinkertaisella massoittelulla, energiatehokkuudella ja pitkäikäisillä rakenteilla (Helsingin kaupunki 2024: 40-42). Kuvassa 2 on visualisoitu keskeisimpiä ratkaisuja, jolla voidaan tavoitella vähähiilisyttä suhteutettuna kustannuksiin.

Kuva 2. Kooste keskeisistä ratkaisuista vähentää rakennusten hiilidioksidipäästöjä suhteutettuna investointikustannuksiin. (Helsingin kaupunki 2024)

Kuva 3. Käsivarainen piirustus katutason arkadista.

Hybridirakentaminen

Isoin vaikutus rakennuksen hiilijalanjäljen laskemiseen lämmitysjärjestelmän jälkeen on hybridirakentaminen, jossa esimerkiksi kantavat seinät ovat vähähiilistä betonista, välipohjat vähähiilisiä ontelolaattoja, ei-kantavat väliseinät puurakenteisena sekä puurakentein yläpohja.

2 KÄSITTEET

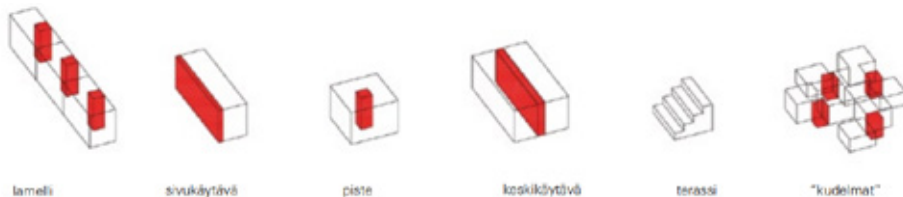
Arkadi: Arkadi on pylväiden tai pilareiden kannattama holvikaarten sarja, tai myös käytävä. Tässä opinnäytetyössä arkadilla viitataan parvekevyöhekkeiden luomaan katutaso käytävää, joka on visualisoitu kuvassa 3.

Hybridirakentaminen: Hybridirakentaminen tarkoittaa rakennustapaa tai -ratkaisua, jossa yhdistetään useita eri materiaaleja tai käyttötarkoituksia samaan rakennuskokonaisuuteen.

Kerrostalo: Asuinkerrostalo on rakennustyyppi, jossa on useita itsenäisiä asuntoja päällekkäin useassa kerroksessa. Ne voivat sisältää myös liiketiloja tai yhteiskäyttötiloja, erityisesti maantasokerroksessa.

Pistetalo: Pistetalo on kerrostalotyyppi, jossa asunnot sijoittuvat keskelle tai rakennuksen ulkoreunalle sijaitsevan porrashuoneen ympärille kompaktissa (Kuva 4), usein neliömäisessä rakennuksessa, ja joka mahdollistaa näkymät useaan ilmansuuntaan sekä tehokkaan tontinkäytön (Kerrostalojen kehittäminen. talotyyppiselvitys. 2007: 40.)

Viihtyisyys: Tässä opinnäytetyössä viihtyisyys tarkoittaa asuinympäristön kokemuksellista laatua, joka syntyy tilojen toiminnallisuuden, estetiikan, luonnonvalon, materiaalien, mittakaavan ja sosiaalisten kohtaamismahdollisuuksien yhteisvaikutuksesta.

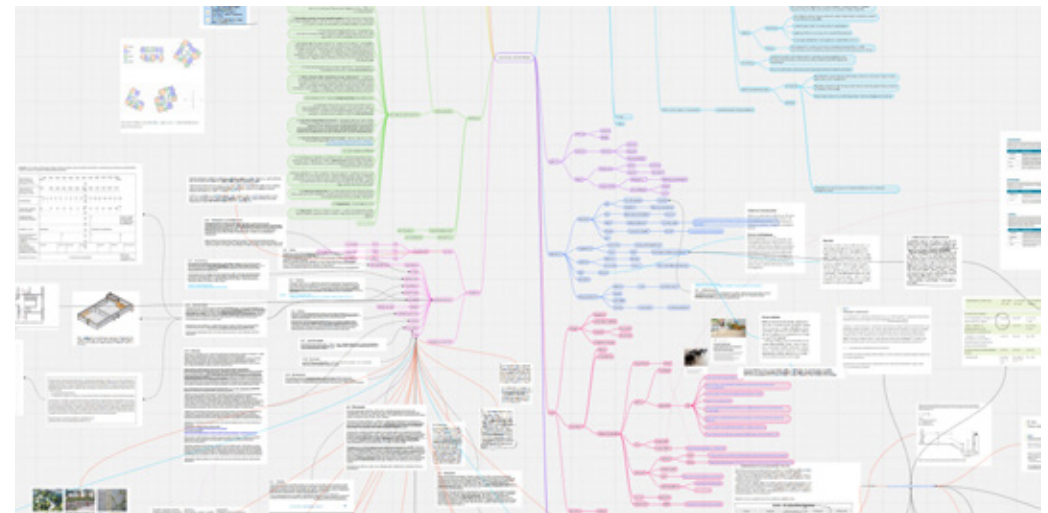
Kuva 4. Diagrammeja erilaisista kerrostalotyypeistä (Kerrostalojen kehittäminen 2007)

3. VALMISTELU

Opinnäytetyöprosessin alkuvaiheessa keskeiseksi tehtäväksi muodostui lähtötietojen keruu ja suunnitteluprosessin jäsentely. Aloitin työn luomalla selkeän rakenteen, jonka avulla voisin hahmottaa kerrostalosuunnitteluun liittyvät tavoitteet, aikataulut, keskeiset vaiheet sekä tarvittavat tiedonkeruuvälineet. Näin varmistin, että työskentely etenee johdonmukaisesti ja hallitusti.

Prosessin tueksi rakensin opinnäytetyöpohjan, johon sisällytin valmiiksi kaikki pää- ja väliotsikot. Rakenne perustui samankaltaisiin suunnittelupainotteisiin opinnäytetöihin, joista otin mallia. Tämä loi selkeän viitekehysten koko työn etenemiselle.

Tiedonkeruussa hyödynsin sekä perinteisiä muistiinpanoja vihkoon että sähköistä dokumentointia Word-ympäristössä. Kerättyjen havaintojen ja ajatusten pohjalta rakensin visuaalisen kokonaiskuvan Miro-työkalulla, jossa koostin laajan mind mapin. Se auttoi hahmottamaan suunnitteluun liittyvien osa-alueiden keskinäisiä yhteyksiä ja loi pohjan suunnittelullisille päätöksille.

Kuva 5. Kuvankaappaus Miro-työkalulla valmistetusta mindmapista.

3.1 Asemakaavamuutos

Helsingin kaupungin tavoite

Valitsemani suunnittelualue on osa Helsingin kaupungin strategista kehitystyötä Laajasalon Yliskylän alueella, joka on merkittävä kohde kaupungin täydennysrakentamisessa. Suunnitelma perustuu Helsingin yleiskaavaan 2016, jonka tavoitteena on ohjata kaupunkirakennetta kohti raideliikenteeseen tukeutuvaa, kestävästä verkostokaupunkia. (Asemakaavaselostus 2024: 8) Alueen asema vahvistuu entisestään Kruunusilltojen pikaraitiotiehankkeen myötä, joka yhdistää Laajasalon keskustaan ja edelleen koko pääkaupunkiseudun joukkoliikenneverkkoon.

Yliskylän tavoite

Yliskylän asemakaavamuutoksen keskeisenä tavoitteena on vastata kaupungin kasvuun sekä tiivistää ja eheyttää yhdyskuntarakennetta sosiaalisesti, ekologisesti ja toiminnallisesti kestäväällä tavalla (Tyko Saarikko, 2025.) Kaavassa korostuu Laajasalontien bulevardisoiminen, joka muuttaa nykyisen moottorikadun urbaaniksi pääkaduksi. Tämä toimii rakenteellisena selkärankana, jonka varrelle suunnitellaan tiivistä, monimuotoista ja vaihtelevaa kaupunkirakennetta.

Alueelle suunnitellaan noin 2 000 uuden asukkaan asuinalue, johon sisältyy myös palvelu-, opetus- ja vapaa-ajan toimintoja. Erityistä huomiota kiinnitetään liikkumisen sujuvuuteen ja esteettömyyteen, jalankulun, pyöräilyn ja joukkoliikenteen olosuhteita parantamalla. Lisäksi kaavaratkaisu pyrkii säilyttämään ja vahvistamaan alueen merellistä identiteettiä, muun muassa rantavyöhykkeen ja venesataman kehittämisen kautta. (Asemakaavaselostus 2024: 8)

Kuva 6. Asemakaava-alue. Alue merkattu punaisella ääriiviivalla. (Helsingin kaupunki 2024)

3.1.1 Nykytilanne

Yliskylä sijaitsee Laajasalon pohjoisosassa, Laajasalontien varrella. Nykyisin aluetta halkoo moottoritienmäinen Laajasalontie, jota reunustavat liittymärampit, suojaviheralueet ja korkeat kallioleikkaukset.

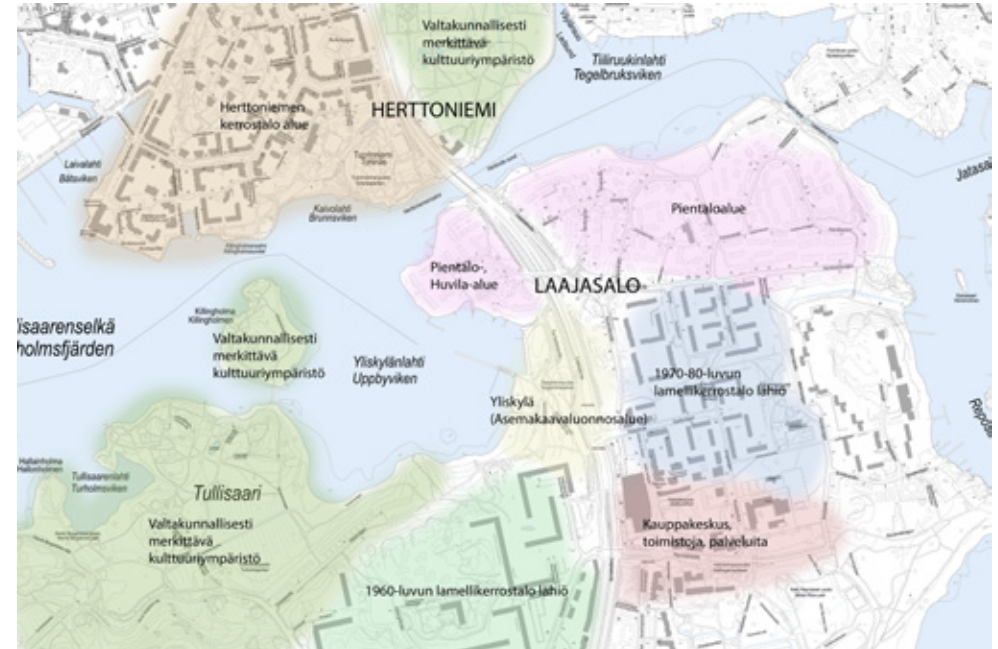
Alueen etelä- ja itäosaa hallitsevat 1960-luvulla rakennetut lamellitalot, jotka edustavat aikansa lähiösuunnittelun periaatteita. Pohjoispuolella sijaitsee eri vuosikymmenillä toteutettuja rivi- ja pientalokokonaisuuksia sekä Laajasalon opiston rakennuksia (Kuva 7.)

Keskeinen maisemallinen elementti alueella on vihreä Tengströminpuisto, joka pyritään säilyttämään asemakaavassa luonnontilaisena. Puistoalueella sijaitsee kolme suojeltua rakennusta: historiallinen huvila ja sen kaksi lisärakennusta.

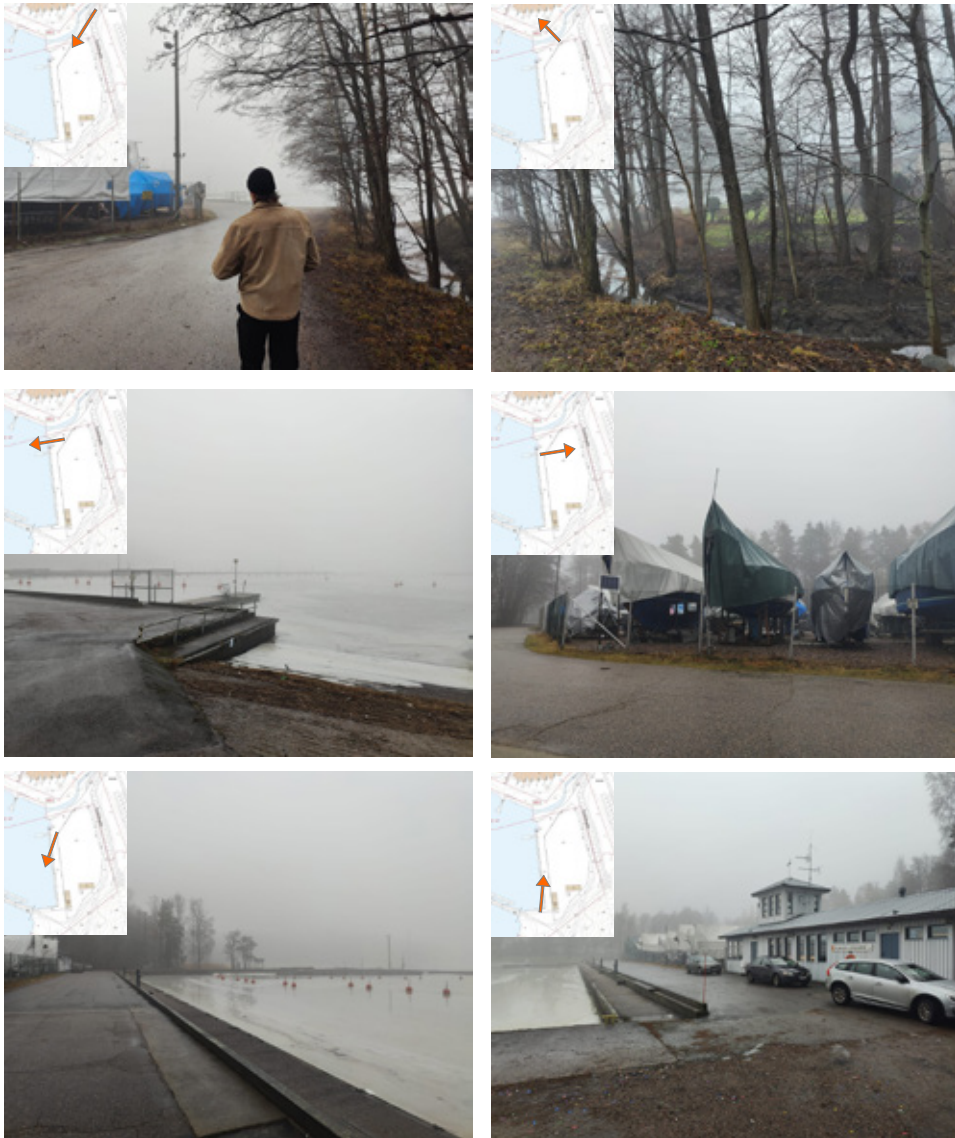
Rantaviiva on pääosin luonnontilainen, lukuun ottamatta Yliskylän venesataman aluetta, jossa on tehty merentäyttöjä. Satamassa toimii Yliskylän venekerho ry, ja alueella on myös veneiden talvisäilytyspaikka.

Suunnittelua varten alueella tehdään esirakennustöitä, joihin kuuluu mm. tontin korottaminen noin kahteen metriin merenpinnan yläpuolelle tulvariskien hallitsemiseksi.

Nykyinen rakennus puretaan näiden töiden yhteydessä. Vaikka maanvarainen perustaminen on periaatteessa mahdollista, suunnittelualueen olosuhteet edellyttävät paaluperustuksia (Asemakaavaselvitys 2024: 29.)

Kuva 7. Alueen hengen ja identiteettiä leimaavia alueita (Helsingin karttapalvelu. Muokannut Erik Hämeenoja)

Kuva 8. Kooste nykytilanteesta suunnittelualueella.

Kuva 9. Ilmakuva lännestä, nykytilanne. (Asemakaavaselostus 2024)

Kuva 10. Ilmakuva lännestä, asemakaavaluonnokseen perustuva havainnekuva. (Asemakaavaselostus 2024)

3.1.2 Asemakaavaluonnos

Yliskylän kaupunkikuva tulee muuttumaan merkittävästi alkuperäisestä sekä rakennusten sijoittelun että rantaviivan muokkaamisen myötä. Kaavaratkaisun kaupunkikuvallisena tavoitteena on luoda monimuotoinen ja elävä rakennettu ympäristö. Rakennusten massoittelussa pyritään vaihtelevuuteen ja korkeuserojen korostamiseen hyödyntämällä muun muassa pistetaloratkaisuja ja porrastuvia lamellitaloja. Tämä suunnitteluperiaate rikastaa kaupunkikuvaa visuaalisesti.

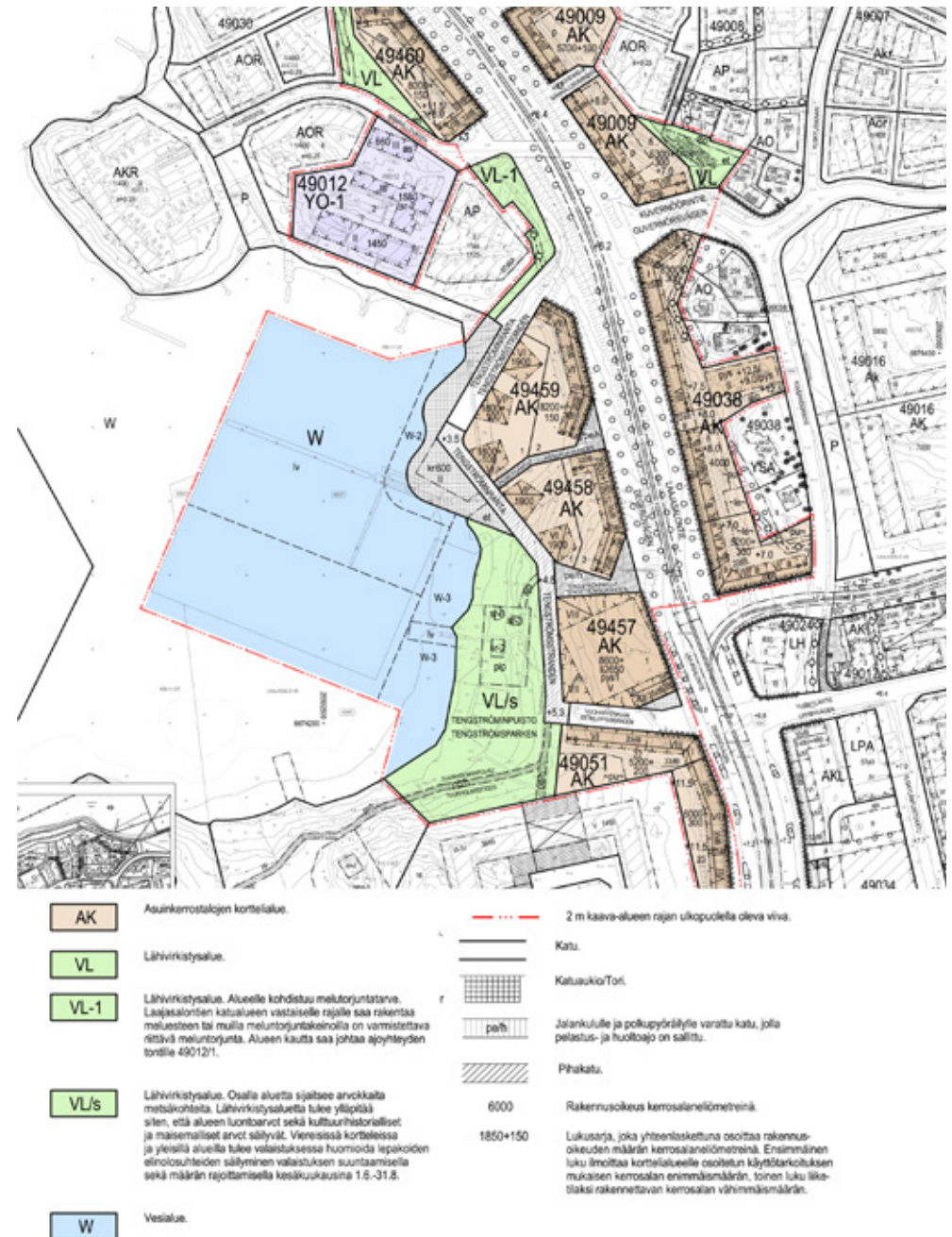
Tontin valinta

Opinnäytetyön suunnittelukohteeksi valikoitui asemakaavaluonnoksessa määritelty AK kortteli 40459, tontti 1 (Kuva 11.) Valintaan vaikutti erityisesti tontille osoitettu pistetalotyypinen rakennustapa, joka mahdollistaa asuntojen tehokkaan luonnonvalon hyödyntämisen kahteen ilmansuuntaan avautuvien pohjaratkaisujen kautta. Tontin sijainti idyllisen merenrantabulevardin yhteydessä nostaa alueen vetovoimaa sekä asuntojen markkina-arvoa, mahdollistaen korkeatasoisen ja laadukkaan suunnittelun lähtökohdat.

Asemakaava määräyksissä tonttien 1 ja 2 välille ei ole suunniteltu selkeää rajautumista pihan suunnittelun kannalta, vaan piha-alueet muodostavat toiminnallisesti ja visuaalisesti yhtenäisen kokonaisuuden.

Pistetaloihin on kaavailtu yhteensä noin 5 500 k-m² asuinkerrosalaa sekä noin 200 k-m² liiketilaa. Kaavassa esitettyihin asuin- ja liiketilaneliöömääriin ei sisälly yhteiskäyttötilojen kerrosalaa, joka käsitellään erillisenä rakennusoikeudellisena osuutena.

Tontin keskeinen sijainti sekä alueelle sijoittuvat joukkoliikenteen pysäkit edellyttävät erityistä huomiota esteettömien jalankulku- ja pyöräily-yhteyksien suunnittelussa. Tavoitteena on varmistaa sujuvat ja saavutettavat yhteydet alueen julkisiin palveluihin ja joukkoliikenteeseen kaikille käyttäjäryhmille.

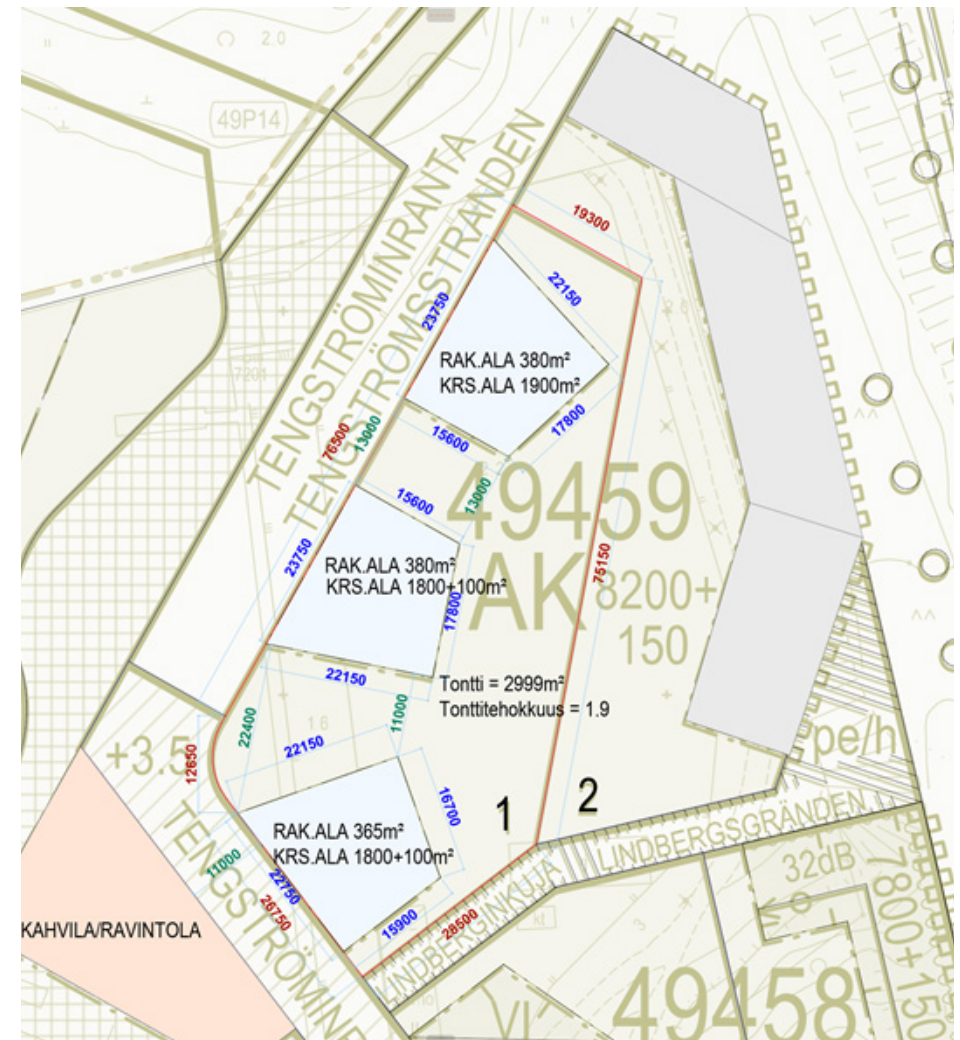
Kuva 11. Ote asemakaavaluonnoksesta ja tonttiin liittyvistä keskeisistä määräyksistä (Asemakaavaluonnos 2024)

Rakennusmassat ja niiden korkeudet on määritelty asemakaavassa tarkasti jokaisen rakennuksen osalta. Suunnittelun lähtökohdaksi muodostuivat asemakaavan edellyttämät kulmikkaat ja monimuotoiset rakennusmassat sekä niiden sijainti tontilla (Kuva 12.)

Rakennusten sijoittelussa on huomioitu paloturvallisuusmääräykset: mikäli rakennusten välinen etäisyys on alle kahdeksan metriä, edellyttää tämä erityisiä toimenpiteitä (RT-kortti, Rakennusten paloluokat ja paloluokan määrittäminen: 9).

Riittävät rakennusten välit mahdollistavat myös kattavat istutusvyöhykkeet, jotka tukevat vehreän kaupunkiympäristön muodostumista. Istutettavat puustovyöhykkeet tarjoavat rakennuksille varjostusta kesäisin ja lisäävät yksityisyyttä rakenteiden välille.

Rakennusten läntiset julkisivut muodostavat keskeisen osan alueen kaupunkikuvasta, sillä ne avautuvat suoraan sekä Laajasalontien bulevardille että merimaisemaan.

Kuva 12. Tontin koko on noin 3000 m² johon sisältyy yhteensä rakennusoikeutta 5500 m² asuinkerrosalaneliöitä ja 200 m² liiketilaa. Sininen numero viittaa rakennusten mittoihin, vihreä rakennusten etäisyydet toisistaan ja punainen tontin mitat. Rakennukset ovat rakennustypologialtaan pistetaloja. Pohjoisimmassa asuinkerrostalossa ei ole kaavailtu liiketiloja.

3.1.3 Asemakaavaluonnoksen määräykset

Maantasokerros ja sisäänkäynnit

Rakennuksen kahteen alimpaan kerrokseen on sallittua sijoittaa liiketiloja, julkisia palvelutiloja sekä yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevia tiloja.

Maantasokerroksen julkisivun tulee muodostaa kaupunkikuvaan avoin ja kutsuva vaikutelma ja se ei saa näyttäytyä umpinaisena.

Lähtökohtaisesti julkisivu tulee toteuttaa näyteikkunajulkisivuna, joka mahdollistaa visuaalisen yhteyden sisä- ja ulkotilan välillä ja edistää alueen kaupunkielämää.

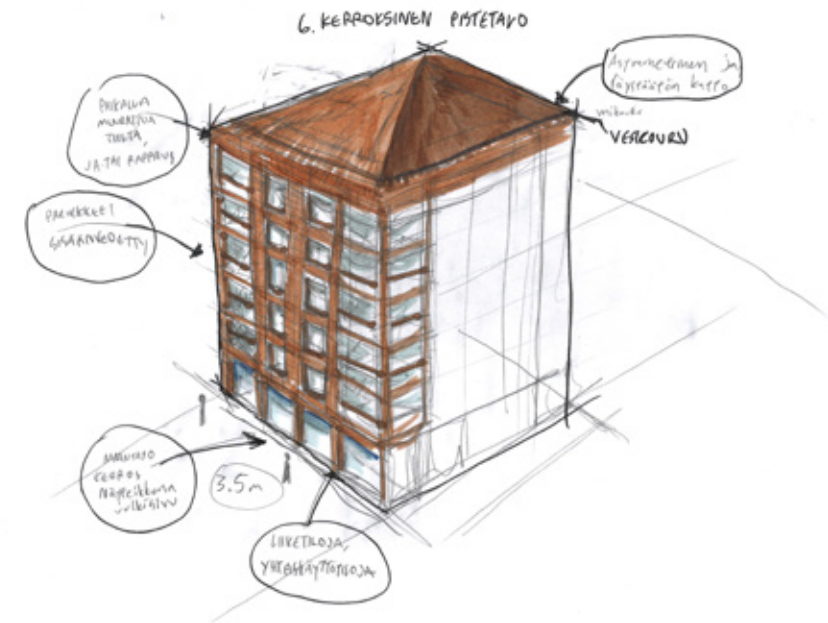
Asemakaavamuutoksessa kaavailuille pistetaloille ei ole tarpeen suunnitella erillisiä sisäänkäyntejä sekä pihan että kadun puolelle, vaan sisäänkäynti voidaan keskittää toiminnallisesti yhteen julkisivuun rakennustyyppin ja kaupunkitilallisen kokonaisuuden mukaan.

Julkisivut

Rakennusten julkisivujen materiaalina on käytettävä paikalla muurattua tiiltä tai vaihtoehtoisesti rappausta. Parvekkeiden verhouksessa voidaan hyödyntää myös jälkisaumattua tiililaattaa. Julkisivujen tulee olla yksiaineisia ja vaaleasävyisiä, ja vierekkäisten rakennusten julkisivujen värisävyjen on poikettava toisistaan, erityisesti yhden porrashuoneen ympärille ryhmittyvissä kokonaisuuksissa (Kuva 13.)

Kattomuodon tulee olla epäsymmetrinen ja räystäätön, ja kaikki ilmanvaihtokoneet sekä muut tekniset tilat on sijoitettava vesikaton sisäpuolelle, siten ettei niistä muodostu visuaalisesti erillisiä rakennusosia.

Parvekkeet tulee toteuttaa sisäänvedettyinä, siten että ne muodostavat yhtenäisen osan julkisivupintaa. Kaiteiden tulee olla joko pinnakaiteita tai umpipintaisia, mutta niiden ilmeen on oltava johdonmukainen ja linjassa muun julkisivun materiaalin ja väriytyksen kanssa.

Kuva 13. Asemakaavaluonnoksen massoitteluun sekä julkisivuun liittyviä ohjeistuksia havainnollistettu skissillä

3.1.4 Piha- ja yhteistilat

Asuinrakennuksiin tulee toteuttaa riittävien varasto- ja huoltotilojen lisäksi vähintään seuraavat asumisen aputilat: talopesula, kuivaustila, talosauna ja yhteinen vapaa-ajan tila. Kaikki asumisen aputilat, yhteistilat sekä varasto-, huolto-, tekniset- ja pysäköintitilat saa rakentaa asemakaavassa merkityn kerrosalan lisäksi.

Jätetilat on sijoitettava rakennusten sisätiloihin tai pihakannen alapuolelle, osaksi kokonaisarkkitehtuuria ja toiminnallisesti helposti saavutettaviksi.

Piha-alueet on jäseneltävä korkeatasoisiksi leikki- ja ulko-oleskelutiloiksi hyödyntämällä laadukkaita pintamateriaaleja, monipuolista kasvillisuutta, istutuksia, kalusteita ja valaistusta. Pihan kasvualustojen tulee soveltua monipuoliselle kasvilajistolle, jotta ne tukevat sekä ekologista että visuaalista laatua.

Maanpinnan ja pihakansien korkeusasemat on suunniteltava siten, että ne liittyvät mahdollisimman saumattomasti ympäröiviin katu-, puisto- ja korttelialueisiin. Tavoitteena on esteetön ja eheä kaupunkirakenne, joka mahdollistaa sujuvan liikkumisen ja tukee saavutettavuutta.

Leikki- ja oleskelupihat tulee sijoittaa rakennusten ja maaston suojaan siten, että melu ei häiritse ulkotilojen käyttöä. Tämä on erityisen tärkeää bulevardikohteissa, joissa liikennemelu voi olla merkittävää. Akustinen suoja voidaan toteuttaa rakennusten massoittelulla, istutuksilla tai piharakenteilla.

Hulevesien hallinta perustuu periaatteeseen, jonka mukaan vedet viivytetään ensisijaisesti tontilla ja johdetaan maanvaraisille osille, kuten painanteisiin tai istutusalueille.

Pihan kuivaus, tomutus sekä leikkialuedein koossa on hyödynnetty RT-kortiston ohjeita sekä asemakaavan määräyksiä (Kuva 14.)

Kuva 14. Alustavia mittoja ja tiloja piha-toimintoja varten

3.1.5 Liikennepysäköinti

Autopaikat sijoitetaan keskitetysti pysäköintilaitokseen, eikä erillistä rakenteellista pysäköintiä korttelipihalle ole tarpeen toteuttaa. Tämä ratkaisu mahdollistaa piha-alueen varaamisen asukkaiden käyttöön leikki- ja oleskelutoimintoja varten sekä tukee tiiviin kaupunkirakenteen tavoitteita (Kuva 15.)

Polkupyöräpysäköinti mitoitetaan seuraavasti:

Asuinkerrosalaa on yhteensä 5 700 k-m².
Ohjeistuksen mukaan pysäköintipaikkoja tulee varata 1 pyöräpaikka / 30 k-m² kohti (vrt. esim. Helsingin kaupungin pysäköintiohjeet 2022).
Tarve: 5 700 k-m² / 30 = 190 pyöräpaikkaa

Vähintään 75 % pyöräpaikoista on sijoitettava pihatasolle turvalliseen ja katettuun pyöräpysäköintiin.

Piha-tason pyöräpaikkoja: $0,75 \times 190 \approx 143$ paikkaa

Liiketilojen osalta pyöräpysäköinti mitoitetaan seuraavasti:

Asiakaspysäköinti: 1 pyöräpaikka / 15 asiakaspaiikkaa
(asiakaspaiikkamäärä riippuu lopullisesta liiketilän käytöstä ja mitoituksesta)

Vieraspyöräpysäköinti: 1 pyöräpaikka / 1 000 k-m²
Liikekerrosalaa 200 k-m² n. 1 vieraspaikka (pyörästettyinä 1–2 paikkaa)

Työntekijäpyöräpysäköinti: 1 paikka / 3 työntekijää
Jos liiketiloissa työskentelee esimerkiksi 12 henkilöä 4 pyöräpaikkaa työntekijöille

Koska piha on yhtenäinen kokonaisuus tontin 2 kanssa, täytyy ottaa huomioon myös naapurirakennuksen vaikutus pyöräpaikkojen määrään (kuva 16.)

Kuva 15. Havainnekuva alueen pysäköintilaitoksesta. (Inaro Arkkitehdit.)

Polkupyörät POLKUPYÖRÄ LASKUT:	
Asukkaille: 1ppi/30 k-m ² 5700+8200 = 13900 m ² 13900m ² / 30m ² = 463 pyöräpaikkaa 463m ² x 0,75 = 347 pyörää pihalle 133 paikkaa pistealajen läheisyyteen eli n. 44 per pistetalo ja 71 per lamelli	Polkupyörät per pistetalo (44) Polkupyörät per lamelli (71)
Asiakasparkit: Liikellä: 100+100+ = 200m ² 200*70=140 140m ² /1,5 = 93 asiakaspaiikkaa 93/15 = 6 pyöräpaikkaa	
Vieraspyöräpysäköinti 1ppi/1000 k-m ² 13900/1000 = 13,9 14 pyöräpaikkaa	
Työntekijäpysäköinti Alustavasti 2kpl	

Kuva 16. Pyöräpysäköintiä varten tehtyjä laskelmia, jossa on huomioitu naapurirakennusten koko

3.1.6 Maasto ja pinnanmuodot

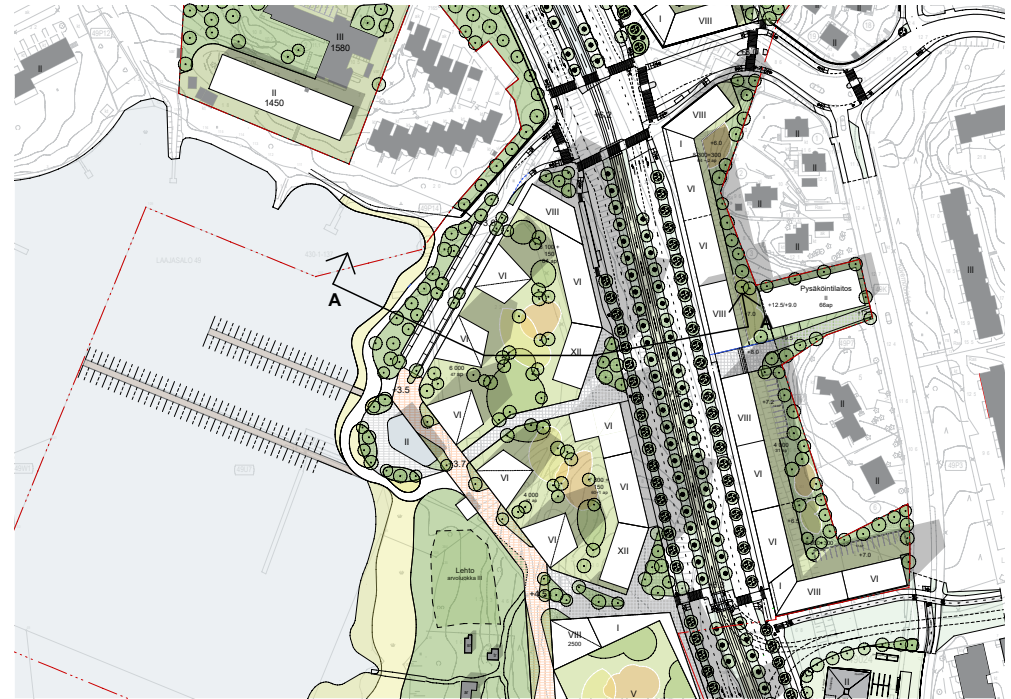
Suunnittelualan maastonmuodot ja topografia muodostavat merkittävän lähtökohdan alueen rakentamiselle ja maisemalliselle identiteetille. Laajasalontien merkittävä korotus, jopa 6,2 metriin merenpinnan yläpuolelle, ja Tengströminpuiston madaltaminen jopa kahdeksalla metrillä muuttavat alueen korkeusprofiilia olennaisesti (Helsingin kaupunki 2024: 30).

Samassa yhteydessä ranta-aluetta laajennetaan täyttämällä meren suuntaan, erityisesti nykyisen venesataman kohdalla. Uuden kadun korkotaso on noin 3,5 metriä merenpinnan yläpuolella, mikä tukee tulvasuojelullisia tavoitteita ja mahdollistaa kaupunkirakenteen eheän jatkumisen rantavyöhykkeelle.

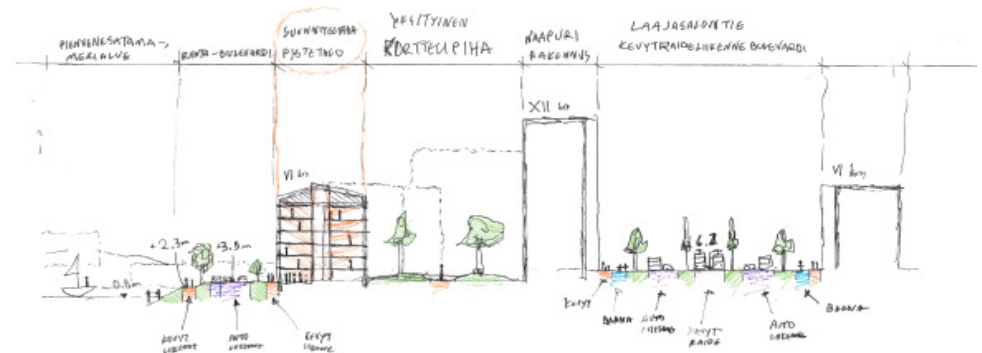
Täyttö- ja leikkaustoimenpiteet sekä korkeusaseman muutokset vaikuttavat suoraan myös rakennettavuuteen. Kadut ja yleiset alueet voidaan perustaa maanvaraisesti, mutta rakennusten osalta tarvitaan paaluperustuksia erityisesti täyttöalueilla ja entisillä merisedimenttipohjilla.

Tontin ja rakennuksen konteksti sijoittuu rannan, kadun sekä kevytraideliikenteen keskelle, tehden siitä liikenteellisesti vilkkaan ja läpikuljettavan.

Tavoite on suunnitella pihan korot siten, että sinne voi saapua mistä tahansa saumattomasti ja esteettömästi.

Kuva 17. Havainnekuva asemakaavasta. (Muokannut EH)

Kuva 18. A-A Leikkaus alueesta.

3.1.7 Aurinko, tuuli ja näkymät

Kevät- ja syyspäiväntasauksen aikaan (kuva 19) toteutetun varjoanalyysin perusteella suunnittelualueen piha-alueet jäävät suurimman osan päivästä varjoon.

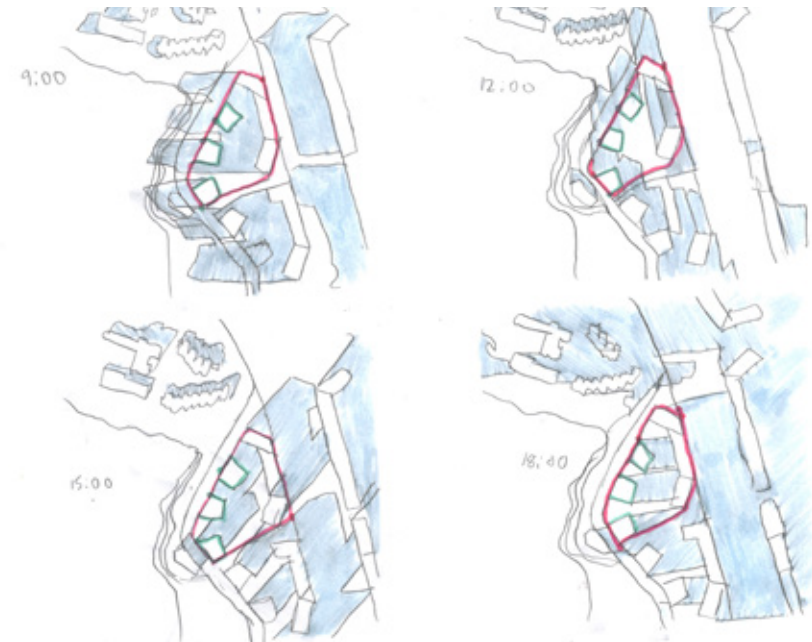
Tämä on odotettavissa tiiviissä kaupunkirakenteessa, jossa ympäröivät rakennusmassat ja rakennettavat pistetalot asettuvat suhteellisen lähelle toisiaan. Pistetalomalli luo rakennusten väliin avoimia näkymälinjoja ja "valokäytäviä", jotka mahdollistavat luonnonvalon siirtymisen tontin sisäosiin.

Tämä on erityisen tärkeää kevät- ja syyspäiväntasauksen kaltaisina aikoina, jolloin aurinko on matalammalla ja varjot pitenevät nopeasti. Tällöin rakennusten sijoittelu, korkeus ja muotoilu vaikuttavat merkittävästi valaistusolosuhteisiin, ja pistemäiset rakennukset tarjoavat mahdollisuuden ohjata valoa tontille tehokkaammin kuin pitkillä, jatkuvilla lamellirakenteilla.

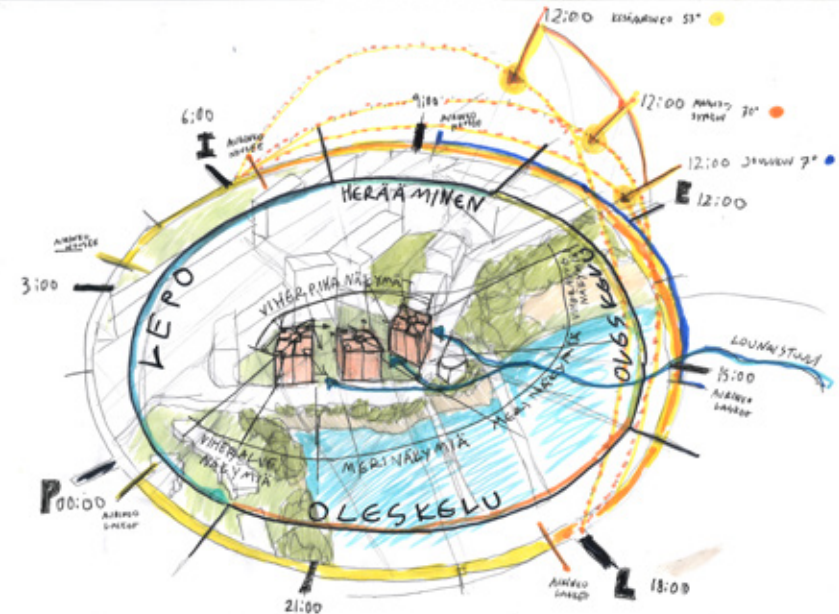
Aurinkokellon ja näkymäsuuntien perusteella otollisimmat näkymät avautuvat etelä- ja pohjoisakselille (Kuva 20.) Pistetalon tyypillinen piirre on sen mahdollisuus avautua kaikkiin ilmansuuntiin.

Asumisen aikataulullinen rytmi jakautuu neljään vaiheeseen: herääminen, oleskelu, rentoutuminen ja lepo. Tilojen sijoittelu tulisi suunnitelmassa perustua tähän rytmitykseen.

Vallitseva merituulen suunta alueella on lounaasta. Tämä edellyttää suunnittelussa tuulenvastaisia ratkaisuja, kuten rakennusten väliin sijoitettavia puita tai istutusalueita, jotka toimivat luonnollisina tuulensuojaelementteinä.

Kuva 19. Varjoanalyysi

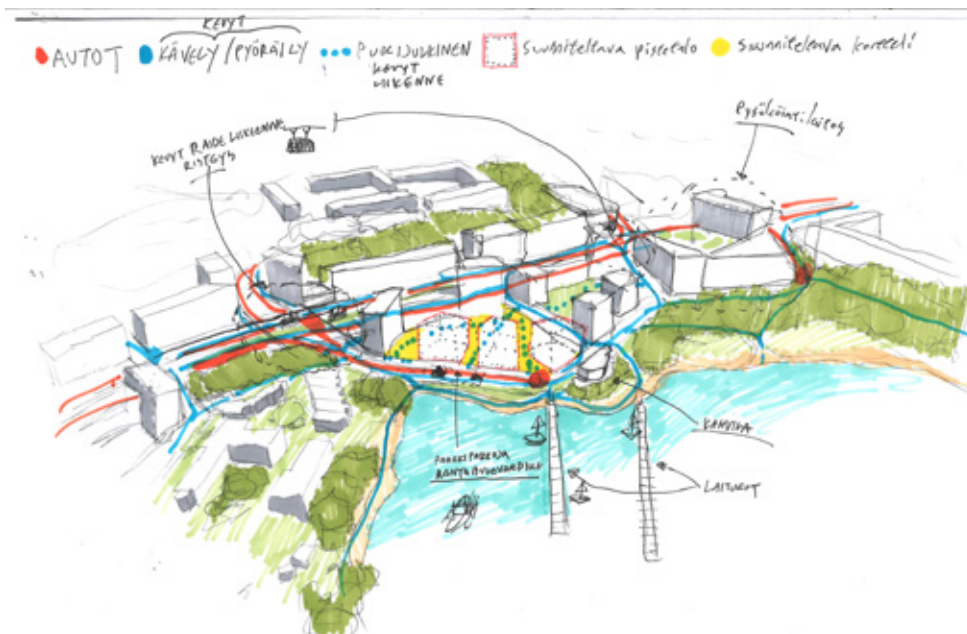
Kuva 20. Aurinkokello, näkymät sekä tuulisuus havainnollistettu yhdeksi diagrammiksi

3.1.8 Liikenne

Alue on suunniteltu ensisijaisesti kevyen liikenteen, jalankulun ja pyöräilyn ehdoilla. Sujuvat, esteettömät ja turvalliset reitit yhdistävät asuinalueen ympäröivään viher- ja kaupunkiverkoston.

Tonteilla kevyen liikenteen kulku ohjataan kuitenkin hallitusti, jotta alueen asukkaiden yksityisyys säilyy. Tonttien läpikulku estetään suunnittelemalla tarkoituksenmukaisia rajaavia rakenteita, kuten pensasaitoja, matalia muureja ja portteja (Kuva 21.)

Erityistä huomiota kiinnitetään siihen, että yksityisyyttä palvelevat ratkaisut toteutetaan kaupunkitilaan sopeutuvalla tavalla: rakenteiden mittakaava, materiaalivalinnat ja kasvillisuus tukevat alueen yleistä maisemallista ilmettä.

Kuva 21. Liikennediagrammi alueesta

3.2 Johtopäätökset

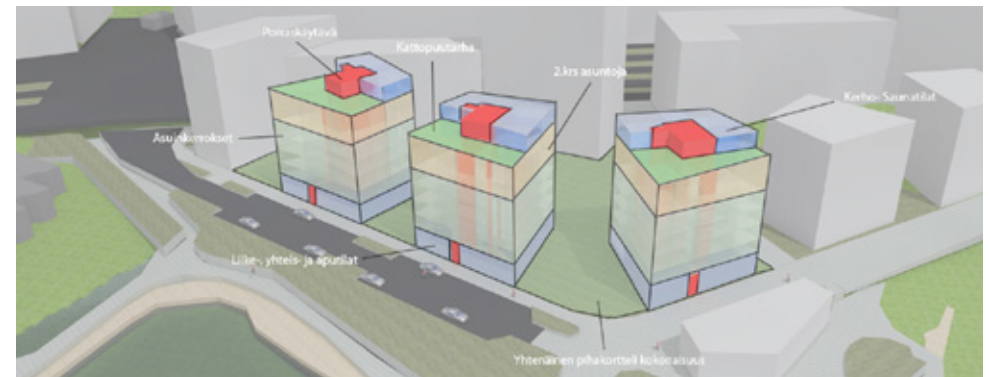
3.2.1 Asemakaavaluonnos

Lähtötietojen analyysin perusteella asemakaavaluonnoksen ratkaisut ovat hyvin perusteltuja niin mitoituksen, sijoittelun kuin massoitellun näkökulmasta.

Suunnittelussa sitoudun noudattamaan asemakaavaluonnoksen määrittämiä reunaehtoja poiketen niistä tarpeen mukaan. Rakennusten keskeiset ratkaisut, kuten koko, rakennustypologia, massoitelu, korkeudet ja tontille sijoittuminen perustuvat suoraan luonnokseen.

Laajasalontien bulevardin varren maantasokerrokset muodostuvat pääosin näyteikkunallisista julkisivuista. Tämän vuoksi matalan yksityisyyden alueille on luontevaa sijoittaa yhteistiloja ja liiketiloja.

Porrashuoneiden sisäänkäynnit järjestetään ensisijaisesti Tengströminpuiston suuntaan sekä sisäpihan kautta. Sisäpihan liikenne painottuu kevyen liikenteen kulkuyhteyksiin, mutta pihalle voidaan lisäksi suunnitella varatiejärjestely kevyen liikenteen reitin kautta esimerkiksi huolto- ja pelastustoimintaa varten (Kuva 22.)

Kuva 22. Sijoittelu diagrammi alueesta

3.2.2 Aurinkoisuus ja näkymät

Pistetaloratkaisussa asunnoista avautuu näkymiä useisiin ilmansuuntiin. Suunnittelussa painotetaan kuitenkin erityisesti merinäkymien ja puistonäkymien hyödyntämistä. Rakennusten itäpuolisko, joiden asunnot avautuvat pääosin sisäpihalle, merinäkymät jäävät vähäisemmiksi.

Asemakaavamääräyksistä poiketen tavoitteena on kokeilla näkymien parantamista erilaisilla parvekeratkaisuilla ja skenaarioilla, jotta mahdollisimman monen asunnon näkymät saataisiin suunnattua laadukkaampaan suuntaan.

Asuntojen tilojen sijoittelussa hyödynnetään aurinkokellokaaviota (kuva 20). Aurinkoisille sivuille sijoitetaan pääosin laadukkaammat asunnot, joissa voidaan hyödyntää luonnonvaloa ja näkymiä parhaalla mahdollisella tavalla.

Rakennusten kattokerrokseen on mahdollista sijoittaa esimerkiksi yhteiskäyttöisiä saunatiloja, viherkatto tai hyötyviljelyä, joka toimii asukkaiden yhteisenä kokoontumistilana (Kuva 22.)

Tontin aurinkoisimmille osille suunnitellaan leikkipaikat ja muut oleskelualueet, jotta ulkotilojen käyttö olisi miellyttävää ja viihtyisää.

3.2.3 Tuulisuus

Ranta-alueen tuulisuuteen voidaan vaikuttaa suunnittelemalla pistetalojen väliin sijoitettavia tuulimuureja. Suotuisan pienilmaston luominen on keskeistä pihan viihtyisyyden ja käytettävyyden kannalta. Tuulisuutta ja liiallista paahteisuutta voidaan hillitä myös istutusten ja erilaisten rakenteiden ryhmittelyllä, jotka tarjoavat suojaa ja luovat miellyttäviä mikroilmastoja eri puolille pihaa.

Parvekkeiden lasitus on suositeltavaa kaikissa asuinkerroksissa, jotta ne tarjoavat suojaa tuulelta ja mahdollistavat parvekkeiden ympärivuotisen käytön. Samoin kattopuutarha tulee varustaa rakenteellisilla ja kasvillisuuteen perustuvilla ratkaisuilla, jotka suojaavat sekä tuulelta että auringon paahteelta, parantaen kattotasanteen käytettävyyttä ja viihtyisyyttä.

3.2.4 Maanpinta

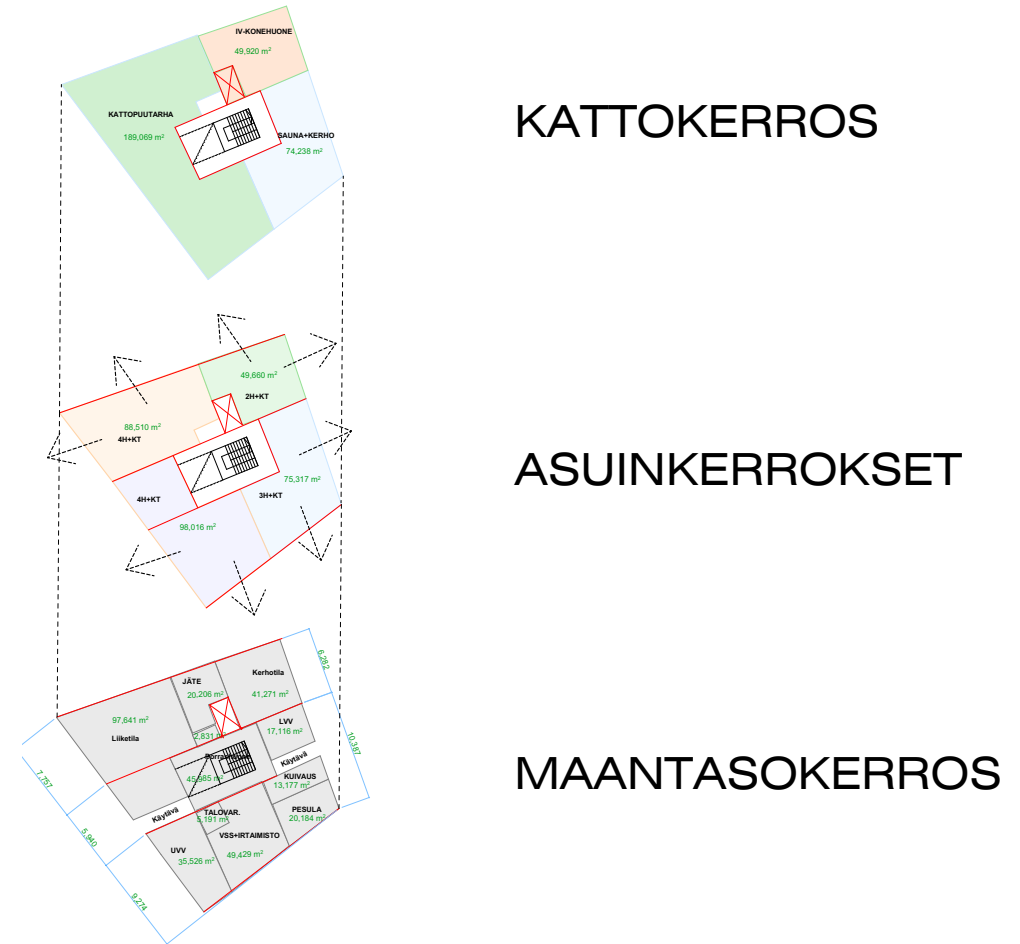
Asemakaavaselostuksen mukaan rakennusten maanvarainen perustus on mahdollinen ja ekologisuu den kannalta suotava. Tässä hankkeessa rakennukset perustetaan maanvaraisesti ilman kellarikerrosta. Maantasokerros täytyy kuitenkin paaluttaa varmistamaan riittävä kantavuus ja rakenteiden vakaus, erityisesti liiketilojen ja jalankulkualueiden kohdalta.

Kaikissa rakennuksissa tulee olla esteetön kulkuyhteys liiketiloihin, porrashuoneisiin ja pihalle. Varastojen ja muiden aputilojen helppo saavutettavuus suoraan maantasosta ohjaa tilaratkaisua niin, että nämä tilat sijoitetaan pääosin ensimmäiseen kerrokseen (Kuva 23.)

3.2.5 Asuntojen koko ja jakauma

Asuntojen kokoratkaisuissa ja suunnitteluperiaatteissa nojaututaan Asuntosuunnittelun käsikirjan (Aalto-Yliopisto: 2011) suosituksiin sekä alueen luonteeseen. Merellinen ja idyllinen ympäristö tukee laadukasta ja hintavampaa asuntotarjontaa, jossa korostuu erityisesti perheasumisen painopiste. Tästä oli myös yhtenäinen näkemys asemakaavoittajan Tyko Saarikon (2025) kanssa käydyissä keskusteluissa.

Asuntotyyppien ja kokoluokkien suhteen painotetaan kaksioita kolmioita, sekä neliötä joissa on riittävästi tilaa perheille. Lisäksi selvitetään mahdollisuus suunnitella osasta asuntoja kaksikerroksisia. Tämä ratkaisisi monia asumisen laatuun liittyviä tavoitteita, kuten tarjoaisi väljyyttä, joustavuutta tilankäyttöön ja mahdollistaisi entistä monimuotoisemmat asumisen ratkaisut.

Kuva 23. Tilojen sijoittelu eri kerroksiin

3.2.6 Rakenneratkaisu

Suunnitteluratkaisussa päädyttiin käyttämään betonirunkoa. Valintaan vaikutti useiden asiantuntijakeskustelujen perusteella tehty kokonaisarvio, jossa huomioitiin niin ekologiset tavoitteet, rakennuttamisen intressit kuin tilojen laadulliset vaatimukset.

Massiivirakenteella olisi saavutettu ekologisesti kestävä vaihtoehto, joka soveltuu erityisesti 6-kerroksiseen rakentamiseen ja vastaa ajankohtaisiin ilmastotavoitteisiin. Keskustelussa asemakaavoittaja Tyko Saarikon kanssa massiivitiiliratkaisua pidettiin ekologisena ja kaupunkikuvallisesti kestäväenä vaihtoehtona.

Toisaalta keskusteluissa JKMM:n Juha Mäki-Jyllilän nousi esiin betonirakenteen vahvat edut alueen ja projektin tavoitteisiin nähden.

Betonirakenne mahdollistaa väljemmät ja vapaammat tilaratkaisut, isommat aukotukset ja tehokkaamman tilankäytön. Merellisessä ja kalliissa ympäristössä väljyyden ja laadun korostaminen on erityisen tärkeää, ja betonirakenne mahdollistaa kilpailukykyiset, avarat asuntopohjat.

Rakennuttajien intressit tilatehokkuuden ja joustavuuden suhteen toteutuvat parhaiten betonirunkoisessa ratkaisussa.

Näiden keskustelujen ja kokonaistarkastelun pohjalta päädyttiin ratkaisuun, jossa rakennus suunnitellaan betonirakenteisena. Tällä varmistetaan, että suunnittelun keskeiset tavoitteet kuten väljät, laadukkaat tilat, suuret näkymäaukotukset ja joustava asuntopohjien kehittäminen toteutuvat parhaalla mahdollisella tavalla.

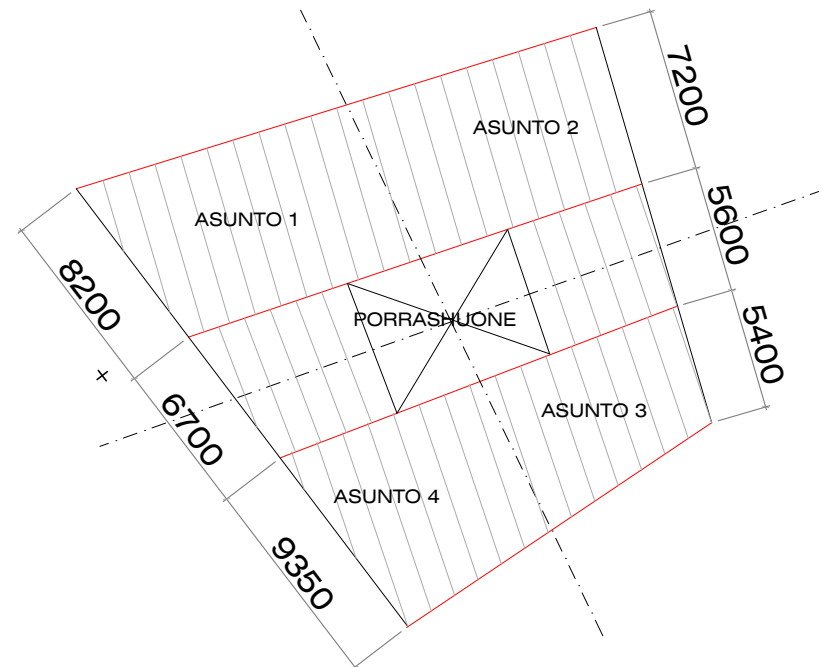
Rakenne toimii kirjahyllyrunkoisena, jossa välipohjina on O37 ontelolaatat. (kuva 25.)

Taulukko 1.

LAATTATYYPPI	KORKEUS [mm]	PAINO [kN/m ²]	PAINO SAUMATTUNA [kN/m ²]	VÄHIMMÄISTUKIPINTA SUUNNITELMISSA [mm]	VÄHIMMÄISTUKIPINTA ASENNETTAESSA [mm]	MAKSIMIJÄNNEVÄLI [m]
O15	150	2,30	2,40	60 ^(1,2)	40	7,0
O20	200	2,65	2,80	60 ^(1,2)	40	10,0
O27	265	3,60	3,80	60 ^(1,2)	40	13,5
O32	320	4,00	4,20	60 ^(1,2)	40	16,0
O37	370	4,85	5,30	60 ^(1,2)	40	16,0
O40	400	4,35	4,65	100 ⁽¹⁾	80	17,5
O50	500	6,15	6,50	100 ⁽¹⁾	80	20,0

O37 Laattatyyppiä käytetään yleisimmin asuinrakennusten ala- ja välipohjissa. Laattatyyppi täyttää asuinrakennusten ääneneristysvaatimukset normaalilla välipohjan rakenteella, jossa ontelolaatan päälle tulee tasote, lattiapinnan joustava alusmateriaali ja lattiapinnote, esim. laminaatti.

Kuva 24. Ontelolaatan jänneväli mahdollisuus.

Kuva 25. Punaiset viivat indikoivat kantavia seiniä, harmaat viivat ontelolaattojakoa.

3.2.7 Paloluokka

Suunniteltava rakennus kuuluu P1-paloluokkaan (Kuva 26.)

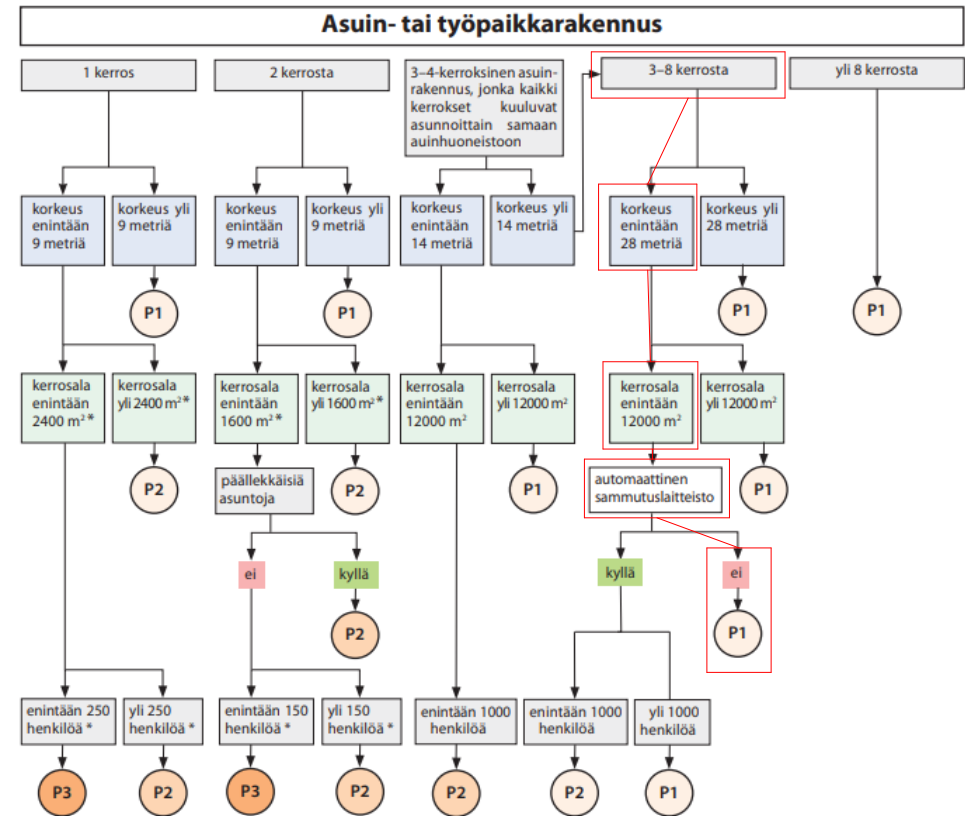
Kantavat rakenteet tulee toteuttaa A2-s1, d0 -luokan materiaaleista, mikä tarkoittaa, että rakenteiden on oltava lähes palamattomia eikä niistä saa irrota merkittävästi savua tai palavia pisaroita palotilanteessa. Tämä varmistaa palon leviämisen tehokkaan estämisen.

Ulkoseinät P1-luokassa edellytetään pääsääntöisesti rakennettaviksi vähintään A2-s1, d0 -luokan materiaaleista.

Osastoivat rakenteet rakennuksessa on suunniteltava kestämään paloa vähintään 60 minuuttia (EI 60). Tämä vaatimustaso koskee erityisesti kerroksia ja tiloja, joissa asukkaiden turvallinen poistuminen ja pelastushenkilöstön toiminta on varmistettava.

Palomuurit ovat pakollisia, mikäli rakennus sijaitsee lähellä toista rakennusta. P1-paloluokan rakennuksessa palomuurin tulee olla valmistettu A1-luokan materiaaleista, ja siinä käytettävien ovien vähintään A2-s1, d0 -luokan materiaaleista.

Nämä palotekniset seikat on otettu huomioon jo asemakaavavaiheessa määrittämällä rakennusten julkisivumateriaalit ja rakennusten väliset etäisyydet niin, että ne tukevat määräysten mukaisuutta ja paloturvallisuutta. Kaavamääräyksillä varmistetaan, että rakentaminen täyttää paloturvallisuusvaatimukset myös kaupunkikuvalliset ja ekologiset tavoitteet huomioon ottaen.

*Katso automaattisella sammutuslaitteistolla sallitut lievennykset asetuksen 8. §:n taulukoista 1–2.

Kuva 26. Paloluokan määrittely taulukosta. (RT-kortti, Rakennusten paloluokat ja paloluokan määrittäminen: 3)

3.3 Tila-ohjelma

Suunnittelualueen kokonaisrakennusoikeus on 5700 kem², joka jakautuu asunotiloihin, liiketiloihin ja yhteiskäyttötiloihin. Laskentaperusteena on käytetty pistetaloratkaisua, jossa yhden pistetalon kokonaiskerrosala on noin 1900 kem².

Tilaohjelman laadinnan tukena on hyödynnetty Rakennustarkastusyhdistyksen TopTen-ohjekortistoa, RT-kortistoja sekä Aalto-yliopiston Asuntosuunnittelun eväät -materiaalia.

Suunnittelualueelle sijoittuu kahta pistetalotyyppiä:

Ensimmäinen tyyppi: 1800 kem² asuinrakennusoikeutta ja 100 kem² liiketilaa.

Toinen tyyppi: 1900 kem², kokonaisuudessaan asuinkerrosalaa.

Asunnot

Alueen asunt jakauma on suunniteltu keskusteluissa asemakaavoittajan kanssa todetun perheasumisen fokuksen mukaisesti. Tavoitteena on muodostaa viihtyisiä ja tilavia asuntoja, jotka soveltuvat sekä nuorille perheille että varttuneemmille kotitalouksille.

Muut tilat

Porrashuoneet ja parvekkeet, jotka eivät sisälly laskennallisesti rakennusoikeuteen, on otettu huomioon kokonaissuunnittelussa. Näillä ratkaisulla parannetaan asumisviihtyvyyttä ja varmistetaan esteetön kulku kaikkiin rakennuksiin.

Kohde - asemakaava	Tavoite	1 rakennus		
Kokonaisala	5700 kem ²	1800+1900 kem ²		
Huoneistoala	4500 hum ²	1600 hum ²		
Asuntoja	60 kpl	20 kpl		
Keskipinta-ala	80 m ²	80 m ²		
Talotyyppi A (1x6 krs pistetalo)				
	Maara	Pinta-ala		Yhteensä
4h+k/kt 2	5 kpl	100 m ²		500 m ²
2h+k/kt	5 kpl	55 m ²		275 m ²
3h+k/kt	5 kpl	75 m ²		375 m ²
4h+k/kt	5 kpl	90 m ²		450 m ²
	20 kpl	320 m ²		1600 hum ²
Keskipinta-ala				42,10526 m ²
Talotyyppi B (2 x 6krs nelijakoinen pistetalo)				
	Maara	Pinta-ala		Yhteensä
4h+k/kt 2	5 kpl	100 m ²		500 m ²
2h+k/kt	5 kpl	55 m ²		275 m ²
3h+k/kt	5 kpl	75 m ²		375 m ²
4h+k/kt	5 kpl	90 m ²		450 m ²
	20 kpl	320 m ²		1600 hum ²
Keskipinta-ala				42,10526 m ²
Yleiset tilat (tontilla)				
	kpl	per m ²		Yhteensä m ²
Porrashuone	3	50		150 m ²
Irtaimistovarasto (1-2h)		50		m ²
UVV (1-2h)		37,5		m ²
Vaunu ja apuvälinevarasto (1-2h)		9		m ²
Polkupyörien säilytys (1-2h)		37,5		m ²
Pesula (P+Siikom+KH+ET+W/C)		20		m ²
Kuvaus		10		m ²
Jätehuolto		17		m ²
Sauna				m ²
Kerhotilat		32		m ²
Väestönsuoja	3	48,75		150 m ²
Liiketilat	2	100		200 m ²
Talovarasto		5		
Sivouskomero	3	2		
Tekniset tilat				
IV-konehuone	1			50
Autopaikotus				
AP	46			12,5
Imva AP	4			18
VP	6			12,5

Kuva 27. Alustava taulukko tila-ohjelmasta.

4. LUONNOSTELU

Luonnosteluvaiheessa tavoitteena on kehittää suunnitteluratkaisuja, jotka perustuvat asemakaavan määrittelemiin reunaehtoihin, alueen erityispiirteisiin ja tilaohjelman lähtökohtiin. Suunnittelussa on hyödynnetty referenssityöskentelyä analysoimalla vastaavanlaisia pistetaloratkaisuja ja kaupunkikuvallisia toteutuksia, joiden kautta on tunnistettu onnistuneita käytäntöjä rakennusten sijoittelun, massoittelemisen ja julkisivujen rytmityksen suhteen.

Luonnokset palvelevat kokonaiskuvan muodostamista rakennusten sijoittelusta, mittakaavasta, massoittelemasta, liikennejärjestelyistä, piharatkaisusta ja julkisivujen peruserätyksistä. Referenssikohteiden avulla on myös tarkennettu näkemyksiä liittyen esimerkiksi pihojen toiminnallisuuteen, parvekkeiden ja yhteistilojen sijoitteluun sekä asuntojen avautumissuuntien optimointiin.

Kuvassa 28 on valitsemani rakennuskokonaisuudet, jotka aion tehdä viitesuunnitelma tasolle.

4.1 Referenssit

Osana suunnitteluprosessin luonnosteluvaihetta on hyödynnetty laajaa referenssikohteiden tarkastelua. Referenssityöskentelyn tavoitteena on ollut tunnistaa ja analysoida ratkaisuja, jotka soveltuvat erityisesti tiiliarkkitehtuuriin merellisessä, urbaanissa ympäristössä sekä tukevat alueen ilmeeseen ja asemakaavan tavoitteisiin liittyviä laatuvaatimuksia.

Referenssikohteiden analyysin pohjalta muodostetaan suunnitteluperiaatteita, jotka suodattuvat lopulliseen arkkitehtoniseen kokonaisratkaisuun luonnosteluvaiheen jatkekehityksessä.

Kuva 28. Asemakaavanluonnoksen pohjalta tehty havainne ja suunnittelukohde (Asemakaavaseloste 2024. Muokannut Erik Hämeenoja.)

4.1.1 Referenssi urbaanista tiiliarkkitehtuurista

88 housing units + 1 retail space

Avenier Cornejo Architectes

Pantin, Ranska

2019

Avenier Cornejon suunnittelemassa tiiliarkkitehtuurikohteessa kolmen kerrostalon kokonaisuus istuu joen varrella (Kuva 29.)

Asunnot ovat tilavia ja ylellisiä, ja ne hyödyntävät näkymät vilkkaalle joenrantabulevardille, jossa kahvilat ja torit luovat elävää ja urbaania kaupunkiympäristöä. Alue muistuttaa Yliskylän asemakaavaluonnoksen tavoitetta monimuotoisen ja merellisen kaupunkielämän kehittämisestä.

Rakennukset erottuvat toisistaan harkitusti valituilla tiilisävyillä, jotka viimeistelevät kunkin rakennuksen yksilöllisen arkkitehtonisen ilmeen.

Massoittelu on moniulotteista, mutta julkisivun selkeä ruudukkomainen jäsentely tuo kokonaisuuteen rytmiä ja tasapainoa (Kuva 30.)

Kuva 29. Urbaania tiiliarkkitehtuuria joen äärelle (BRICK 22 2022: 74-75.)

Kuva 30. Rakennuksen massaa tasapainottaa gridimäinen julkisivu sommittelu (ArchDaily 2019.)

4.1.2 Referenssi valoisasta porraskäytävästä

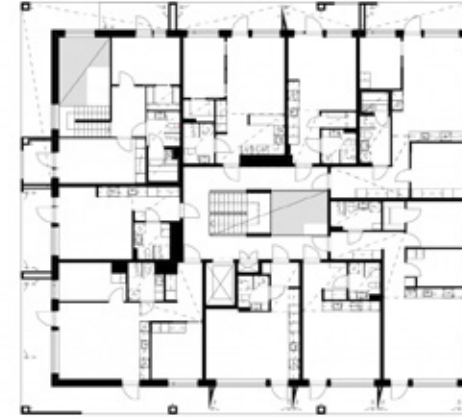
Pohjola korttelit
JKMM Arkkitehdit Oy
Munkkivuori, Helsinki
2021

JKMM Arkkitehtien suunnittelema Pohjola kortteli on rakennustypologialtaan pistetalo, jossa korostuvat tilallinen selkeys ja laadukas luonnonvalon hyödyntäminen. Rakennuksen keskiosaan sijoittuva porrashuone toimii arkkitehtonisena ytimenä (Kuva 31.)

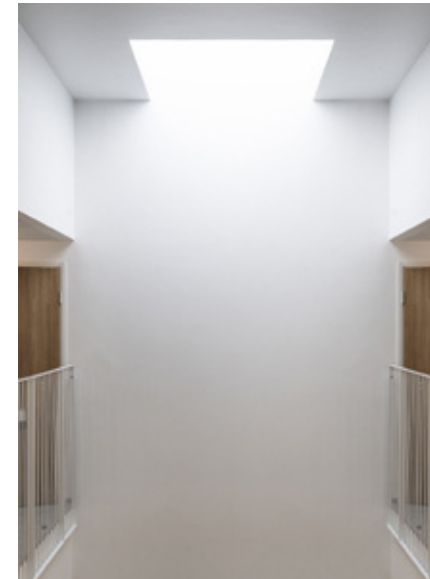
Porrashuone on suunniteltu erityisen väljäksi ja ilmavaksi. Yläikkunat ja suurikokoinen valokuilu tuovat tilaan runsaasti luonnonvaloa, joka siivilöityy kerroksellisesti alas saakka. Tämän ansiosta porrashuone ei ole pelkkä käytävä, vaan valoisa ja kutsuva kohtaamispaikka, joka kannustaa asukkaita käyttämään portaita hissien sijaan.

Se yhdistää rakennuksen kerrokset visuaalisesti ja antaa valon liikkua vapaasti pystysuunnassa. Valo vaikuttaa mielialaan, suuntautumiseen ja tilan kokemiseen. Rakenteellisesti kuilu on hallittu ja turvallinen, mutta sen avaruus ja valoisuus luovat lähes sakraalin tunnelman (Kuva 32.)

Luonnonvalo vähentää keinovalaistuksen tarvetta ja tuo ihmisläheistä laatua arjen liikkumiseen.

Kuva 31. Pohjolan korttelin väljä porraskäytävä (JKMM 2021.)

Kuva 32. Porraskäytävän ylävalo ratkaisu tuo luonnonvaloa porraskäytävään (JKMM 2021 Kuva: Hannu Rytty.)

4.1.3 Referenssit saunaa varten

Leirintäalueen sauna

Michael Anderson

Heinola, Suomi

2019

Heinolan Heinäsaaren leirintäalueen saunan tilasommittelu tarjoaa selkeän ja toimivan esimerkin siitä, miten pukutilasta saunaan siirtyminen voidaan järjestää luontevasti ja loogisesti (Kuva 33.)

Pukutila toimii tilallisena suodattimena.

se luo yksityisyyttä, rajaa ulko- ja sisätilojen välistä siirtymää, ja antaa aikaa sekä henkiseen että fyysiseen siirtymiseen saunan rauhaan.

Kerrostalosauna

Tuomo Siitonen, Pia Sarpaneva, Erkki Karonen

Helsinki, Suomi

1994

Kerrostalon yhteissaunan sijoittelu ja orientaatio merimaisemaan hyödyntää luonnon tarjoamaa rauhaa ja avaruutta tilakokemuksen vahvistajana (Kuva 34.)

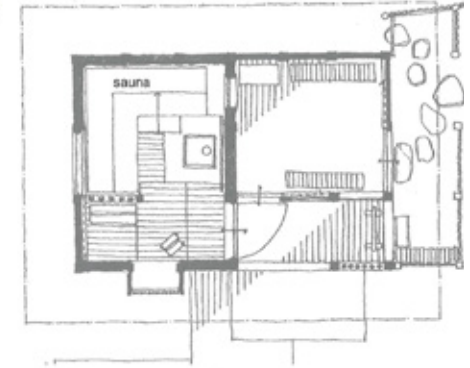
Saunan sijoittaminen rakennuksen yläkerrokseen, kattotasolle tai maantasoon veden suuntaisesti avautuen, mahdollistaa maiseman luonnollisen liittämisen osaksi saunomiskokemusta. Suuret maisemaikkunat, suojaavat terassit tai vilvoitteluun sopivat ulkotilat tukevat tätä kokemuksellista arvoa.

Yhteissaunan yhteyteen sijoitettava kerhotila toimii sekä sosiaalisena solmukohtana. Tilojen välinen suhde kannattaa suunnitella saumattomaksi. Kerhotilan käyttö esimerkiksi juhliin, kokouksiin tai elokuvailtoihin täydentää saunatilaa arvoa ja monikäyttöisyyttä.

Leirintäalueen sauna

Heinolan Heinäsaaren leirintäalue, Michael Anderson 1996

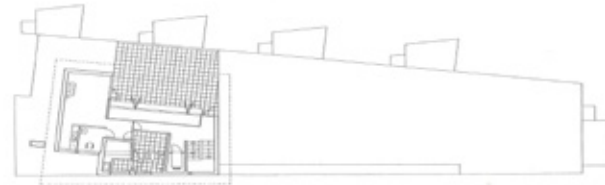
Saunan rungon rakenteet ovat japanilaista shinkawa-tyyliä. Rakennus tehtiin kiitolaisen puusepän Haruhisa Okudan johdolla kansainvälisenä puurakentamisen "workshopina".

Kuva 33. Yksinkertainen ja looginen saunaplaani (Löylyn henki 2000: 156)

Kerrostalosauna

VVO Kellisaarenskan, Helsinki / arkkitehdit Tuomo Siitonen, Pia Sarpaneva ja Erkki Karonen 1994

Taloyhtiön yhteiset saunas on sijoitettu kahteen kerrokseen talon katolle. Kattoterassilta ja pukuhuoneesta avautuvat näkymät sekä urbaanin kaupunkikiljan että merelle.

Kuva 34. Sauna merenäkymillä on idyllinen ratkaisu. (Löylyn henki 2000: 154)

4.1.4 Referenssi yhteistiloista, keittiöstä sekä työtilasta

As Oy Helsingin Malta
ARK-House Arkkitehdit
Helsinki, Suomi
2013

As Oy Helsingin Malta on yhteisöllisen asumisen edelläkävijä, joka sijaitsee Jätkäsaarella, Helsingissä. Talo on toteutettu ryhmärakennuttamismallilla, jossa asukkaat ovat olleet aktiivisesti mukana suunnittelussa ja päätöksenteossa alusta alkaen.

Malta-talossa on panostettu erityisesti yhteisiin tiloihin, jotka tukevat asukkaiden arkea ja juhlaa. Rakennuksesta löytyy muun muassa yhteiskäytössä oleva keittiö, ruokasali ja olohuone, jotka muodostavat kokonaisuuden, jossa voi valmistaa ruokaa yhdessä, nauttia yhteisistä aterioista tai viettää aikaa naapureiden kanssa (Kuva 35.)

Asuinkerrostalon arvokkuutta lisää väljä ja avara kattoterassi, josta avautuu näkymät urbaaniin kaupunkimaisemaan sekä merelle (Kuva 36.)

Kuva 35. Väljä ja monikäyttöinen yhteiskäyttötila (ARK-House 2013)

Kuva 36. Avara kattoterassi näkymineen merelle (ARK-House 2013)

4.1.5 Referenssi tilojen sommittelusta

Full stop and comma.

Álvaro Siza ja Carlos Castanheira

Haag, Alankomaat

1988

Tämän projektin keskeisenä tavoitteena oli elävöittää rapistuvaa työväenluokkaista asuinalueutta uudella, kansainvälisesti suuntautuneella arkkitehtuurilla. Álvaro Siza ja Carlos Castanheira lähestyivät suunnittelua kontekstisensitiivisesti jossa otettiin huomioon korttelirakenne, rakennuskorkeudet, materiaalit (moniväriset tiilet) ja kulkutaparatkaisut ammentavat ympäristön olemassa olevasta rakenteesta.

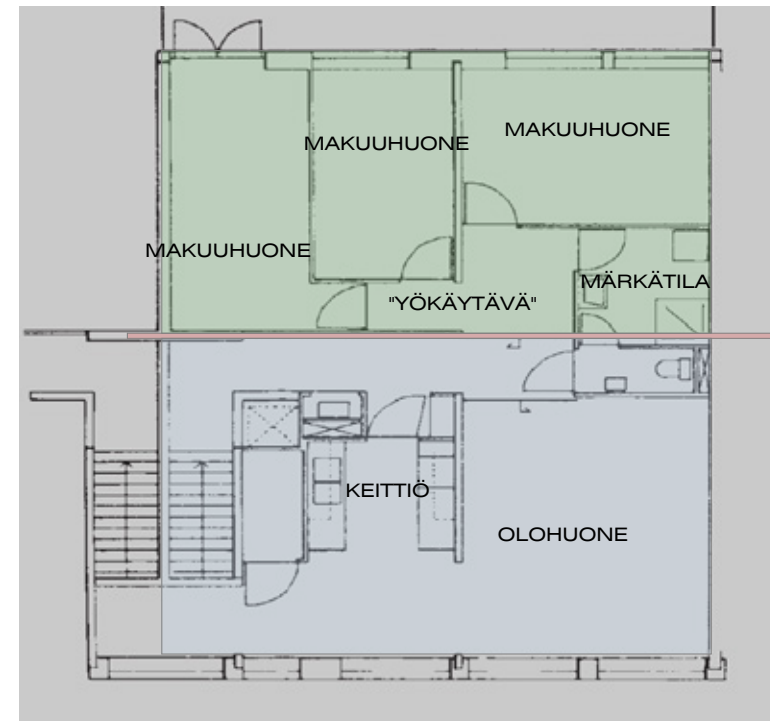
Rakennusmassat muodostavat suljetun korttelin, joka kuitenkin avautuu kulmista mahdollistaen sisäpihan saavutettavuuden sekä matalien kulmakauppojen sijoittamisen.

Keskieurooppalainen “yökäytävä” ratkaisu yhdistää makuuhuoneet ja pesutilat niin, että ne ovat selkeästi erotettavissa asunnon “päiväosasta” (oleskelu, ruokailu, keittiö). Tämä mahdollistaa häiriöttömän liikkumisen öisin, ilman että tarvitsee kulkea esimerkiksi olohuoneen tai keittiön läpi. Tämä on tärkeää erityisesti perheasumisessa ja tämä myös tuo joustavuutta tilankäyttöön luoden selkeän rajan “julkisen” ja yksityisen tilan välillä.

Lisäksi asuntojen pohjaratkaisu on muunneltavissa: esimerkiksi liukuovilla voi laajentaa olohuonetta eteisaulaan, mikä tuo joustavuutta ja tilallista arvoa pienempiin asuntoihin.

Kuva 37. Tiiliarkkitehtuuri kohde on gridimäinen ja selkeä (Floor Plan Manual 2011: 58.)

Kuva 38. Tilojen erottelusta havainnollistava kaavio (Floor Plan Manual 2011: 59. Muokannut: Erik Hämeenoja.)

4.2 Skenaariot

4.2.1 Korotettu piharatkaisu

Plussat:

Yksityisyys: Korotettu pihataso suojaa asukkaiden näkymiä ohikulkijoilta ja kadulta. Näin luodaan suojaisampi ja kodikkaampi piha-alue (Kuva 39.)

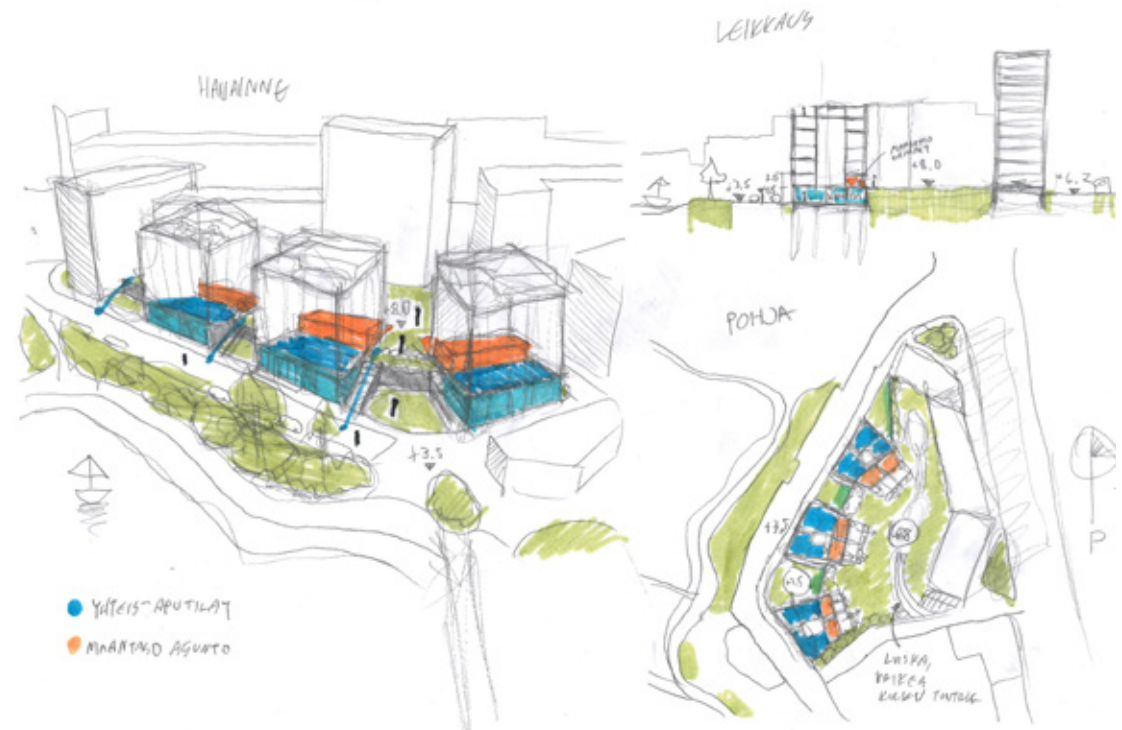
Paremmat näkymät: Korkeammalta pihatasolta avautuvat usein esteettömämmät ja laajemmat näkymät ympäristöön, erityisesti jos ollaan jyrkässä maastossa tai vesistön lähellä.

Korotettu piha mahdollistaa asuntojen avaamisen suoraan yhteiseen piha-alueeseen ilman, että ne ovat aivan katutasossa. Tämä voi lisätä kodin tuntua ja parantaa asukaskokemusta, kun oleskelupiha on helposti saavutettavissa ja käytettävissä osana omaa arkea.

Miinukset:

Esteettömyys voi vaarantua, koska korkeuserot täytyy ratkaista joko pitkillä luiskilla tai hisseillä. Tämä voi lisätä kustannuksia ja tilantarvetta.

Korotettu piha ei välttämättä muodosta katuverkkoon kytkeytyvää reittiä, mikä voi vaikuttaa negatiivisesti alueen läpäisevyyteen ja sosiaaliseen elävyyteen.

Kuva 39. Korotetun pihakannen vaikutus liikenteeseen.

4.2.2 Maantaso piharatkaisu

Plussat:

Läpinäkyvyys ja saavutettavuus: Piha toimii luonnollisena osana kaupunkirakennetta, ja siihen on helppo pääsy kadulta ilman tasoeroja (Kuva 40.)

Esteettömyys: Yleensä helpompi toteuttaa esteettömästi eli ei tarvetta suurille luiskille, hisseille tai porrastuksille.

Sosiaalinen läpäisevyys: Piha voi toimia puolijulkisena tilana, joka houkuttelee elämää ja tuo elävyyttä alueelle.

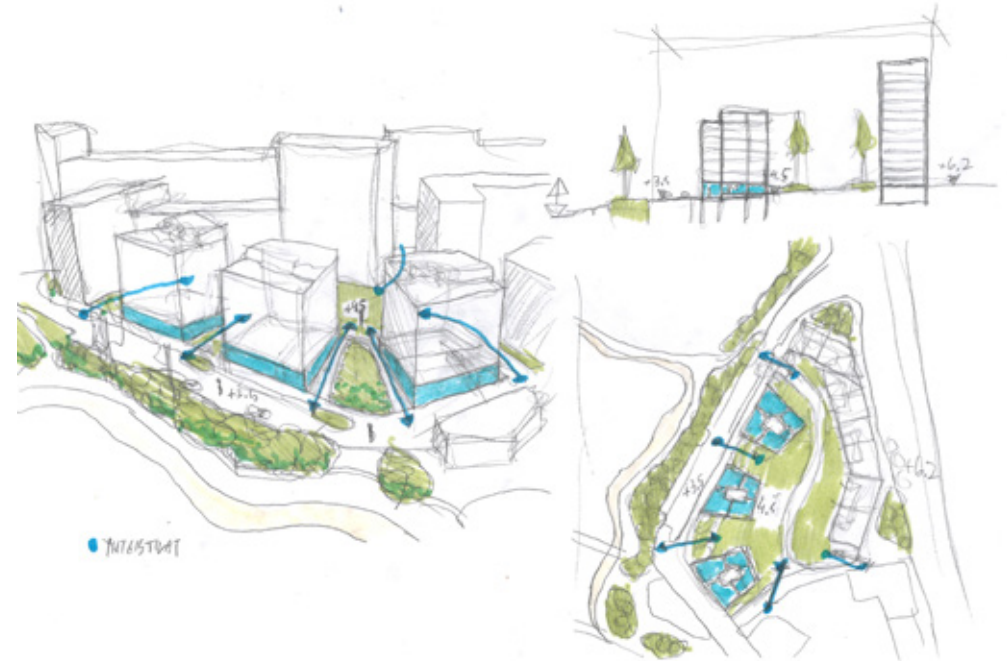
Yhteys ympäristöön: Piha liittyy saumattomasti korttelin ulkopuolisiin julkisiin reitteihin ja viheralueisiin.

Miinukset:

Turvallisuushaasteet: Läpikulku voi lisätä epätoivottua liikettä ja vähentää piha-alueen turvallisuuden tunnetta.

Rajaus ja kontrolli vaikeampaa: Pihaa voi olla vaikea hahmottaa puoliyksityisenä tilana, mikä vaikuttaa sen käyttöasteeseen ja ylläpitoon.

Maantasopiha on piharatkaisuna hyvin linjassa asemakaavan tavoitteen kanssa luoda saumaton ja eheä kokonaisuus korttelin ja ympäröivän kaupunkirakenteen välille. Se mahdollistaa luontevan liittymän katuverkkoon, tukee alueen esteettömyyttä ja soveltuu hyvin tiiviiseen ja julkiseen kaupunkiympäristöön. **Tämä ratkaisu valittiin jatkotyöstöön.**

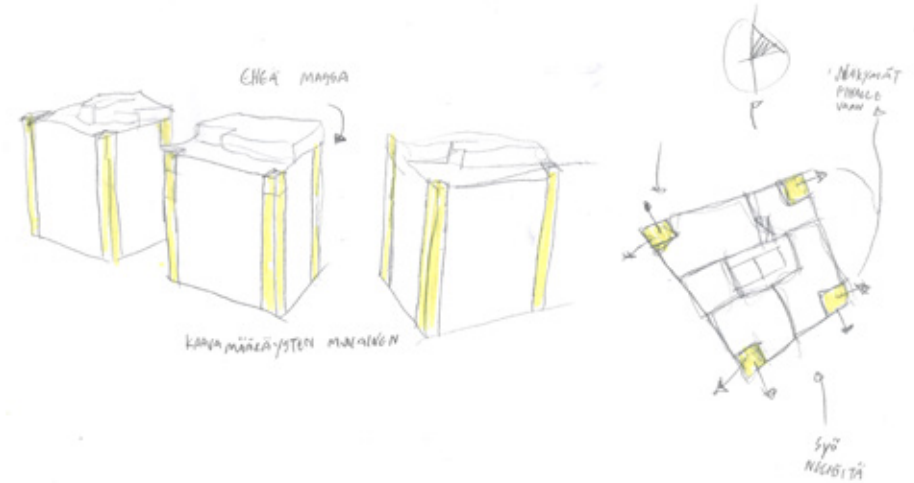
Kuva 40. Luiskautuvan pihan vaikutus liikenteeseen.

4.2.3 Parveskenaariot

Skenaario 1

Asemakaavaselostuksen mukaiset sisäänvedetyt parveratkaisut tukevat kortteleiden eheää massoittelua ja kaupunkikuvallista rytmiä erityisesti Laajasalontien suuntaisesti.

Haasteena kuitenkin on, että itäpuolelle sijoittuvat asunnot eivät saa suoria merinäkyviä, vaikka ne ovat keskeinen alueen vetovoimatekijä ja arvoa luova elementti. Näkymien puuttuminen heikentää asuntotyyppien laatua ja asumisen kokemusta erityisesti Yliskylänlahden kaltaisessa merellisessä ympäristössä (Kuva 41.)

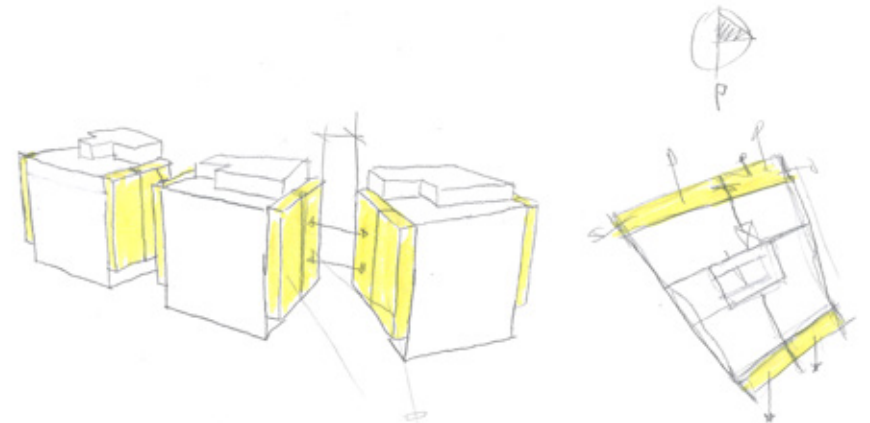

Kuva 41. Sisäänvedetyt parvekkeiden vaikutus massaan ja pohjiin.

Skenaario 2

Ratkaisu tarjoaa osittain merinäkyviä, mutta niiden laajuus ja avautumissuunta eivät riitä hyödyntämään täysimääräisesti alueen merellistä potentiaalia (Kuva 42.)

Tämä luo tontille arkadin, eli pylväiden tai pilareiden kannattama holvikaarten sarja, tai myös käytävä. Arkadimainen muoto tuo tilallista suojaa ja visuaalista jäntevyyttä, mutta näkymien laatu jää vaatimattomaksi etenkin itäpuolelle sijoittuvissa asunnoissa, joissa näkymät jäävät rajatuiksi tai epäsuoriksi.

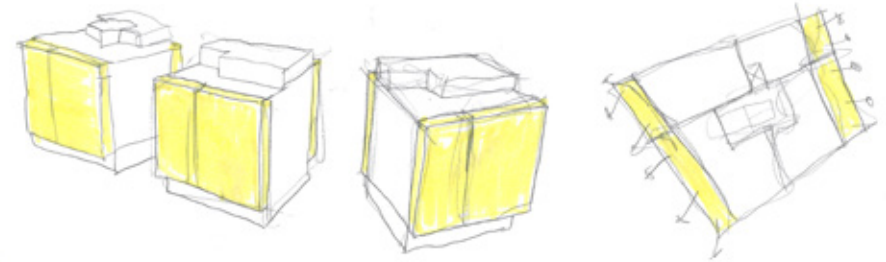
Kuva 42. Ulokeparvekkeiden vaikutus massaan ja pohjiin.

4.2.3 Parveskenaariot

Skenaario 3

Parvekkeiden sijoittelu itä-länsi-akselille tarjoaa rytmitystä ja suojaa julkisivuille, mutta asumisen laatu näkökulmasta kohtaa samoja haasteita erityisesti itäpuolen asuntojen osalta.

Länsijulkisivun arkadiparveke voi toimia kiinnostavana urbaanina eleenä, joka rikastuttaa katutilan tilallista kokemusta. Se kehystää näkymiä ja muodostaa arkkitehtonisesti houkuttelevia sisäänkäynti- ja oleskeluvyöhykkeitä. Parveke toimii samalla liiketilojen katoksena ja nivoutuu osaksi kaupunkitilaa, tuoden rakennuksen ja kadun välille vahvemman tilallisen vuorovaikutuksen.

Kuva 43. Ulokeparvekkeiden vaikutus massaan ja pohjiin.

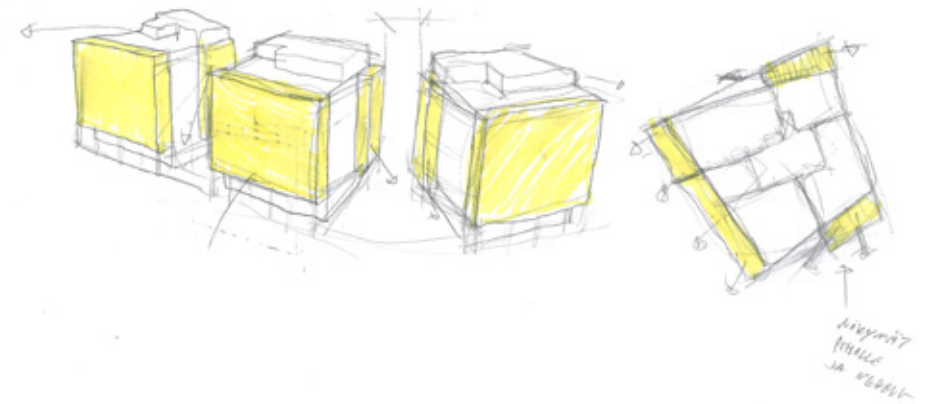
Skenaario 4

Itäsuuntaan avautuvien asuntojen näkymähaasteeseen voidaan vastata hybridiparvekeratkaisulla, jossa yhdistetään läntinen arkadi julkisivullisesti yhtenäisenä vyöhykkeenä sekä pohjois-eteläsuuntaiset ulokkeet itäasuntojen näkymien suuntaamiseksi kohti merellisiä avauksia (Kuva 44.)

Haasteeksi muodostuu kuitenkin parvekkeiden ulokkeellisuus, joka rikkoo rakennusmassan selkeyttä ja eheyttä.

Yksi ratkaisu on käyttää ulokkeiden yhteydessä keventäviä tai rytmittäviä rakenteita, kuten palkkirakenteita, jotka sitovat yksittäiset parvekkeet osaksi kokonaisvaltaista massaa. Näin muodostuu visuaalisesti hallittu ja arkkitehtonisesti eheältä vaikuttava massa, vaikka se todellisuudessa onkin osittain kolmiulotteinen ja näkymiä suuntaava.

Tämä ratkaisu valittiin jatkotyöstöön.

Kuva 44. Ulokeparvekkeiden vaikutus massaan ja pohjiin.

4.3 Piha luonnostelu

Keskeinen tekijä piharakenteen sommittelussa oli pelastusajoneuvon liikkumisen ja sijoittumisen mahdollistaminen pihalla (Kuva 46.) Rakennusten ympärille oli suunniteltava vähintään 3,5 metrin levyinen pelastustie, jonka kautta nostoauto pääsee riittävän lähelle rakennusta pelastautumista, sekä tulipalon sammuttamista varten. (Kuva 45.)

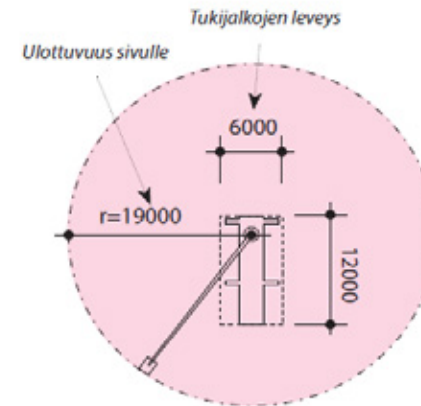
Pelastustie muodosti tilallisen selkärangan, jonka ympärille rakennusten sisäänkäynnit, oleskelupihat ja näkymäakselit sijoiteltiin. Se rakensi pihasta paitsi turvallisen, myös loogisesti hahmotettavan kokonaisuuden.

Pihan tilat jäseneltiin käyttötarkoituksen mukaan valon ja varjon perusteella, ottaen huomioon sekä käyttäjäkokemus että kasvuolosuhteet. Leikki- ja oleskelualueet sijoitettiin valoisimmille osille pihaa, missä luonnonvalo, auringon lämpö ja visuaalinen avoimuus tukevat aktiivista käyttöä, turvallisuutta ja viihtyisyyttä.

Sen sijaan pyöräpaikat ja tekniset toiminnot, kuten jätekatokset ja huoltoreitit, sijoitettiin pihan varjoisampiin, rakennusten tai kasvillisuuden varjostamiin osiin, joissa oleskelua ei ensisijaisesti tavoitella.

Pihan jäsentelyn lähtökohtana oli korttelikokonaisuuden tasapainoinen ja johdonmukainen sommittelu, jossa huomioitiin naapurirakennusten sijainti ja niiden suhde pihaan. Suunnittelua varten korttelin reunoille hahmoteltiin teoreettiset ja tyypilliset lamellitalon pohjat (kuva 46), joiden avulla voitiin arvioida sisäänkäyntien todennäköisiä sijoittumispaikkoja.

Maantasokerrokseen on luontevaa sijoittaa Laajasalontien suuntaan avautuvat liiketilat, joiden yhteyteen voidaan integroida taloyhtiön jätetila. Pyörävarastot on perusteltua sijoittaa bulevardin puolelle, sillä bulevard on kevytliikennettä edustava. Sen sijaan kerhotilat ja peseytymistilat sijoitetaan yksityiselle, avautuvalle sisäpihalle.

Pelastustien mitoitus

- *Leveys min. 3,5 m*
- *Vapaa ajoaukko min. b=4,2 m*
- *Kaltevuus max 10°*

*Pelastuslaitoksen
Bronto H16-nostimen
ulottuvuuksia*

Kuva 45. Pelastusajoneuvon mitoituksia (Asuntosuunnittelun eväät 2011: 62)

Kuva 46. Skissi pihan sommittelusta.

4.4 Porrashuone luonnostelut

4.4.1 Näkymälinjat

Porrashuoneiden ja sisäänkäyntien tilallista kokemusta rikastetaan hyödyntämällä tontin tarjoamia idyllisiä näkymiä. Sisäänkäyntien sijoittelussa luodaan harkittuja näkökulmia niin vehreälle sisäpihalle kuin merellekin, mikä vahvistaa sekä saapumiskokemusta että asumisen laatua (Kuva 47.) (Ching: 290)

Rantabulevardin suunnasta katsottuna pihalle avautuvat näkymälinjat rytmitetään huolellisesti: porrashuoneiden käytävätilat kehystävät linjan päähän istutettavan puun (Kuva 48.)

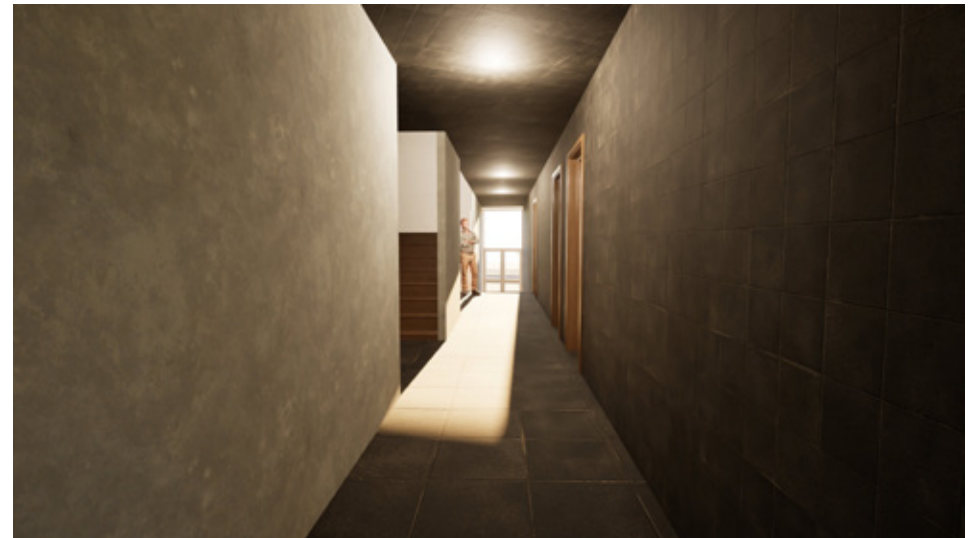
Esteettömistä sisäänkäynneistä avautuu suora näkymä merelle, ja sisätiloissa tunnelmaa syvennetään luonnonkivipinnoin (Kuva 49.)

Kuva 47. Skissi näkymälinjoista tontilla.

Kuva 48. Näkymä mereltä pihalle.

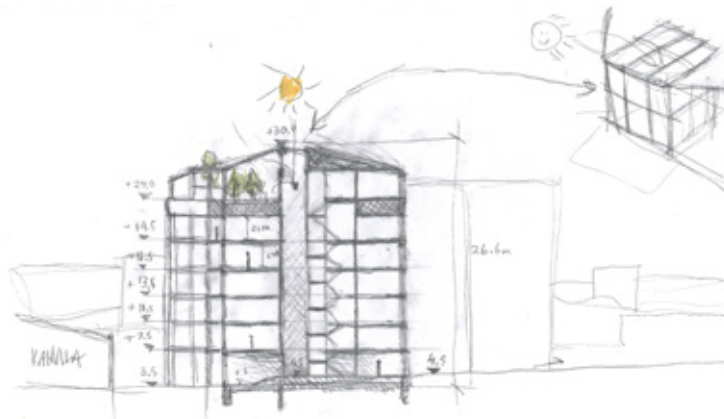
Kuva 49. Näkymä pihalta merelle.

4.4.2 Valosieppari

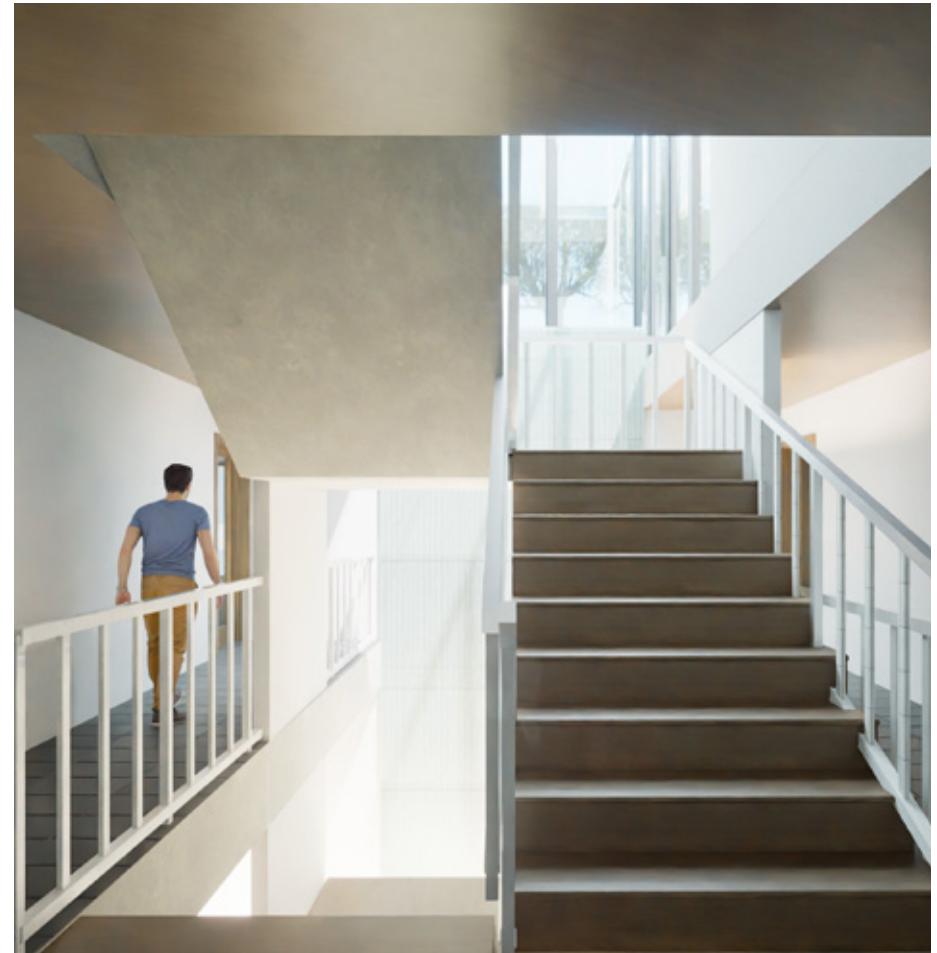
Pistetaloratkaisussa porraskäytävä sijoittuu rakennuksen rungon keskelle, jolloin se jää helposti luonnonvalolta syrjään. Tämä on tyypillinen tilallinen haaste erityisesti syvärunkoisissa asuinrakennuksissa, joissa julkisivuihin kohdistuvien ikkunoiden määrä on rajallinen. Pimeät, keinovaloon nojaavat porrashuoneet eivät ainoastaan heikennä arjen laatukokemusta, vaan myös katkaisevat yhteyden rakennuksen ulkoiseen ympäristöön.

Tähän on vastattu sijoittamalla kattoterasseille suuret, prismaattiset valosiepparit, jotka ohjaavat päivänvaloa porrashuoneeseen useasta suunnasta. Päivänvalo johdetaan syvälle rakennuksen runkoon muodostaen lähes ateljeehenkisen valohahmon. Se tekee kulkemisesta elämyksellistä ja nostaa porrashuoneen arkkitehtoniseksi elementiksi, ei pelkäksi siirtymätilaksi. (Kuva 50.)

Valosiepparit myös tukevat rakennuksen kestävä kehityksen periaatteita vähentämällä keinovalon tarvetta päiväsaikaan sekä tarjoamalla esteettisesti miellyttävän ja psykologisesti kohottavan kokemuksen (Kuva 51.)

Kuva 50. Leikkauspiirustus ja havainne luonnonvalon saannista.

Kuva 51. Havainnekuva valosiepparista.

4.5 Asuntojen tunnelma

Asuntojen sisätiloissa on pyritty luomaan moniaistinen ja materiaalisesti rikas kokonaisuus, joka eroaa perinteisestä valkoiseksi kipsilevytetystä asuntotilasta. Tilakokemukseen panostetaan monimateriaalisuudella.

Asuntojen sisäseinät toteutetaan vaaleiden pintojen sijaan osittain tiililaatalla, joka viestii rakennuksen ulkovaipan materiaalista ja tuo sisätiloihin lämpöä ja rakenteellista tuntua. Koska julkisivu toteutetaan betonisandwich-rakenteella, tiilimateriaalin siirtyminen osaksi sisätilaa luo eheän materiaalikerronnan ulkoa sisälle.

Lattioissa käytetään puupintaa, joka tuo luonnonläheisyyttä tiloihin. Katossa ontelolaatta voidaan jättää näkyviin käsittelemättömänä, jolloin betonin rosoisuus ja materiaalin rehellisyys muodostavat kontrastin lämpimille pinnoille. Tämä ratkaisu vahvistaa arkkitehtuurin karheaa, mutta hallittua estetiikkaa (Juha Mäki-Jyllilä 2025.)

Asunnoista avautuu laajoja merinäkyymiä, joita korostetaan lattiasta kattoon ulottuvilla ikkunoilla (Kuva 54.)

Kylpyhuoneet on suunnattu siten, että niistäkin avautuu näkyymiä merelle. Tämä tuo tiloihin harvinaislaatuista arkkitehtonista ylellisyyttä ja avaruuden tuntua myös kodin intiimeimpiin osiin. Intiimiyden suihkutilojen sisäseinissä käytetään lasitiiltä (kuva 55.) Materiaali suodattaa valoa ja näkyymiä pehmeästi, sillä se päästää luonnonvaloa tilaan, mutta rikkoo katsekontaktin, säilyttäen yksityisyyden.

Perheasumisen kannalta tämä ratkaisu on erityisen toimiva. Se mahdollistaa kylpyhuoneen jakamisen tai rinnakkaiskäytön ilman että tila menettää yksityisyyttään, esimerkiksi toinen perheenjäsen voi käyttää peseytymistilaa samalla, kun tila säilyy valoisana ja visuaalisesti miellyttävänä muullekin perheelle. Lasitiilen hajavaloo ehkäisee myös ahtauden tunnetta, mikä on tärkeää silloin kun kylpyhuonetta käyttää useampi henkilö päivittäin.

Kuva 54. Havainnekuva neliöstä ja tunnelmasta.

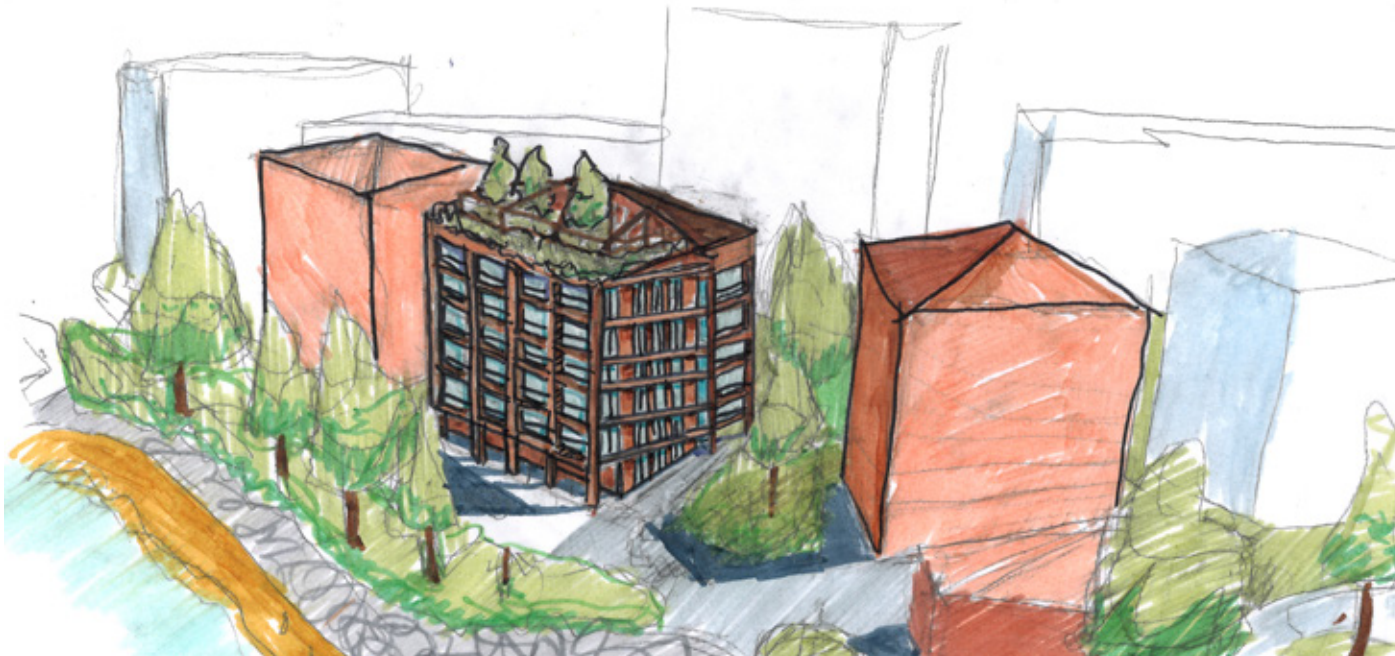
Kuva 55. Havainnekuva kylpyhuoneesta.

4.6 Johtopäätökset

Pihakokonaisuus toteutetaan helposti kuljettavana ja läpiajettavana, jolloin liikkuminen korttelin sisällä ja sen halki on luontevaa. Asuinrakennusten ulokeparvekkeet muodostavat hybridiratkaisun, jossa erityisesti itäsuunnan parvekkeet ulottuvat rakennusalan ulkopuolelle ja niveltyvät osaksi laajempaa kaupunkiympäristöä. Alueen asemakaavoittaja Tyko Saarikko huomautti, että tämä vaatii rakennusluvan yhteydessä erityistoimenpidettä mutta olisi toteutettavissa. Pohjois- ja eteläsuunnan parvekkeet puolestaan avautuvat kohti merimaisemaa ja vahvistavat näkymäakselin arkkitehtonista painoarvoa (Kuva 56.)

Rakennusmassa suunnitellaan yhtenäiseksi massaksi teräspalkkirakenteella. Pistetalon asunnot jaetaan neljään väljään perheasuntoon (2h–4h), mikä vastaa monimuotoisen perherakenteen tarpeisiin. Porrashuoneen luonnonvalon määrää maksimoidaan isokokoisella valosiepparilla, ja sen seinämateriaaleissa korostetaan monimateriaalisuutta luonnonkiviratkaisuilla. Monimateriaalisuuden kirjo jatkuu myös huoneistojen lattia-, seinä- ja kattopinnoissa, tuoden arjen estetiikkaan ja tilakokemukseen moniaistista rikkautta.

Kerrostalon katolle suunnitellaan ylimääräinen kerros, jossa on laaja viherpuutarha sekä mittava sauna- ja kerhotilatila, joka palvelee asukkaiden yhteisöllisyyttä ja tarjoaa arvoa viihtyvyyden sekä sosiaalisen kestävyuden näkökulmasta. Ylimääräisen kerroksen toteuttaminen edellyttää vastaavaa erityislupaa, joka käsitellään osana rakennuslupamenettelyä (Tyko Saarikko 2025.)

Kuva 56. Skenaarioiden pohjalta luotu luonnospiirustus.

5 SUUNNITTELU

5.1 Osasuunnitelmat

Skenaarioiden pohjalta siirryin työskentelemään mittatarkasti ArchiCadilla. ArchiCadin käyttö mahdollisti kolmiulotteisen ja kaksiulotteisen suunnittelun yhtäaikaista. Hahmotin rakennusmassojen tilasuhteet 3D-mallissa samalla, kun tarkastelin rakenteiden yksityiskohtia 2D-piirustuksissa.

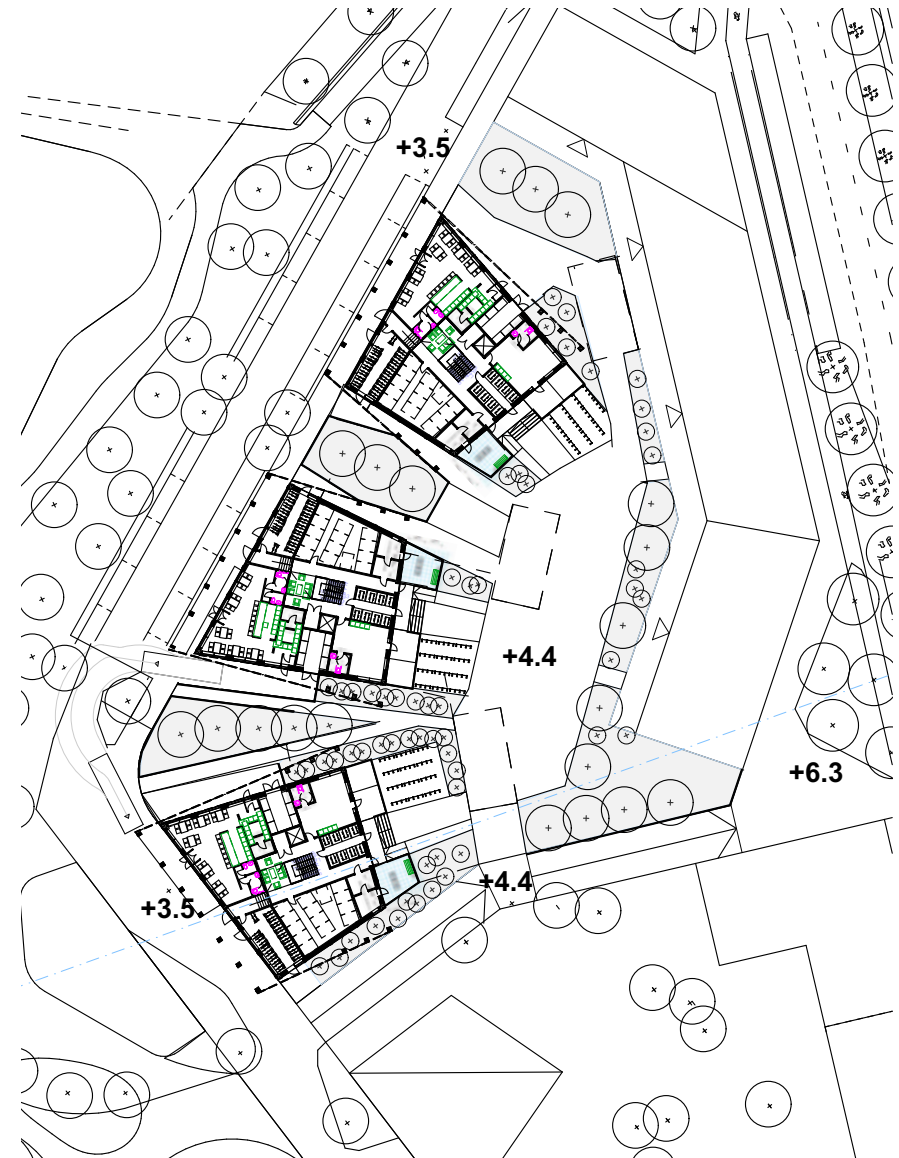
Tämä rinnakkainen työskentelytapa loi mahdollisuuden sekä kaupunkikuvallisten näkymien tarkasteluun että tekniseen hienosäätöön. Esimerkiksi ikkuna-aukotusten mittasuhteet ja julkisivujen rytmitys optimoitiin suoraan mallissa, jolloin visuaalinen ja funktionaalinen suunnittelu integroituivat toisiinsa.

ArchiCadin ominaisuudet mahdollistivat eri suunnittelutilanteiden kokeilun nopeasti ilman, että mittakaavasta tai suunnitteluprosessin uskottavuudesta täytyi tinkiä.

5.1.1 Pihasuunnitelma

Pihasuunnitelma perustuu luonnosvaiheessa tekemiini käsin ja koneella laadittuihin hahmotelmiin. Suunnittelussa huomioin paitsi suunnitteilla olevan rakennuksen tilasuhteet, myös sen kytkeytymisen ympäristöönsä. Esitän pihaan liittyen myös teoreettiset sisäänkäynnit naapurirakennuksiin, jotta kokonaisuuden toimivuus ja esteettömyys voidaan varmistaa (Kuva 57.)

Piharatkaisussa käytän tasaisesti luiskautuvaa maanpintaa, mikä mahdollistaa esteettömän kulun rakennuksen sisäänkäynnille suoraan pihalta. Pyrin sovittamaan pihan korkeussuhteet ympäröivään maastoon niin, että sisä- ja ulkotilojen välinen tasoero jää mahdollisimman pieneksi. Yksityisyyttä piha-alueille tuon muureilla ja istutuksilla.

Kuva 57. Alustava pihasuunnitelma ArchiCadissa.

Korttelipihaan suunnitelman laadin mittakaavassa 1:200. Rantabulevardin varrelle sijoitan pitkän liiketilan, jonka läpinäkyvä julkisivu avaa näkymän sekä sisätiloihin että kaupunkielämään. Tilaan voisi sijoittua esimerkiksi kahvila, baari tai ravintola, jonka suuret ikkunapinnat houkuttelevat ohikulkijoita ja aktivoivat katumaisemaa.

Suunnitelmani koostuu kolmesta identtisestä pistetalosta, joiden pohjaratkaisut ovat keskenään samat. Keskimäinen rakennus toimii peilikuvana muista kahdesta, mikä tuo rytmiä kokonaisuuteen mutta mahdollistaa samalla pienimuotoista variaatiota julkisivuissa ja tilaratkaisuissa.

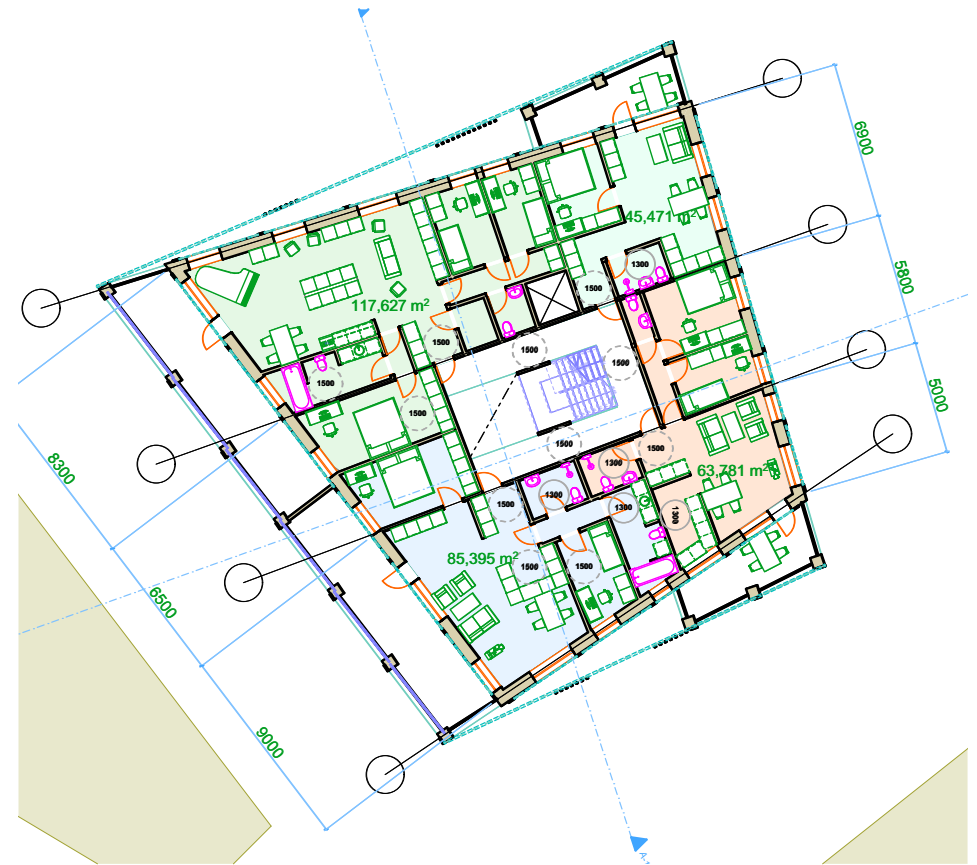
Pohjoisimmalle rakennukselle ei ole osoitettu varsinaista liiketilaa asemakaavassa, mutta siihen pyrin suunnittelemaan muuntojoustavan ravintolatilan. Tämä tila voisi toimia esimerkiksi asukkaiden yhteiskeittiönä tai yhteisöllisenä työtilana, jossa voi kokkailla, työskennellä ja oleskella yhdessä merinäköalan äärellä.

5.1.2 Pohjasuunnitelmat

Asuntopohjien suunnittelussa pyrin säilyttämään luonnosvaiheessa muodostuneet keskeiset periaatteet. Tärkeänä lähtökohtana on se, että asunnot avautuvat kahteen ilmansuuntaan luonnonvalon maksimoinnin takia (Kuva 58.)

Kaikissa asunnoissa pyrin sijoittamaan kylpyhuoneet ulkoseinälle osaksi julkisivua. Tämä ratkaisu mahdollistaa huoneistokohtaisen ilmanvaihdon, joka tyypillisesti sijoittuu märkätiloihin. Huoneistokohtainen ilmanvaihto vapauttaa rakennuksesta erillisen IV-konehuonevarauksen, mikä puolestaan mahdollistaa kahteen kerrokseen ulottuvien asuntojen suunnittelun myös itäjulkisivulle.

Useimmissa asunnoissa hyödynnän niin sanottua yökäytäväratkaisua, jossa makuuhuoneet sijoittuvat erilleen keittiöstä ja oleskelutiloista

Kuva 58. Ote asuntokerrosluonnoksesta.

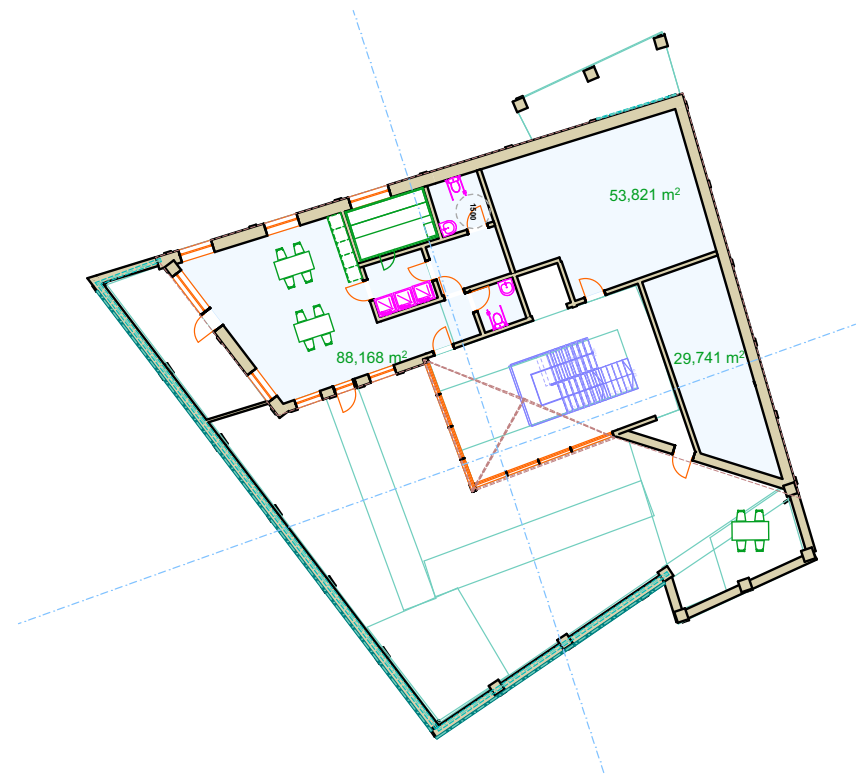
muodostaen rauhallisen, levollisen vyöhykkeen. Tämä jaottelu tukee tilan toiminnallisuutta eri vuorokaudenaikoina ja vahvistaa asukkaiden yksityisyyden tunnetta. Pienemmässä kaksiossä pyrin sen sijaan ratkaisemaan tilan tehokkaammin yhdistämällä toiminnot yhtenäiseksi kokonaisuudeksi.

Kattokerros

Asunnoissa pyrin luomaan väljyyden tuntua ja toimivaa tilakokemusta, vaikka rakennusalan ja tontin mitoitus asettavatkin rajoitteita muun muassa porraskäytävien, ulkotilojen ja teknisten yhteyksien sijoittelulle. Kattopuutarhan rakenteellinen paksuus aiheuttaa poikkeuksellisen korkeat lattiakorot verrattuna rakennuksen tavanomaiseen kerrosnousuun. Tämän seurauksena joudun lisäämään portaisiin ylimääräisiä askelmia, jotta nousu kerroksesta kattotasolle säilyy käyttömukavana ja esteettömyys huomioidaan mahdollisuuksien mukaan (Kuva 59.)

Kattokerrokseen pyrin suunnittelemaan väljän yhteistilan, johon sisältyvät kerhotila ja saunatila. Näistä avautuu suora yhteys kattopuutarhaan, jota voidaan hyödyntää vilvotteluun ja oleskeluun. Pyrin myös mahdollistamaan kattopuutarhaan hyötyviljelyalueita, jotka tukevat kestävää arkea ja yhteisöllisyyttä.

Kaksikerroksisiin asuntoihin suunnittelen sisäänkäynnit molempiin kerrokseen. Tämä mahdollistaa kerrosten erillisen käytön, lisää asumisen joustavuutta ja tarjoaa potentiaalia esimerkiksi monisukupolvisen tai työskentelykäyttöön soveltuviin ratkaisuihin.

Kuva 59. Ote kattokerrosluonnoksesta.

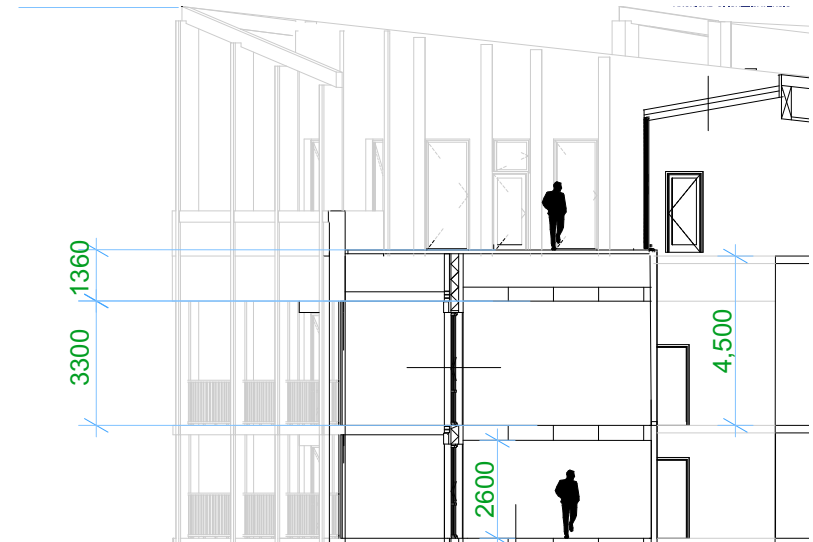
5.1.3 Leikkaukset

Suunnitelman korkomaailman ja rakenteellisen logiikan esittämisessä käytän pääasiallisena esitystapana rakennusleikkauksia. Leikkauskuvat tarjoavat selkeän ja kokonaisvaltaisen kuvan tilojen keskinäisistä suhteista ja erityisesti niistä korkeuseroista, joita muodostuu rakennuksen sisä- ja ulkotilojen välillä.

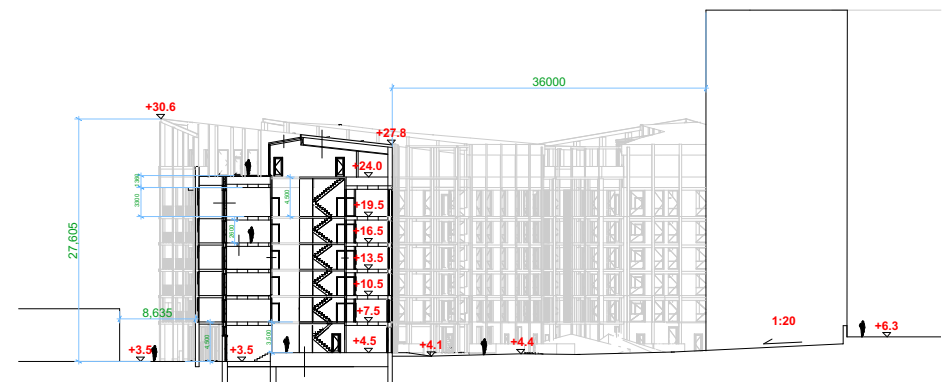
Leikkausten mittakaavaksi valitsin 1:200, sillä se osoittautuu sopivaksi kompromissiksi yksityiskohtaisuuden ja yleiskuvan välillä. Mittakaava on riittävän tarkka rakenteellisten periaatteiden, tasoerojen ja tilallisten ratkaisujen esittämiseen, mutta samalla se mahdollistaa myös laajemman kontekstin mukaan ottamisen kuten rantavyöhykkeen muodon ja rakennusten yhteisen korkotason.

Maastoleikkaus (kuva 61.) havainnollistaa rakennusten korkomaailman suhteet toisiinsa ja ympäristöön. Leikkauksesta käy ilmi, kuinka asunnot sijoittuvat osittain rinnemaiseen tonttiin ja miten kattopuutarha nousee ylimmän kerroksen yhteyteen. Suunnitelmassa maantasokerros on osin samalla tasolla rantabulevardin kanssa, mutta pihan puolella sisäänkäynnit sijaitsevat hieman korkeammalla, mikä tukee esteettömyyden toteutumista sekä sisä- ja ulkotilojen toiminnallista erottelua.

Kattopuutarhan toteutus edellyttää tavanomaista paksumpaa yläpohjarakennetta. Rakenteeseen sisältyy muun muassa vesieristekerrokset, kallistusvalut, salaojakerros, suodatinkangas, kasvualustat sekä mahdollisesti kevyet istutuslaatikot ja oleskelutasot. Tämä rakenteellinen paksuus vaikuttaa suoraan rakennuksen kokonaiskorkoon ja porrastukseen suhteessa muihin osiin. Tämän vuoksi ylimpien asuntojen lattiakorko joudutaan sijoittamaan ylempäs kuin muun rakennuksen kattotasot. Ratkaisulla saavutetaan paitsi teknisesti toimiva rakenne, myös visuaalisesti hallittu kattoprofiili, jossa vihreä puutarhavyöhyke erottuu osaksi rakennuksen ilmettä. (Kuva 60.)

Kuva 60. Kattopuutarhan rakenteiden dimensioita.

Kuva 61. Maastoleikkaus.

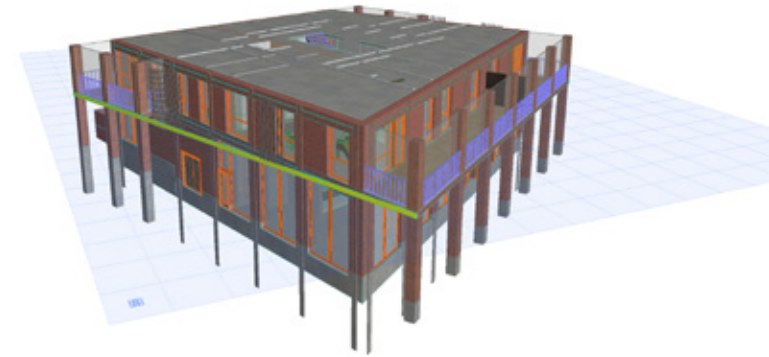
5.1.4 Julkisivut

Julkisivusuunnittelu eteni rinnakkain pohjaratkaisujen kanssa, jolloin tilojen sisäinen logiikka ja rakennuksen ulkoasu kehittyivät synkronoidusti. Hyödynsin ArchiCadin viitetoimintoja (Kuva 62), joissa rakennuksen eri kerrokset kuten maantasokerros, asuinkerros sekä kattokerros toimivat omilla tasoillaan päämoduuleina. Tämä mahdollisti kerroskohtaisen työskentelyn siten, että muutokset yhdessä kerroksessa heijastuivat välittömästi koko rakennuksen kokonaisuuteen. Esimerkiksi aukotuksen muutokset asuinkerroksessa vaikuttivat suoraan myös maantasokerroksen rytmiin ja kattokerroksen siluettiin (Kuva 63.)

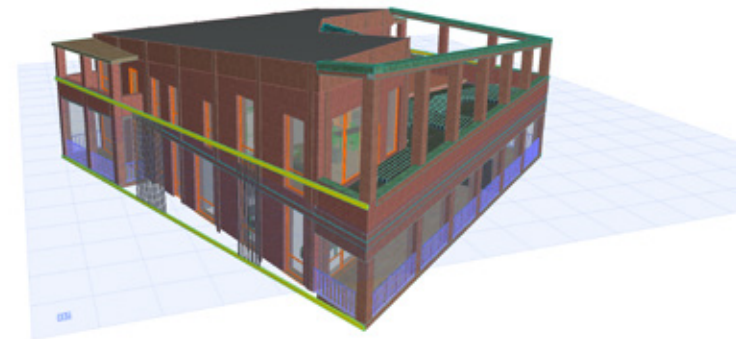
Tavoitteenani oli säilyttää julkisivussa gridimäinen selkeys ja tasapainoisuus, mikä vaati erityistä huolellisuutta elementtien sijoittelussa. Rakennuksen pystylinjat kuten kantavat rakenteet, ikkunaukot ja parvekkeiden reunat rytmitettiin siten, että ne muodostavat jatkuvan visuaalisen ruudukon kerroksesta toiseen. Gridimäisyyttä korostavat myös materiaalivalinnat. Kulkisivussa vaihtelevat vaalea tiili sekä tumma metallipinta luovat kontrastia, mutta noudattavat samaa jaottelullista periaatetta.

Parvekkeiden lasikaiteet ja kevyesti taustasävyyn sointuvat pinnakaiteet rytmittyvät aukkojen kanssa samalle linjalle, jolloin kokonaisilme pysyy hallittuna ja rauhallisena.

Rakennuksen julkisivun aukotus ja sommittelu perustuvat 300 mm tiilimoduulijaolle, joka ohjaa sekä ikkunoiden että massoitellun rytmitystä.

Kuva 62. Viitemoduuli maantasokerroksesta sekä asuinkerroksesta.

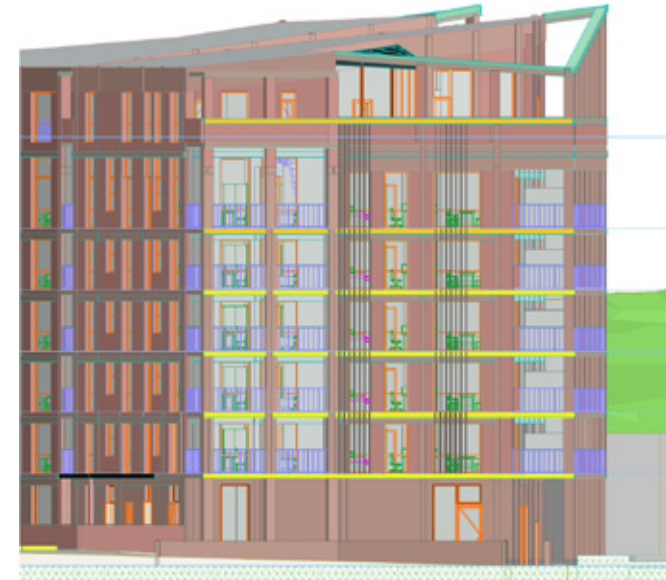

Kuva 63. Viitemoduuli asuinkerroksesta sekä kattokerroksesta.

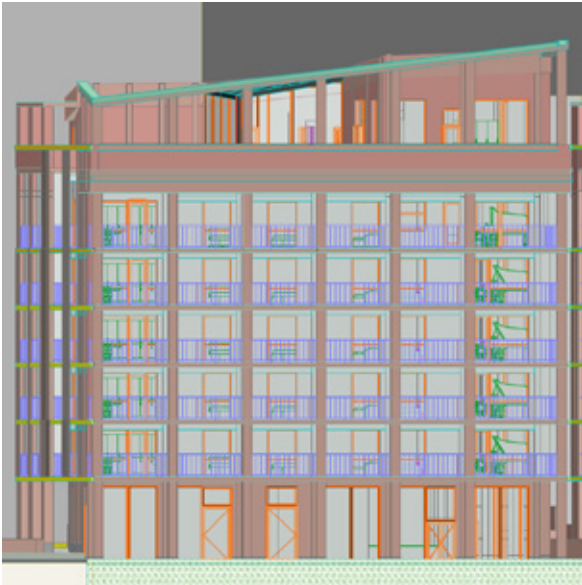
Nämä moduulit tuotiin emotiedostoon, joka toimii koko suunnittelualueen yhdistävänä näkymänä. Tässä kontekstissa rakennusten sijoittuminen, keskinäiset suhteet ja niiden suhde tontin muotoon ja korkeuseroihin tulivat selkeästi esiin.

Tämä työskentelytapa mahdollisti kokonaisuuden hahmottamisen eri mittakaavoissa samanaikaisesti miten julkisivut rytmittyvät toisiinsa nähden, muodostavatko harmonisen sommitelman, ja miten julkisivujen aukotus, massoittelu ja materiaalit keskustelevat keskenään.

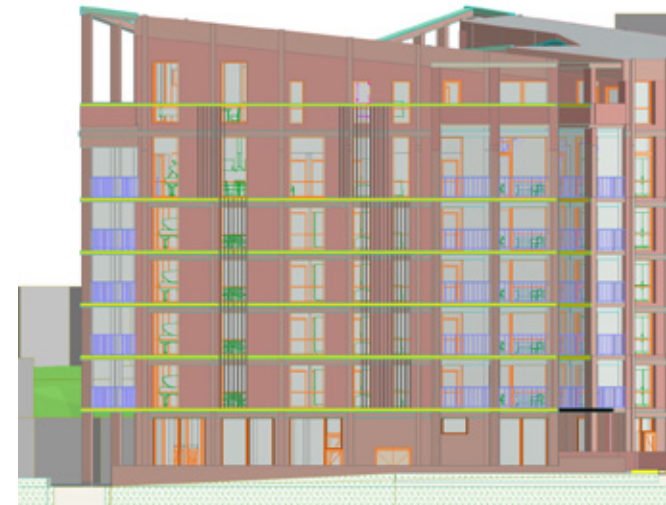
Kokonaisuuden tuominen emotiedostoon mahdollisti myös kriittisen arvioinnin siitä, miten rakennukset asettuvat suhteessa katuun, pihan muotoon, näkymiin ja valoon. Oli tärkeää, että jokainen rakennus toimi osana selkeää järjestelmää, mutta säilytti samalla oman identiteettinsä.

Kuva 65. Havainne pohjoisesta julkisivusta.

Kuva 64. Havainne läntisestä julkisivusta.

Kuva 66. Havainne eteläisestä julkisivusta.

6. KERROSTALON LUONNOSSUUNNITELMA

Kuva 67. Havainnekuva alueesta laiturilta katsottuna. Rakennukset ovat todellisuudessa eri sävyisiä.

6.1 Suunnittelun lähtökohdat

Suunnitelma on osa Yliskylänlahden asemakaavamuutosta ja pohjautuu Helsingin yleiskaavaan 2016, jonka tavoitteena on kehittää Helsinkiä raideliikenteeseen tukeutuvana verkostokaupunkina. Laajasalon alue kuuluu kaupungin strategiaan täydennysrakentamiskohteisiin, ja sen rooli kasvaa Kruunusilltojen pikaraitiotien myötä (Kuva 68.)

Suunnittelu vastaa kaavan tavoitteisiin tiivistämällä yhdyskuntarakennetta ja kehittämällä monipuolista, ekologisesti ja sosiaalisesti kestävää asuinympäristöä. Tavoitteena on erityisesti perheasumisen tukeminen: asunnot ovat väljämittäisiä ja useissa huoneistoissa olohuone avautuu kahteen suuntaan, mikä parantaa valoisuutta ja tilakokemusta.

Piha-alue jäsenellään materiaalein, kasvillisuudella vaihtelevaksi yhteiseksi kokonaisuudeksi, jota käyttävät myös viereiset lamellitalot. Liike- ja yhteistilat sijoitetaan maantasokerrokseen Laajasalontien varrelle, sisäänkäyntien avautuessa suojaisalle pihalle (Kuva 69.) Rakennukset toteutetaan pääosin betonirunkoisina.

Katutasoa aktivoivat kahvilat, kattokerrokseen sijoitetaan yhteistiloja ja maisematerasseja, ja viherkatot toteutetaan osin rantaniittymäisin istutuksin. Merellisyys ja sijainti Killingholman kulttuuriympäristön äärellä ovat olennainen osa suunnittelun identiteettiä.

Kuva 68. Rakeisuus piirros alueesta.

Kuva 69. Asemapiirros suunnittelualueesta.

6.2 Massa ja suhde alueeseen

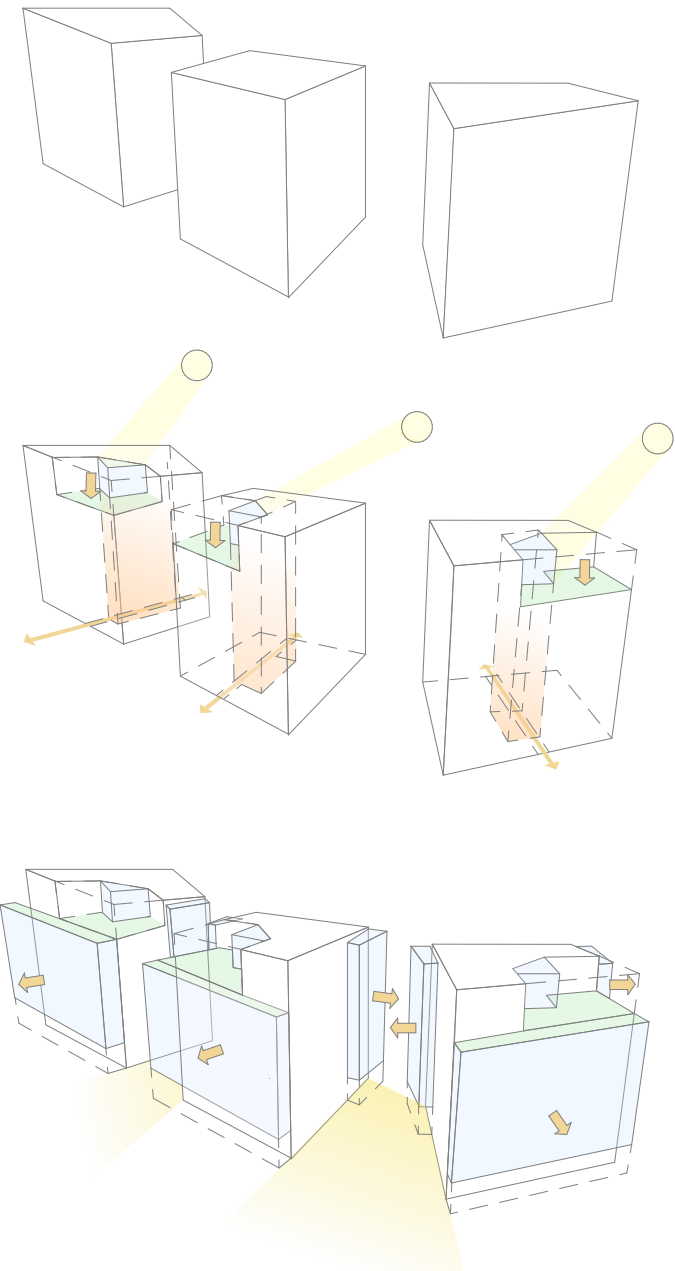
Suunnitelman massoittelu perustuu asemakaavaluonnoksen rakennusaloihin ja korkomaailmaan (Kuva 71.) Rakennukset sijoittuvat korttelin rajoja mukailleen, rajaten selkeästi sekä Laajasalontien että pihan puoleista kaupunkitilaa. Rakennustypologiana toimii keskikäytävällinen pistetalo, jossa luonnonvalo porrashuoneisiin johdetaan kattoterassien suurilla prismaattisilla valosieppareilla. Porrashuoneet ovat läpikuljettavia, mikä lisää tilallista laatua ja yhteyttä maisemaan.

Vaikka asemakaava ohjaa kuusikerroksiseen rakentamiseen, on suunnitelmassa tehty porrastus viherpihan suuntaan viihtyisyyden, esteettömyyden ja luonnonvalon vuoksi. Julkisivuilme noudattaa kaavan ohjetta yksiaineisesta massasta, mutta merinäköalat mahdollistetaan itäjulkisivun ulokemaisilla parvekkeilla. Näin vahvistetaan asumisen laatua ja näkösuhteita.

Katutasoon ulottuvat parvekkeet muodostavat sääsuojattuja arkadimaisia tiloja, jotka rikastuttavat bulevardin jalankulkukokemusta ja tukevat liiketilojen sekä ravintoloiden toiminnallisuutta Laajasalontien varrella (Kuva 70.)

Kuva 70. Ilmakuva rakennuksista.

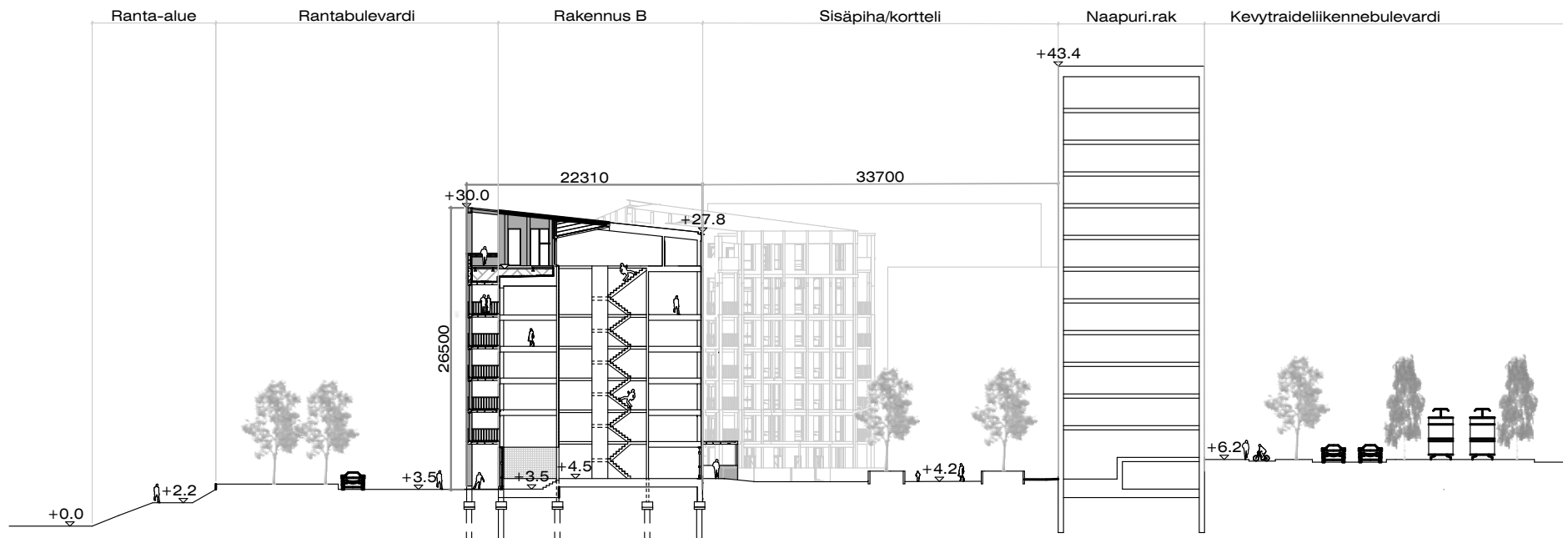

Kuva 71. Rakennusten massoittelu periaatteet.

Suunnittelutontti sijoittuu kaupunkikuvallisesti poikkeuksellisen merkittävälle paikalle, kahden vahvan kaupunkitilallisen akselin väliin kevytraideliikenteen reitin ja elävän rantabulevardin tuntumaan. Tontin välitön yhteys sekä Laajasalontien bulevardisoituun katutilaan että rantavyöhykkeen avoimeen julkiseen tilaan luo urbaanin ja merellisen ympäristön rajapinnan, jonka arkkitehtoninen ja toiminnallinen hallinta on keskeistä koko suunnittelun onnistumisen kannalta (Kuva 72.)

Tontti toimii samalla tilallisesti tärkeänä siirtymävyöhykkeenä kahden erilaisen kaupunkirakenteen välillä. Se yhdistää tiiviin, katujulkisivullisen korttelirakenteen ja horisontaalisesti avautuvan rantavyöhykkeen saumattomasti toisiinsa. Tämän vuoropuhelun korostaminen rakennusten sijoittelussa, aukiotilojen jäsentelyssä ja näkymien suuntaamisessa ohjaa suunnitteluratkaisuja sekä tilallisesti että toiminnallisesti.

Aluesuunnittelun keskeisenä lähtökohtana toimii esteettömän ja sujuvan jalankulku- ja pyöräilyreitit mahdollistaminen tontin poikki. Rakennusten sijoittelu on suunniteltu siten, että ne muodostavat kehystäviä rakenteita, mutta eivät estä liikkumista, vaan tukevat selkeitä ja houkuttelevia reittejä eri suuntiin. Näin tontti ei ole pelkästään rakennusten asuinpiha, vaan aktiivinen osa kaupungin julkista tilaa ja päivittäistä kaupunkilaisten reitistöä.

Kuva 72. Maastoleikkaus, sekä rakennusten sijoittamisen konteksti.

6.3 Ulkoarkkitehtuuri

Julkisivusuunnittelussa tavoittelen arkkitehtonisesti rationaalista otetta. Rakennusten selkeää geometrista perusmuotoa täydentävät huolellisesti valitut materiaalit ja vivahteikas väripaletti, jotka pehmentävät mittakaavaa ja tuovat ilmeeseen kerroksellisuutta.

Länsijulkisivun parvekerivistö rytmittyy tasaisesti jäsentyen tiiliverhoilluilla pilareilla. Pilarien väliin jäävät avoimet parvekkeet muodostavat toistuvan vyöhykkeen, joka antaa julkisivulle levollisen rytmin. Ylimmän kerroksen palkki rakennus kokonaisuudelle aaltomaisen siluetin (Kuva 73.)

Julkisivun värimaailma rakentuu kolmen rakennuksen selkeistä, mutta yhteensointuvista sävyistä: harmaa, punaruskea ja vaalea tiili luovat yhtenäisen mutta tunnistettavan kokonaisuuden. Tiilien ladontaa hyödyntämällä muodostetaan kehyksiä ja kolmiulotteisia muurauspintoja, jotka korostavat ikkuna-aukkoja ja parvekkeita. Päämateriaalina käytetään Wienerbergerin retrotiiliä, jonka elävä väri vaihtelu tuo pintaan lämpöä ja tekstuuria.

Kuva 73. Lopullinen läntinen julkisivupiirros.

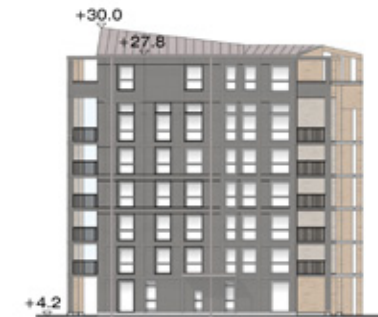
Rakennuksen parvekkeiden ja muiden ulokemaisuuksien ilmettä pyritään eheyttämään ja jäsentämään yhtenäisillä palkkirakenteilla, jotka toimivat aktiivisesti osana rakennuksen visuaalista kokonaisuutta. Näillä vaakasuuntaisilla ja selkeästi erottuvilla palkkilinjoilla pyritään antamaan ulokkeille hahmollinen rajausta, jolloin ne eivät näyttäyty irrallisina lisäyksinä, vaan integroituvat osaksi rakennusmassan kokonaisarkkitehtuuria.

Tämä suunnittelullinen ratkaisu lisää julkisivun luettavuutta ja mittakaavallista hallittavuutta, vahvistaen arkkitehtuurin veistoksellista otetta ilman, että rakennus menettää selkeytensä tai rationaalisuutensa.

Valon ja varjon vuoropuhelu korostuu näiden ulokkeiden reunoilla, jolloin palkkien konkreettinen olemus saa myös visuaalisen dynamiikan.

Palkkirakenteet toimivat näin sekä rakenteellisina että esteettisinä välineinä, joiden avulla rakennuksen ulkoarkkitehtuuri jäsentyy eheäksi, tunnistettavaksi ja tarkoituksenmukaiseksi kokonaisuudeksi.

Julkisivun pellitykset suunnitellaan osaksi rakennuksen kokonaisvärimaailmaa siten, että niiden sävyt ovat yhteneviä käytettyjen tiilien kanssa. Pellitykset kuten ikkunapellit, vesipellit ja yläreunojen reunalistat sävytetään huolellisesti tiilen sävyihin sulautuviksi. Tällä ratkaisulla vältetään tarpeeton kontrasti ja varmistetaan, että pellitykset eivät erotu teknisinä yksityiskohtina, vaan tukevat julkisivun eheää ja harmonista yleisilmettä (Kuva 74.)

Kuva 74. Lopullisia julkisivuja.

6.4 Rakenteet ja Detaljiikka

Rakennuksen rakenteellinen suunnittelu perustuu Helsingin kaupungin vähähiilisyystavoitteisiin sen yksinkertaisessa massoittelussa sekä materiaali valinnoissa. Pääasiallisena runkomateriaalina käytetään vähähiilistä betonia, ja välipohjissa hyödynnetään Parman vähähiilisiä ontelolaattoja (Kuva 75.)

Kevyet väliseinät toteutetaan puurankarakenteisina, sekä yläpohjarakenne.

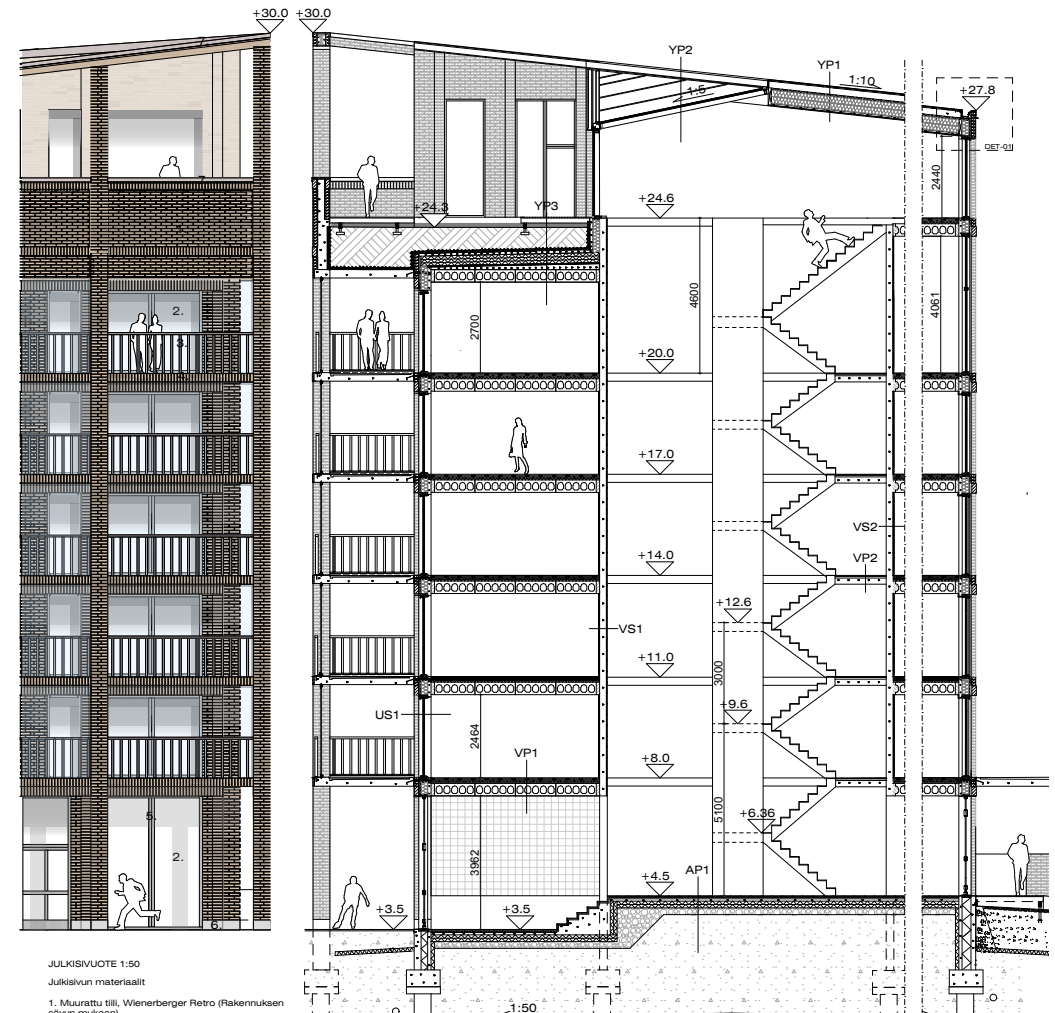
Julkisivut muurataan paikan päällä tiilestä. Tiili valitaan paitsi visuaalisten ominaisuuksiensa myös elinkaarikestävyyden perusteella. Muurattu julkisivu sietää hyvin sääolosuhteita merellisessä kontekstissa ja vaatii vain vähän kunnossapitoa.

Porrashuoneiden seinissä ja lattiassa käytetään luonnonkivilaatoitusta, mikä luo tilaan esteettisesti miellyttävän ja laadukkaan ilmeen.

Asuinhuoneistojen luonnonvalon saantia tehostetaan lattiasta kattoon ulottuvilla ikkunoilla. Tämän mahdollistaa välipohjarakenteisiin integroitu kattava lattialämmitysjärjestelmä, joka poistaa tarpeen perinteisille seinäpattereille.

Rakennukset perustetaan paaluille maaperän heikon kantavuuden vuoksi, jolloin sokkeli tukeutuu paalutukseen. Tämä varmistaa rakenteen vakauden ja pitkäikäisyyden.

Kaikki nämä ratkaisut yhdessä muodostavat kestävä, vähähiilisen ja esteettisesti miellyttävän rakennuksen, joka vastaa nykypäivän ekologisiin ja toiminnallisiin vaatimuksiin.

JULKISIVUOTE 1:50

Julkisivun materiaalit

1. Muurattu tiili, Wienerberger Retro (Rakennuksen sävyn mukaan)
2. Lasi, läpinäkyvä
3. Pinnakaide, teräs (Rakennuksen sävyn mukaan)
4. Wienerberger tillaatta, Retro (Sävyn mukaan)
5. Alumiini, musta RR33
6. Betoni, sileä (teräsmuotti)
7. Pellitys (Rakennuksen sävyn mukaan)

<p>US1 - 300 mm</p> <p>Alueella on viivostettu seinän jausten -väli laatu betoni, 120 mm</p> <p>Tuuletusaukko 40 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p>	<p>AP1 - 100 mm</p> <p>Alueella on viivostettu seinän jausten -väli laatu betoni, 120 mm</p> <p>Tuuletusaukko 40 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p>
<p>VS1 - 240 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p>	<p>VP1 - 170 mm</p> <p>Pellitys, betonirakenteinen, 170 mm</p> <p>Alueella on viivostettu seinän jausten -väli laatu betoni, 120 mm</p> <p>Tuuletusaukko 40 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p>
<p>VS2 - 240 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p>	<p>VP2 - 170 mm</p> <p>Pellitys, betonirakenteinen, 170 mm</p> <p>Alueella on viivostettu seinän jausten -väli laatu betoni, 120 mm</p> <p>Tuuletusaukko 40 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p>
<p>US2 - 300 mm</p> <p>Alueella on viivostettu seinän jausten -väli laatu betoni, 120 mm</p> <p>Tuuletusaukko 40 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p>	<p>VP3 - 170 mm</p> <p>Pellitys, betonirakenteinen, 170 mm</p> <p>Alueella on viivostettu seinän jausten -väli laatu betoni, 120 mm</p> <p>Tuuletusaukko 40 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p>
<p>US3 - 300 mm</p> <p>Alueella on viivostettu seinän jausten -väli laatu betoni, 120 mm</p> <p>Tuuletusaukko 40 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p>	<p>VP4 - 170 mm</p> <p>Pellitys, betonirakenteinen, 170 mm</p> <p>Alueella on viivostettu seinän jausten -väli laatu betoni, 120 mm</p> <p>Tuuletusaukko 40 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p>
<p>US4 - 300 mm</p> <p>Alueella on viivostettu seinän jausten -väli laatu betoni, 120 mm</p> <p>Tuuletusaukko 40 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p>	<p>VP5 - 170 mm</p> <p>Pellitys, betonirakenteinen, 170 mm</p> <p>Alueella on viivostettu seinän jausten -väli laatu betoni, 120 mm</p> <p>Tuuletusaukko 40 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p>
<p>US5 - 300 mm</p> <p>Alueella on viivostettu seinän jausten -väli laatu betoni, 120 mm</p> <p>Tuuletusaukko 40 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p>	<p>VP6 - 170 mm</p> <p>Pellitys, betonirakenteinen, 170 mm</p> <p>Alueella on viivostettu seinän jausten -väli laatu betoni, 120 mm</p> <p>Tuuletusaukko 40 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p>
<p>US6 - 300 mm</p> <p>Alueella on viivostettu seinän jausten -väli laatu betoni, 120 mm</p> <p>Tuuletusaukko 40 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p>	<p>VP7 - 170 mm</p> <p>Pellitys, betonirakenteinen, 170 mm</p> <p>Alueella on viivostettu seinän jausten -väli laatu betoni, 120 mm</p> <p>Tuuletusaukko 40 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p>
<p>US7 - 300 mm</p> <p>Alueella on viivostettu seinän jausten -väli laatu betoni, 120 mm</p> <p>Tuuletusaukko 40 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p>	<p>VP8 - 170 mm</p> <p>Pellitys, betonirakenteinen, 170 mm</p> <p>Alueella on viivostettu seinän jausten -väli laatu betoni, 120 mm</p> <p>Tuuletusaukko 40 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p>
<p>US8 - 300 mm</p> <p>Alueella on viivostettu seinän jausten -väli laatu betoni, 120 mm</p> <p>Tuuletusaukko 40 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p>	<p>VP9 - 170 mm</p> <p>Pellitys, betonirakenteinen, 170 mm</p> <p>Alueella on viivostettu seinän jausten -väli laatu betoni, 120 mm</p> <p>Tuuletusaukko 40 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p>
<p>US9 - 300 mm</p> <p>Alueella on viivostettu seinän jausten -väli laatu betoni, 120 mm</p> <p>Tuuletusaukko 40 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p>	<p>VP10 - 170 mm</p> <p>Pellitys, betonirakenteinen, 170 mm</p> <p>Alueella on viivostettu seinän jausten -väli laatu betoni, 120 mm</p> <p>Tuuletusaukko 40 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Hyväksytyt: BODILLA, 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p> <p>Tuuletusaukko -kattopohja 20 mm</p>

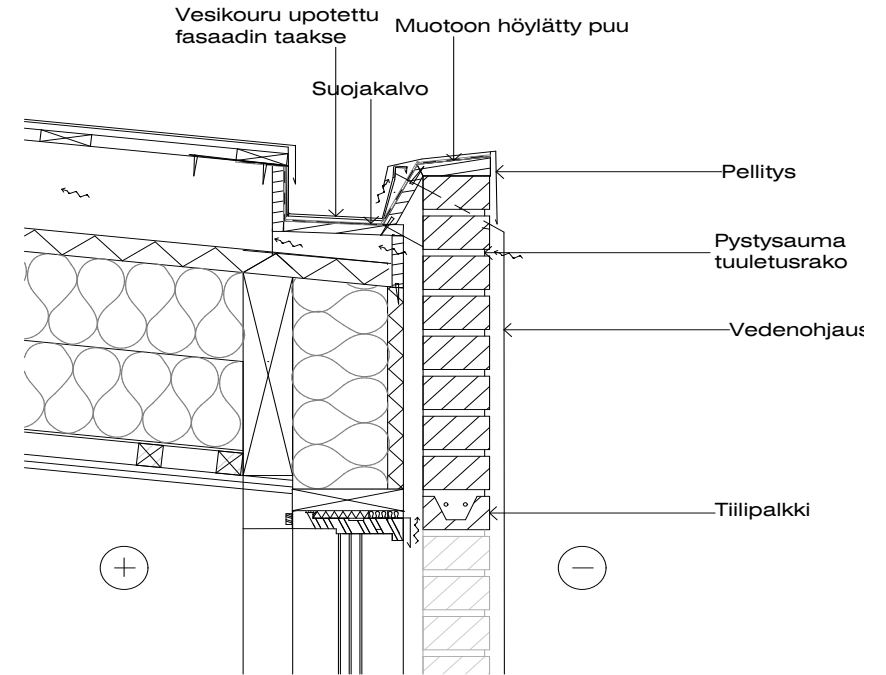
Kuva 75. Ote rakenneleikkaus- sekä julkisivuote planssista.

Detaljiikassa on panostettu erityisesti julkisivupinnan visuaaliseen yhtenäisyyteen ja arkkitehtoniseen selkeyteen. Tekniset ratkaisut, kuten vedenpoisto ja sadeveden hallinta, on integroitu huomaamattomasti osaksi arkkitehtuuria niin, etteivät ne riko julkisivun rytmiä tai materiaalisuutta (Kuva 76.)

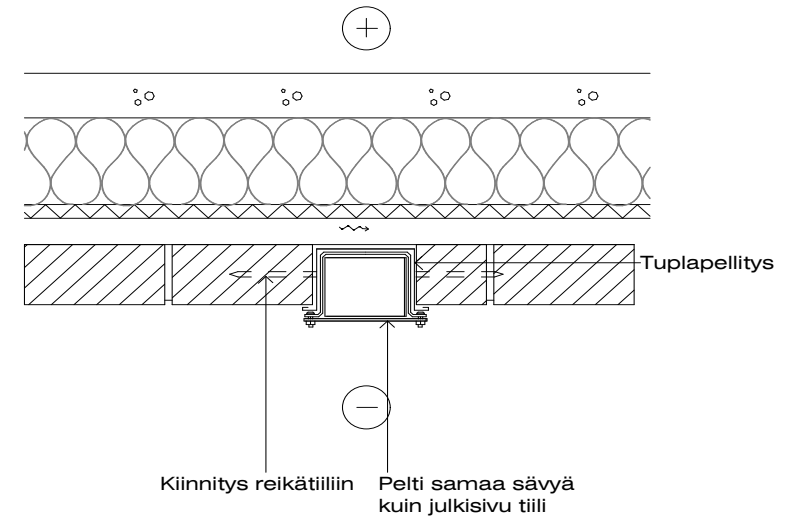
Vesikouru on piilotettu tiilifasadin taakse siten, että sen olemassaolo ei katkaise kattolinjan tai friisin jatkuvuutta. Tämä ratkaisu tukee rakennuksen yhteneväistä pintaa ja ehkäisee teknisten elementtien visuaalista korostumista erityisesti ylimmissä kerroksissa, joissa arkkitehtuurin viimeistely näkyy vahvimmin.

Vedenohjausputki on upotettu julkisivuun ja kulkee osana tiilen ladontaa, sijoittuen limityksen sisään. Näin putki ei jää ulkonevaksi tai irralliseksi osaksi seinäpintaa, vaan sulautuu kokonaisuuteen arkkitehtonisena yksityiskohtana.

Vesikourun integrointi osaksi kaltevaa kattopintaa tuo mukanaan rakenteellisia riskejä erityisesti vedenpidätyksen ja vuototiiveyden osalta. Kourun ratkaisu perustuu monikerroksiseen suojausrakenteeseen, jossa yhdistyvät kestävä suojakalvokerros sekä kaksoispellitys. Tämä yhdistelmä varmistaa, että mahdolliset vuotokohdat eivät pääse etenemään rakenteisiin, vaan vesi ohjautuu hallitusti pois julkisivusta ja kattopinnalta.

VESIKOURU/VEDENOHJAUS DETALJI 1:10

Kuva 76. Detaljit vesikoururatkaisusta.

6.5 Piha ja yhteiskäyttötilat

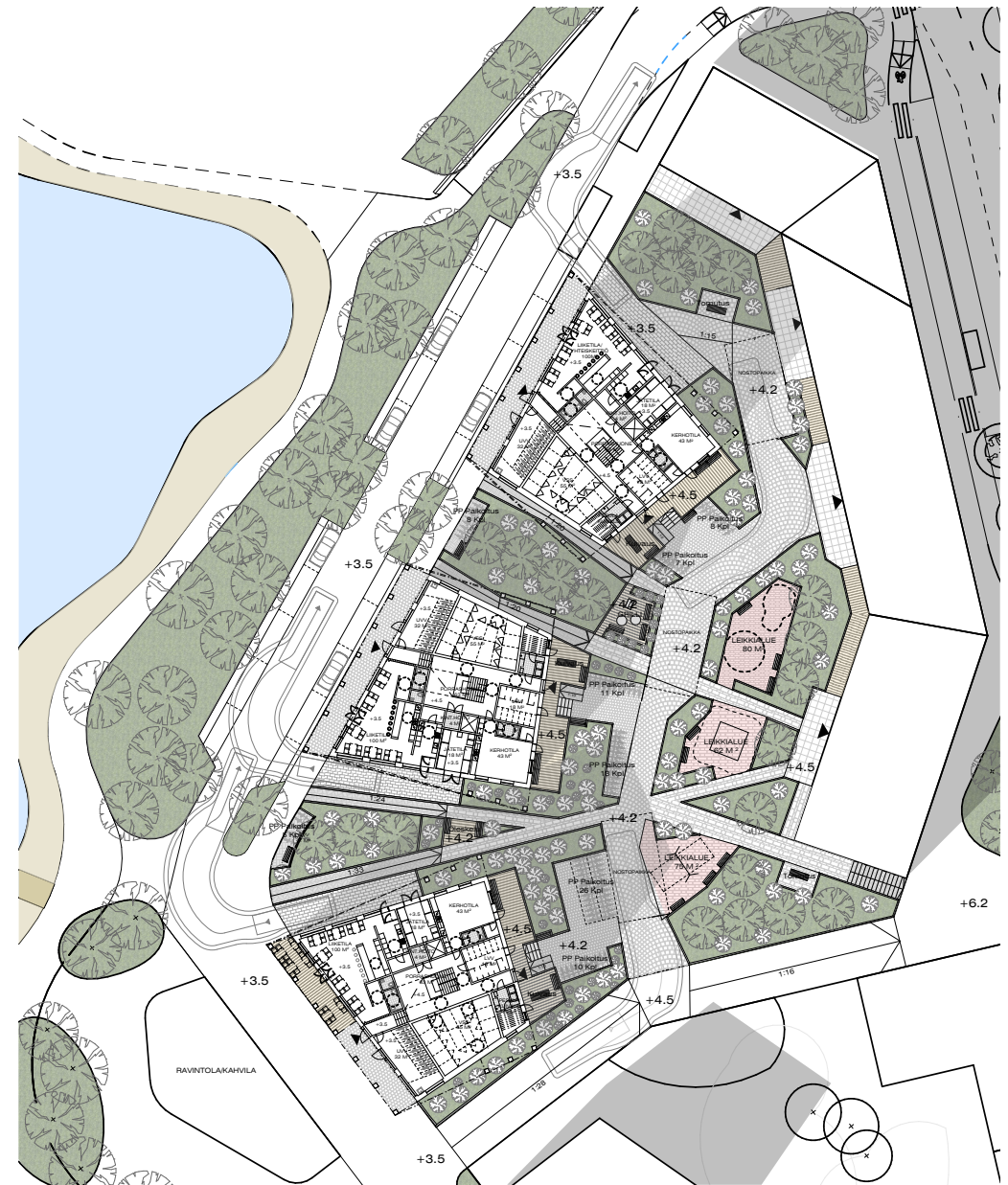
Piha-alue on suunniteltu mahdollisimman saumattomaksi, esteettömäksi ja toiminnallisesti selkeäksi kokonaisuudeksi. Suunnitteluratkaisut mahdollistavat pelastusajoneuvojen sujuvan liikkumisen sekä turvaavat esteettömät kulkureitit rakennusten sisäänkäynneille. Pyöräpysäköinti sijoittuu tontin varjoisammalle reunalle, kun taas leikki- ja oleskelualueet on suunnattu pihan aurinkoisimpiin kohtiin, mikä tukee niiden aktiivista käyttöä ja asukkaiden viihtyvyyttä (Kuva 77.)

Rakennusten liiketilat liittyvät luontevasti rantabulevardin jalankulkuvirtoihin, muodostaen elävää katutilaa. Katutasoon sijoitetut arkadit luovat kaupunkikuvallisesti tunnistettavan ja säältä suojaavan tilasarjan, joka tukee jalankulun laatua ja tarjoaa paikan pienimuotoisille kaupallisille toiminnoille kuten kahviloille tai gallerioille.

Pohjoisimpaan rakennukseen ei ole kaavoitettu liiketilaa, mutta siihen on suunniteltu muuntojoustava yhteiskeittiö ja työskentelytila asukkaiden käyttöön. Tila on mahdollista tarvittaessa muuntaa myös liiketilaksi, mikä lisää rakennuksen sopeutumiskykyä tuleviin tarpeisiin.

Haasteeksi muodostui pyöräpaikkojen tavoitteellinen sijoittelu pihoille, sillä niiden vaatima tila olisi teoreettisesti vienyt lähes koko pihan pinta-alan. Suunnittelussa painopiste siirrettiin kuitenkin vihreään ja valoisan pihamiljöön luomiseen, jossa on runsaasti viherpinta-alaa.

Kaikki yhteiskäyttötilat on sijoitettu rakennusten maantasokerrokseen, jolloin ne ovat helposti saavutettavissa ja luontevassa vuorovaikutuksessa sekä pihan että katutilan kanssa. Pihan oleskeluvyöhykkeet on sijoitettu niin, että niistä avautuu näkymiä merelle ja rantavyöhykkeelle.

Kuva 77. Lopullinen piharatkaisu.

Kattopuutarha

Rakennuksen ylimpään kerrokseen sijoittuu kattopuutarha, jonka yhteydessä on pienimuotoinen viljelyalue asukkaiden käyttöön. Kattotila tarjoaa paitsi vihreää oleskelutilaa myös avarat näkymät merelle, mikä vahvistaa rakennuksen yhteyttä sen merelliseen ympäristöön (Kuva 79.)

Kattotasolla sijaitsee myös talosauna, jonka yhteyteen on suunniteltu lisäkerhotila. Tämä monikäyttöinen tila tarjoaa mahdollisuuden järjestää esimerkiksi pieniä juhlia, illanviettoja tai yhteisötapahtumia. Suuret ikkunat ja merinäköala tekevät tilasta elämyksellisen ja houkuttelevan, tarjoten asukkaille laadukkaan ja poikkeuksellisen ympäristön yhteiseen käyttöön.

Ylimpään kerrokseen sijoittuu myös kaksikerroksisia asuntoja, joissa ylempi kerros yhdistyy suoraan kattotasoon. Näissä asunnoissa on oma sisäinen porrasyhteys, joka mahdollistaa liikkumisen kerrosten välillä ja antaa asukkaille joustavan tilankäytön mahdollisuuden. Ratkaisu tarjoaa edellytyksiä esimerkiksi sukupolviasumiseen, jossa eri ikäryhmät kuten isovanhemmat ja lapsiperheet, voivat asua samassa asunnossa omilla kerroksillaan, säilyttäen samalla sopivasti yksityisyyttä.

Kuva 79. Lopullinen kattokerros ratkaisu.

Kuva 80. Havainnekuva kattopuutarhasta

MAANTASOKERROS + PIHAPIRUSTUS 1:200	
PINTA-ALAT LASKETTU YHDESTÄ ASUINKERROSTALOSTA	
RAKENNUKSEN KOKONAIKINEN KERROSALA	2780 K-M ²
KERROS 0, MAANTASO	412 K-M ²
-LIIKETILA/YHTEISKEITTIÖ	100 M ²
-UVV	32 M ²
-LVV	16 M ²
-IRTAIMISTOVARASTO / VSS	55 M ²
-KIINTEISTÖHOIDON TILAT	4 M ²
-JÄTEHUOLTO	18 M ²
-KERHOTILA	43 M ²
-PESULA+KUIVAUS15 M ²	
PYÖRÄPAIKKOJA PIHALLA:	88
PYÖRÄPAIKKOJA ASUINKERROSTALOISSA:	56
PYÖRÄPAIKKOJA YHTEENSÄ:	144

Kuva 78. Laskemia yhteiskäyttö-, sekä pihan tiloista.

Porrashuone

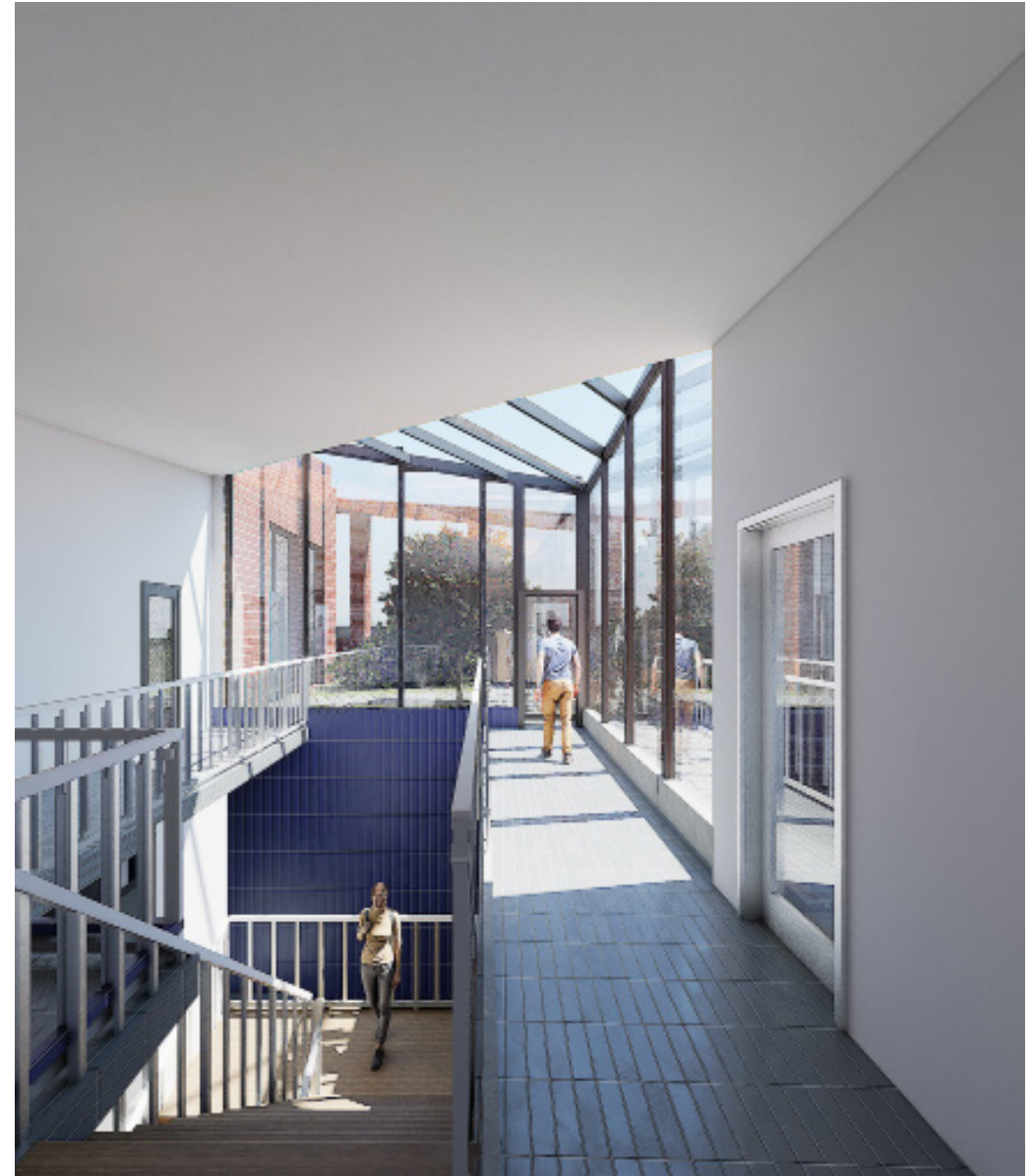
Porrashuoneiden valaistuksessa on hyödynnetty valosiepparia, joka ohjaa luonnonvaloa rakennuksen keskellä. Valosieppari toimii erityisesti pistetalomallissa, jossa keskitetty porrastila jää helposti valon suhteen heikosti tavoitettavaksi.

Valosieppari on sijoitettu ylimmän kerroksen kattoterassin yhteyteen ja toteutettu Schücon alumiiniprofiilijärjestelmällä.

Lasikatto on kallistettu, mikä ehkäisee veden ja lumen kertymistä sekä ohjaa valon tehokkaasti porrastilaan. Lasipinnat on varustettu auringonsuojakalvolla tai selektiivilasilla, joka vähentää yllämpenemisen riskiä kesäkuukausina mutta päästää talvella lämpöä ja valoa sisään. Laselementtien liittymät alumiinikehykseen on tiivistetty silikonisaumauksin ja varustettu piilokouruin vedenpoistoa varten.

Porrashuoneen valaistusta ja tilavaikutelmaa on syvennetty arkkitehtonisella materiaalikäytöllä, jossa yksi seinä on päällystetty koveralla sinertävällä keramiikkalaatalla (Kuva 81.) Tämä toimi toimii luonnonvalon hajottajana. Sen kolmiulotteinen muoto hajottaa valosiepparista suodattuvaa luonnonvaloa hienovaraisesti valorytmiksi seinäpinnalla.

Koverat laatat rikkovat valon suuntaa ja synnyttävät seinään vaihtelevan valon ja varjon leikin, joka muuttuu vuorokaudenajan ja sääolosuhteiden mukaan.

Kuva 81. Havainnekuva ylimmästä kerroksesta, sekä valosiepparista.

6.6 Asunnot

Rakennuksessa on viisi asuinkerrosta, ja huoneistot vaihtelevat kaksioista neliöihin. Suunnittelun painopiste on perheasumisessa, mikä näkyy asuntojen väljässä mitoituksessa, huolellisissa huonejaoissa ja pohjaratkaisujen toimivuudessa. Koska kohde sijaitsee korkean hintatason alueella merellisessä Laajasalossa, on tilalliseen laatuun, näkymiin ja viihtyisyyteen panostettu erityisellä tarkkuudella (Kuva 82.)

Asuntojen tehokkaan sijoittelun mahdollistaa rakennuksen keskelle sijoitettu porrashuone, joka yhdistää neljään ilmansuuntaan avautuvat huoneistot. Eteistiloista avautuu läpinäkyvä näkymä ulos asti, mikä tekee sisääntulosta ilmavan ja helposti hahmotettavan.

Kolmioiden ja neliöiden suunnittelussa on hyödynnetty keski-eurooppalaista yökäytäväperiaatetta: makuuhuoneet ja niihin liittyvät märkätilat sijoittuvat omaan rauhalliseen vyöhykkeeseensä, erotettuna muista asunnon toiminnoista lyhyen käytävän avulla.

Sisäseinien pinnoissa on käytetty osittain poltettua tiililaattaa, joka viittaa rakennuksen ulkovaipan materiaalisuuteen ja tuo asuntoihin rakenteellista tuntua sekä visuaalista lämpöä. Tämä ratkaisu sitoo sisä- ja ulkotilan toisiinsa materiaalin kautta ja luo eheän, ulkoa sisään jatkuvan materiaalikerronnan.

Lattiamateriaaliksi on valittu lämminsävyinen puupinta, joka tasapainottaa tiilen ja betonin jämäkkyyttä tuoden asuntoihin kodikkuutta ja luonnonläheistä tunnelmaa (Kuva 83.)

Katto toteutetaan osittain näkyvänä ontelolaattaelementtinä, jota ei peitetä alakatolla. Näin ontelolaatan rosainen betonipinta jää esiin, tuoden tilaan rehellistä, käsittelemätöntä rakennusmateriaalia ja korostaen rakenteen autenttisuutta.

Kuva 82. Lopullinen pohjapiirros ratkaisu.

Kuva 83. Lopullinen havainnekuva neliöstä.

Erityisratkaisuna jokaisen huoneiston kylpyhuone on sijoitettu julkisivun yhteyteen, jolloin se hyödyntää luonnonvaloa ja tarjoaa mahdollisuuksia yksilöllisiin tilaratkaisuihin (Kuva 85.) Märkätilat on mitoitettu huoneistosauana varten, mutta ne mahdollistavat myös vaihtoehtoisia käyttötapoja, kuten ikkunan ääreen sijoittuvan istuskelusyvennyksen tai spa-henkisen kokonaisuuden.

Kuva 85. Havainnekuva kylpyhuoneesta

KERROS 1-5. ASUINKERROS 2060 K-M²

-2H+KT	4 KPL	57 M ²
-3H+KT	4 KPL	63 M ²
-3H+KT	5 KPL	70 M ²
-3H+KT (2.KRS)	1 KPL	98 M ²
-4H+KT	5 KPL	118 M ²
-4H+KT (2.KRS)	1 KPL	105 M ²

YHT. 20 KPL

Keskipinta-ala	81.15 M ²
Huoneistoala	1623 M ²
Tehokkuusluku	0.65

KERROS 6. KATTOTERASSI

-Talosauna + kerho	1 KPL	84 M ²
-Kattopuutarha		170 M ²

Kuva 84. Laskelmia asunto-, sekä yhteiskäyttötiloista.

Kuva 86. Havainnekuva 2.Krs asunnosta.

7.YHTEENVETO

Opinnäytetyön tavoitteena oli luoda kokonaisuus, jossa suunnitteluni vastaa sekä kaupungin strategisiin tavoitteisiin että korkeatasoisen asuntosuunnittelun tavoitteisiin. Halusin tarkastella aihetta myös vähähiilisen rakentamisen näkökulmasta, mutta yhtä vahvasti väljemmän asumisen laadun kautta. Vähähiilisyys panostin lähinnä materiaalivalintojen, sekä kaavan määrittämien ohjeiden kautta.

Väljyys asuntopohjissakin tuli automaattisesti perheasumisen myötä. Perheasunnot suuret neliöt vaativat huolellista rytmitystä sekä rauhaa. Näitä kysymyksiä lähestyin erityisesti yökäytäväratkaisujen kautta, jossa vilkas perhe-elämä voidaan jakaa rauhallisiin vyöhykkeisiin. Myös ylimpään kerrokseen sijoitetut kaksikerroksiset asunnot mahdollistavat esimerkiksi sukupolviasumisen.

Porrashuoneen suunnittelussa keskityin luomaan arkkitehtonisesti eheän mutta elämyksellisen tilan, jossa valosieppari tuo valoa rakennuksen ytimeen. Halusin, että porrashuone ei ole pelkkä siirtymätila, vaan paikka, jossa arkkitehtuuri saa näkyä esimerkiksi luonnonkivipinnoilla. Haasteeksi syntyi porrashuoneen suuri koko suhteessa rakennusalaan, joka pahimassa tapauksessa ahtautti asuntoja.

Rakenteellisissa ratkaisuissa painotin vähähiilisiä ja pitkäikäisiä ratkaisuja. Betoninen kirjajhylyrunko yhdistyy hybridiratkaisuihin, kuten puurunkoisiin väliseiniin sekä yläpohjaan.

Arkkitehtuurin tunnelman luonnissa panostin materiaalien kirjoon. Tiililaattaa sisäpinnoilla voidaan ehkä pitää huijauksena massiivirakentamisesta. Painotin enemmän tiilin materiaalin luomaan tunnelman, enkä niinkään sen autenttisuuteen.

Rakennusten ulkoasu noudattaa tietoisesti nykyarkkitehtuurin tunnistettavaa ilmettä. Tavoitteena ei ollut radikaali muotokielinen irtiotto, vaan suunnitelma, joka istuu luontevasti tämän päivän urbaaniin asuinympäristöön. Arkkitehtoninen kokonaisuus on monimuotoisuudestaan huolimatta sopusuhtainen ja ryhdikäs.

Varsinaiset poikkeavuudet eivät niinkään kohdistu ulkoasuun, vaan pohjaratkaisuihin ja tilallisiin valintoihin, joihin halusin tuoda vahvempaa panostusta kuin mitä tavanomaisessa asuntotuotannossa usein nähdään. Erityisesti laadukkaat ja väljät yhteiskäyttötilat ovat olleet suunnitteluni keskiössä.

Poikkesin asemakaavaluonnoksesta merkittävällä tavalla kolmessa kohdassa, aina asumisen laatu ja kokemuksellisuus etusijalla.

1. Sisäänvedettyjen parvekkeiden sijaan suunnittelin ulokemaiset parvekkeet, jotka nojaavat tiilipilareihin ja avautuvat kohti näkymiä. Tämä mahdollistaa paitsi paremmat valo-olosuhteet myös vahvemman tilallisen kontaktin ulkotilaan.
2. Suunnitelmaan lisättiin ylimääräinen kerros kattopuutarhaa varten, mikä mahdollisti laadukkaan yhteis-, juhla-, sekä saunatilan näkymineen merelle.
3. Lisäksi osa rakennuksesta ulottuu kaavaillun rakennusalan ulkopuolelle, jotta rakennus luo katutilaan yhteisen arkadin näin arkkitehtonisesti perustellusti.

Vaikka nämä poikkeamat ovat mittavia, ne on alueen asemakaavoittajan Tyko Saarikkon kanssa käytyjen keskustelujen pohjalta todettu toteuttamiskelpoisiksi rakennusluvan kautta, kunhan ne perustellaan huolellisesti osana rakennushankkeen laatua ja kokonaiskonseptia.

Suunnittelun alkuvaiheessa tavoitteeni oli käsitellä jokaista pistetaloa yksilöllisesti, räätälöiden ratkaisut kunkin rakennuksen sijaintiin tontilla näkymät ja pihaolosuhteet huomioiden. Suunnittelun edetessä huomasin kuitenkin, että asemakaavan luonne itsessään tuotti rakennuksille riittävästi variaatiota, erityisesti keskimmäisen rakennuksen peilikuvaomainen sijoittelu muihin nähden toi rakenteellista ja tilallista vaihtelua, ilman että jokaiseen rakennukseen tarvitsi kehittää täysin omia järjestelmiä.

Lisäksi rakennusten julkisivujen materiaalin rytmiikka ja väriero muodostuivat merkittäviksi identiteettiä tuottaviksi tekijöiksi. Jokaisella rakennuksella on omansävyinen tiiliverhous: harmaa, punainen ja valkoinen. Tämä antaa niille omaleimaisen ilmeen, vaikka pohjaratkaisujen ja rakenteiden logiikka säilyy pääosin yhteisenä.

Lopulta syntyi yhtenäinen mutta elävä kolmen rakennuksen sarja, jossa kukin rakennus tunnustetaan omana kappaleenaan, mutta ne kytkeytyvät toisiinsa yhteisen materiaalikielen, mittakaavan ja tilallisen rytmin kautta.

Lopputuloksena syntyi kolmen rakennuksen ehdotus, joka poikkeaa monin tavoin tavanomaisesta asunosuunnittelusta. Suunnitelmassa ei tavoiteltu ensisijaisesti maksimaalista tehokkuutta tai myytäviä neliöitä, vaan laadukasta, tilallisesti rikasta ja yhteisöllisyyttä tukevaa asuinympäristöä, jossa on tilaa elämälle, kohtaamisille ja kasvulle. Ehdotus tarjoaa mahdollisuuden kokeilla sellaisia ratkaisuja, joiden arvo ei ole välittömästi mitattavissa rahassa kuten väljät yhteistilat, avautuvat näkymät ja moniaistinen tilakokemus.

Koen, että onnistuin pääsemään niihin tavoitteisiin, jotka asetin projektin alussa. Halusin yhdistää vähähiilisen ja pitkäikäisen rakentamisen, perheasumisen laadun ja arkkitehtonisen eheyden yhdeksi kokonaisuudeksi ja nämä teemat säilyivät mukana läpi suunnitteluprosessin. Monissa kohdin jouduin haastamaan itseäni

myös käytännön toteutettavuuden, määräysten ja kaavallisten reunaehtojen kanssa, mutta juuri näiden rajoitteiden puitteissa syntyi ratkaisuja, jotka eivät olisi muuten olleet mahdollisia.

Erytisen tyytyväinen olen siihen, että rakennusten variaatio ei syntynyt pakotetusta erilaisuudesta, vaan hienovaraisista ratkaisuista kuten värisävyistä, valon suunnista, parveketyypeistä ja tilallisista jännitteistä.

Koen, että tämän projektin myötä kehityin merkittävästi asunosuunnittelijana. Työskentely laajassa mittakaavassa ja monimutkaisten, toisiinsa vaikuttavien osien parissa opetti hahmottamaan asuntoarkkitehtuurin kokonaisvaltaisemmin.

Samalla olen tietoinen siitä, että kehityspotentiaalia on edelleen paljon. Asunosuunnittelu vaatii kykyä yhdistää rationaalinen tehokkuus ja inhimillinen kokemus. Tulevaisuudessa haluan syventää erityisesti osaamistani asukaslähtöisessä suunnittelussa ja teknisissä detaljeissa, jotka viime kädessä määrittävät tilojen käyttökelpoisuuden ja pitkäikäisyyden.

Lämpimät kiitokset Yliskylän asemakaavoituksesta vastaavalle arkkitehdille Tyko Saarikolle asiantuntevasta ohjauksesta, sekä JKMM Arkkitehtien perustajaosakkaalle ja asunosuunnittelun asiantuntijalle Juha Mäki-Jyllille arvokkaasta tuesta ja näkemyksellisestä sparrauksesta suunnitteluprosessin aikana.

LÄHTEET

Asuinrakennusten aputilojen mitoitusohje. Verkkoaineisto. Topten. <<https://toptenrava.fi/ohjekortti/asuinrakennusten-aputilojen-mitoitusohje/>>. Luettu 10.3.2025.

Ching, Francis. 2015. Architecture – Form, Space, & Order. 4. uudistettu painos. Hoboken, New Jersey: John Wiley & Sons.

Hautajärvi, Harri. 2021. Kenen kaupunki? Helsinki: Docomo Suomi Finland Ry.

Huttunen, Hannu; Pakarinen, Harri; Mannerla-Magnusson, Meri. 2011. Asuntosuunnitelun eväät. E-Kirja. Aalto-Yliopisto, Arkkitehtuurin laitos.

Jetsonen, Jani; Pentikäinen, Juha. 2000. Löylyn henki. Helsinki: Rakennustieto Oy.

Jalkanen, Riitta; Kajaste, Tapani; Kauppinen, Timo; Pakkala, Pekka; Rosengren, Camilla. 2017. Kaupunkisuunnittelu ja asuminen. Helsinki: Rakennustieto Oy.

Kerrostalojen kehittäminen. talotyypiselvitys. 2007. Verkkoaineisto. Helsingin kaupunki. <<https://www.hel.fi/static/liitteet/kanslia/aluerakentaminen/kehittyvakerrostalo/Julkaisut/kerrostalojenkehittaminen-talotyypiselvitys.pdf>>. Luettu. 4.2.2025.

Lapintie, Kimmo. 2018. Architectural Research in Finland, Vol.2, No 1. E-Kirja. Aalto-Yliopisto.

Laukkanen, Greta. 2022. Asuntosuunnittelu on muuttunut viimeisten kymmenen vuoden aikana – “Keskustelua pienistä asunnoista ja niiden asuttavuudesta ei ollut nykyisessä laajuudessaan”. Verkkoaineisto. Arkkitehtiliitto SAFA ry. <<https://www.safa.fi/arkkitehti uutiset/asuntosuunnittelu-on-muuttunut-viimeisten-kymmenen-vuoden-aikana-keskustelua-pienista-asunnoista-ja-niiden-asuttavuudesta-ei-ollut-nykyisessa-laajuudessaan/>>. 15.11.2022. Luettu 11.1.2025

Mäki-Jyllilä, Juha. 2025. Arkkitehti JKMM. Keskustelu 28.2.2025, 27.3.2025

Pelsmakers, Sofia; Nisonen, Essi; Maununaho, Katja; Kaasalainen, Tapio; Tarpio, Jyrki; Lehtinen, Taru; Castano-Rosa, Raul. 2022. Mistä syntyy kestävä asuinympäristö? - Tutkijat kokosivat tarkistuslistan. Verkkoaineisto. ARK-Lehti 4/2022. <<https://www.ark.fi/fi/2022/04/mista-syntyy-kestava-asuinymparisto/>>. 4.2022. Luettu 15.1.2025

Rakennuksen paloluokan määrittäminen ja keskeiset palotekniset vaatimukset. 2019. RT 103131. Rakennustieto

Räsänen, Jaana. 2010. Arkkitehtuurin ABC 2. Helsinki: Suomen Arkkitehtiliitto SAFA ry.

Saarikko, Tyko. 2025. Arkkitehti Helsingin kaupungin asemakaavoitus. Keskustelu 20.1.2025, 25.4.2025

S1-luokan teräsbetoniväestönsuoja. 2015. RT 92-11173. Rakennustieto.

Tervo, Anne; Meriläinen Sanna. 2022. Asuntoarkkitehtuurin käsikirja. Helsinki: Rakennustieto Oy.

Tuominen, Tiia-Lotta; Pekonen, Tiina; Seppänen, Jonna; Tyni, Anni; Honkala, Sanna; Meriläinen, Sanna; Aho-Parkkila, Tuula; Launiainen, Minna. 2024. Vähähiilisyysopas suunnittelijoille ja rakennushankkeeseen ryhtyville. E-kirja. Helsingin Kaupunki.

Yliskylänlahden asemakaava ja asemakaavan muutos. Asemakaavan viitesuunnitelma. 2024. Verkkoaineisto. Helsingin kaupunki. <<https://ahjojulkaisu.hel.fi/8B7A4376-9F6A-C359-94FA-93628B700000.pdf>> Luettu 3.1.2025.

Yliskylänlahden asemakaavan muutos. Asemakaavan muutoksen selostus. 2024. Verkkoaineisto. Helsingin kaupunki. <<https://ahjojulkaisu.hel.fi/9110FDA0-4263-C71D-8C18-93D962D00001.pdf>>. Luettu 3.1.2025.

Ympäristöministeriön ohje rakentamisen suunnittelutehtävien vaativuusluokista. 2015. Verkkoaineisto. Ympäristöministeriö. <https://ym.f/documents/1410903/38439968/Ymparistoministerion-ohje-rakentamisen-suunnittelutehtavien-vaativuusluokista-A7E116C5_7DAE_430D_8924_A6155D78B461-109187.pdf/5f086d96-51a5-a0e3-8e35-486e62251c60/Ymparistoministerion-ohje-rakentamisen-suunnittelutehtavien-vaativuusluokista-A7E116C5_7DAE_430D_8924_A6155D78B461-109187.pdf?t=1600745630090>. Luettu 7.1.2025.

KUVALÄHTEET

(Kuva 1.) Tervo, Anne; Meriläinen Sanna. 2022. Asuntoarkkitehtuurin käsikirja. Helsinki: Rakennustieto Oy. S.17.

(Kuva 2.) Tuominen, Tiia-Lotta; Pekonen, Tiina; Seppänen, Jonna; Tyni, Anni; Honkala, Sanna; Meriläinen, Sanna; Aho-Parkkila, Tuula; Launiainen, Minna. 2024. Vähähiilisyysopas suunnittelijoille ja rakennushankkeeseen ryhtyville. E-kirja. Helsingin Kaupunki. S.41-42.

(Kuva 4.) Kerrostalojen kehittäminen. talotyypiselvitys. 2007. Verkkoaineisto. Helsingin kaupunki. < <https://www.hel.fi/static/liitteet/kanslia/aluerakentaminen/kehittyvakerrostalo/Julkaisut/kerrostalojenkehittaminen-talotyypiselvitys.pdf>>. S. 40.

(Kuva 6.) Helsingin karttapalvelu. 2025. Helsingin kantakartta. Verkkoaineisto. Helsingin kaupunki. <<https://kartta.hel.fi>>. <<https://kartta.hel.fi/link/dMCtE6>>. Muokannut Erik Hämeenoja.

(Kuva 7.) Helsingin karttapalvelu. 2025. Helsingin kantakartta. Verkkoaineisto. Helsingin kaupunki. <<https://kartta.hel.fi>>. <<https://kartta.hel.fi/link/dMCtE6>>. Muokannut Erik Hämeenoja.

(Kuva 9.) Yliskylän asemakaavaseloste PowerPoint-esitys. 2024. Helsingin Kaupunki.

(Kuva 10.) Yliskylän asemakaavaluonnos PowerPoint-esitys. 2024. Helsingin Kaupunki.

(Kuva 11.) Asemakaavaluonnos. 2024. Helsingin Kaupunki. Muokannut Erik Hämeenoja.

(Kuva 15.) Yliskylän asemakaavaseloste PowerPoint-esitys. 2024. Helsingin Kaupunki.

(Kuva 26.) Rakennuksen paloluokan määrittäminen ja keskeiset palotekniset vaatimukset. 2019. RT 103131. Rakennustieto.

(Kuva 29.) 2022. Brick 22: Outstanding International Brick Architecture. Wienerberger AG. S. 74-75.

(Kuva 30.) ArchDaily. 2019. Verkkoaineisto. < <https://www.archdaily.com/929404/avenier-cornejo-88-housing-units-avenier-cornejo-architectes/5de5708f3312fddd3f000039-avenier-cornejo-88-housing-units-avenier-cornejo-architectes-photo>>.

(Kuva 31.) JKMM. Pohjola Kortteli. 2021. Verkkoaineisto. < <https://jkmm.fi/fi/work/pohjola-kortteli/>>.

(Kuva 32.) JKMM. Pohjola Kortteli. 2021. Verkkoaineisto. < <https://jkmm.fi/fi/work/pohjola-kortteli/>>.

(Kuva 33.) Jetsonen, Jani; Pentikäinen, Juha. 2000. Löylyn henki. Helsinki: Rakennustieto Oy. S.156

(Kuva 34.) Jetsonen, Jani; Pentikäinen, Juha. 2000. Löylyn henki. Helsinki: Rakennustieto Oy. S.154

(Kuva 35.) Ark-House. Malta. Verkkoaineisto. < <https://www.ark-house.com/projektit/as-oy-helsingin-malta>>.

(Kuva 36.) Ark-House. Malta. Verkkoaineisto. < <https://www.ark-house.com/projektit/as-oy-helsingin-malta>>.

(Kuva 37.)Könemann, Oliver. 2011. Floor Plan Manual Housing. 4.Basel: Birkhäuser. E-kirja.

(Kuva 45.) Huttunen, Hannu; Pakarinen, Harri; Mannerla-Magnusson, Meri. 2011. Asuntosuunnitelun eväät. E-Kirja. Aalto-Yliopisto, Arkkitehtuurin laitos. S. 62.

LIITTEET

Liite 1. Pienennökset planssarjasta 6 sivua

AS OY AALLONHARJAT - KOLME PISTETALOA YLISKYLÄÄN

Projekti 12 / Erik Hämeenoja / 23.04.2025

Suunnitelma on osa Yliskylän asemakaavamuutosta ja se perustuu Helsingin yleiskaavaan 2016, jonka tavoitteena on kehittää Helsinkiä raideliikenteeseen tukeutuvana verkostokaupunkina. Laajasalon Yliskylän alue kuuluu kaupungin strategisiin täydennysrakennuttamisen kohteisiin, ja alueen merkitys kasvava erityisesti Kruunuvuokoksen pikaraitiotienhankkeen myötä. Asemakaavan muutoksella vastataan kasvavan kaupungin tarpeisiin sekä tiivistämään yhä voimakkaammin kehittyvät kaupunkialueet sosiaalisesti, ekologisesti ja toiminnallisesti kestäväksi.

Kaavartakausuun yhtiössä on pikaraitiotien jatkamisen Laajasalon tien varrella Yliskylänlahdelle ja tulevaisuudessa edelleen Herttoniemeen. Laajasalonin bulevardimainen moottorikadusta urbaaniksi pääkaduksi tukee tätä tavoitetta ja toimii rakenteellisesti seikkarakana, jonka varrella syntyy tiivis, monimuotoinen ja kerrosterakenteeltaan vaihteleva kaupunkirakenne.

Kaava tuo alueelle arviolta noin 2 000 uutta asukasta, ja se sisältää myös liik- ja palvelutiloja sekä opetustoimintaa tukevia rakennuksia, kuten Laajasalon opiston laajennuksen. Palvelurakenne täydentyvät rantavyöhykkeelle sijoituvilla julkisilla toimintiloilla vapaa-ajan käyttöön soveltuvilla tiloilla. Tavoitteena on monipuolinen asuinalue, joka tarjoaa erilaisia asuinvaihtoehtoja ja hallintamallia.

Liikkuvien osalta kaavassa pyritään vähentämään Laajasalonin estevaikutusta ja parantamaan jalankulun, pyöräilyn ja joukkoliikenteen toimintaedellytyksiä. Uusien tasollistusten ja pysäkkijärjestelyjen ansiosta alueen saavutettavuus paranee ja itä- ja länsiosien välinen yhteys vahvistuu. Tavoitteena on esteetön, turvallinen ja houkutteleva liikkumisympäristö, joka tukee aktiivista toimintaa ja kestäviä elämäntapoja.

Yliskylänlahden sijainti meren äärellä on keskeinen osa alueen luonnetta. Merellisyys pyritään tuomaan näkyväksi osaksi kaupunkikuvaa sekä näkömäärien, rakennusten sijoittelun että rantavyöhykkeen suunnittelun kautta. Rantareitit, venesatama ja rantarakentaminen liitettyvät osaksi kaupunkialueen luoden mahdollisuuskia julkiselle uikotilalle, oleskelulle ja veneilytoiminnolle. Näin varmistetaan Laajasalon saatuun osaan Helsingin identiteettiä.

Tämä suunniteltu sijoittuu asemakaavamuutoksessa määritettyyn kortteihin 49459 Kortteihin tonille nro 1 on suunniteltu kolme seitsemän kerroksista pistetaloa, jotka sijoittuvat osaksi rantarakenteista kortteikonkasuuta. Kortin pinta-ala on noin 3 000 m², ja sille on osoitettu yhteensä 5 500 k-m² asuin- ja palvelu- ja liiketiloja. Suunnittelussa noudatetaan asemakaavamuutoksen määrityksiä muun muassa rakennusten sijoittelun, julkavalmateriaalien, korkeiden ja pinta-alueiden jäsenien osalta. Julkiset toteutetaan vaaleina ja yksiselitteisina muurattuina tiloissa, joissa säilytetään luovat hieroveraisia vaihtelevia rakennusten väliä.

Piha-alue jäsenellään materiaalien, kaavallisuuden ja valaistuksen avulla monipuoliseksi ja vaihtelevaksi kokonaisuudeksi. Piha suunnitellaan myös yhteiseksi samalla kortteilla sijaitseville lamelloille. Painopiste on perheasunnossa, mikä näkyy asuntojen välissä mitoituksessa ja yhteistilojen laadussa. Liiketilat ja yhteistilat sijoitetaan maantasokerroksen erityisesti Laajasalonin bulevardin puolelle, kun taas asuntojen sisäänkäynnit avautuvat pääosin suojaisalle pihalle. Rakennukset suunnitellaan pääosin betonirakenteisina.

Suunnitelma vastaa asemakaavan tavoitteisiin kehittämällä vihlyisiä ja kestäviä asumisympäristöjä, jossa merellisyys, luonnonvalo, yhteisöllisyys ja ihmisen mittakaava ovat keskeisiä lähtökohia. Kortteihin arkkitehtuurissa tavoitellaan suurpiirteistä linnettä, ilmeikkäitä kontrasteja ja tiettyä rosolisuutta muistuttavaa alueen satamainhistoriaa. Samalla rakennusten arkkitehtuuri ammentaa kantakaupungin kestävästä ja ajattomista arvoista sen materiaalien laadussa, mittakaavan hallinnassa ja kaupunkilijan jäsenyydessä.

Katkokkeisiin sijoittuvat yhteis- ja saunatilat sekä maisematerassit, joista avautuvat näymät merelle sekä arvokkaaseen kulttuuriperintöön Kiltinrantaan. Katot vihrytetään vyöhykkeittäin hyödyntäen rantanäkömääriä ja kotomaisia kaavallisuutta, joka lisää paitsi ekologisia monimuotoisuutta myös luo vähän sienen alueen merelliseen kontekstiin. Kortteihin naapurustoa täydentävät rantakorttelien kahvilat ja ravintolat sekä rantaa kiertävät promenadi, joka toimii tärkeänä osana alueen julkista ulkoilureitteistä ja merellistä identiteettiä.

RAKEISUUS 1:5000 (Punaisella viivalla merkitty asemakaavamuutos alue)

ASEMAPIIRROS 1:500

ILMAHAVAINNEKUVA

VALOSIEPPARI

KATTOPUUTARHA

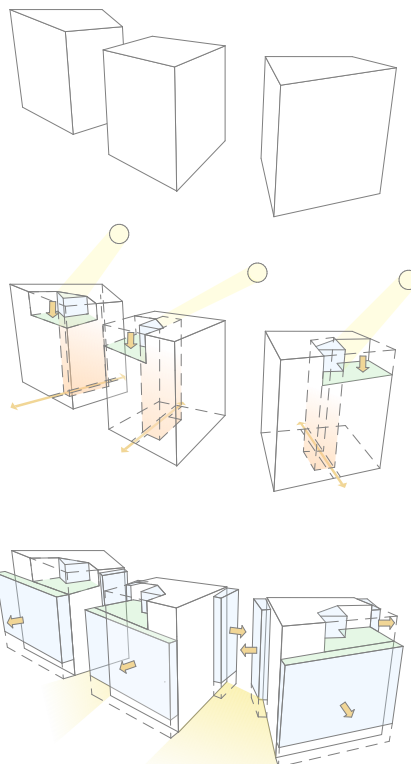
Massoitelun lähtökohdaksi on toiminut asemakaavaaluonnoksen määrittelemät rakennusalat ja korkomaailma. Rakennukset sijoittuvat selkeästi korttelin rajoja mukailien, muodostaen rajattua ja jäsenneiltyä kaupunkitilaa niin Laajasalontien bulevardin suuntaan kuin pihan puolelle.

Rakennustypologiana toimii pistetalo, jossa porraskäytävä sijoittuu rakennuksen rungon keskelle. Tämän tyyppiratkaisun haasteena on usein porrashuoneiden hämärä valoisuus. Ratkaisuna tähän on kattoterasseille sijoitetut suuret prismaattiset valosiepparit, jotka tuovat luonnonvaloa porrashuoneeseen useasta suunnasta. Porrashuoneet on lisäksi suunniteltu läpikuljettaviksi, jolloin näkymät avautuvat läpi rakennuksen niin pihalle kuin merellekin, mikä lisää sekä tilallista laatua että asukkaiden viihtyisyyttä.

Vaikka asemakaavassa rakennukset on määritelty kuusikerroksisiksi, suunnitelmassa on tehty poikkeama kaavan massoitteiluperaatteesta pihan osalta. Yhtenäinen kerroskorkeus on porrastettu idyllisen ja suojaosan viherpihan luomiseksi, mikä paitsi tukee valosiepparien toimivuutta myös mahdollistaa monimuotoisemman ja viihtyisemmän pihaympäristön. Tämän lisäksi viherpihan korkeusasema tukee esteetöntä liikkumista ja rajaa puolijulkisia tiloja selkeämmin yksityisestä asuinympäristöstä.

Asemakaavan mukaan julkisivun tulee muodostaa eheä, yksiaineinen massa sisäänvedetyin parvekkein. Suunnitelmassa tästä on poikettu itäpuolen asuinhuoneistojen näkymien aktivoimiseksi: parvekkeet on muotoiltu ulokemaisiksi, jolloin ne avautuvat merelle ja Tengströminpuiston suuntaan, eivät ainoastaan sisäpihalle. Näin saavutetaan parempi visuaalinen yhteys ympäristöön ja vahvistetaan asumisen laatua. Ulokkeelliset parvekkeet on toteutettu rakenteellisesti yhtenäisyyttä korostavilla palkkiratkaisuilla, jolloin eheä julkisivu ilme säilyi arkkitehtonisesti hallittuna.

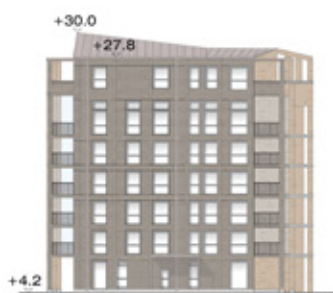
Lisäksi katutilaan ulottuvat parvekkeet luovat rakennusten alapuolelle arkadimaisia tiloja, jotka tarjoavat säältä suojattua julkista oleskelutilaa katutasossa sijaitsevien liiketilojen ja mahdollisten ravintoloiden yhteyteen. Tämä tukee Laajasalontien bulevardin aktivoimista eläväksi jalankulkukaduksi ja tuo arkista kaupunkielämää suoraan rakennusten yhteyteen.

Asemakaavan mukaisen rakennuksen rakennusalan muodostama massa

Massaa kevennetään kattopuutarhalla avartaan valosiepparille luonnonvalon saantia porraskäytävään

Parveke vyöhykkeet avautuvat suotuisille merinäköaloille

Asemakaavan ohjauksen mukaisesti julkisivumateriaaliksi on valittu muurattu tiili, joka tarjoaa peitisi kestävän myös ajattoman ratkaisun alueen kaupunkikuvallisiin tavoitteisiin. Tiilen käyttö ilmentää kontekstittöistä suunnittelua, joka tuo rakennuksiin pitkäikäisyyttä ja arvokkuutta. Muurattu tiili ei ole vain pinnallinen valinta, vaan se on keskeinen osa rakennusten identiteettiä ja visuaalista kielitoppia.

Tiili toimii julkisivun rakenteellisena ja visuaalisena rytmittäjänä. Sen avulla muodostuu selkeä, jäsenneity gridi, joka antaa rakennuksille ryhtiä ja mittakaavallista johdonmukaisuutta. Gridi sitoo eri rakennusmassat toisiinsa muodostaen hallitun ja arkkitehtonisesti ehyen kokonaisuuden.

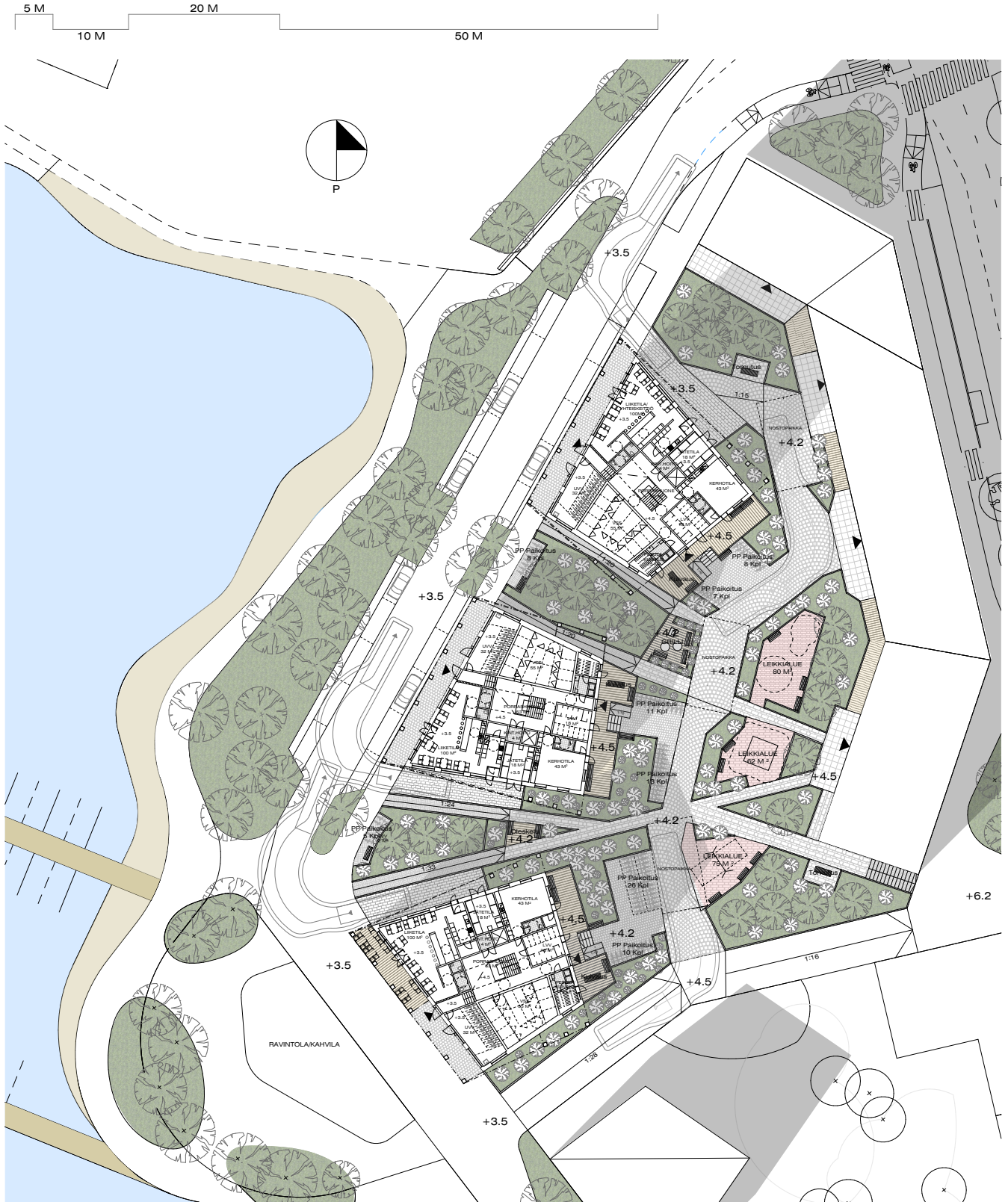
Kolmen eri kerrostalon julkisivuissa käytetään harkiten valittuja Wienerbergerin retrotiiliä eri sävyissä. Tiilen säilyvyydet luovat hienovaraisia mutta merkityksellistä kontrastia rakennusten välillä, mahdollistaen jokaiselle rakennukselle oman ilmeikkään ja omaleimaisen identiteetin. Tämä lähestymistapa tuo vivahteikkaita ja arkkitehtonista kiinnostavuutta ilman että kokonaisuus rikkoutuisi ja että monimuotoisuus säilyisi hallittuna ja tarkoituksenmukaisena. Pohjoisin rakennus on harmaata tiiltä, keskimäinen punaista ja eteläisin valkoista tiiltä.

Tiilimuurauksen latornassa käytetään pääosin perinteistä juokselimittistä, joka tuo seinäpintaan levollista ryhtiä ja jakuvuutta. Tätä ryhtiä rikastetaan votsilimittisillä, jotka muodostavat kehymäisiä elementtejä tuoden koimulotteisuutta ja valon vaihteluun reagoivaa syvyyttävaikutelmaa. Näillä kehymillä jäsenneityään rakennuksen pintaa sekä korostetaan erityisiä arkkitehtonisia elementtejä, kuten ikkuna-sukkoja ja sisäänkäyntejä.

Myös parvekefasadi on suunniteltu tukemaan julkisivun systemaattista ja harkittua ilmettä. Sen rakenne noudattaa samaa arkkitehtonista logiikkaa: parvekkeet muodostavat oman toistuvan rytmineen, joka asettuu dialogiin siltijulkisivun gridin kanssa. Tämä yhteispeli eri julkisivuelementtien välillä vahvistaa rakennusten arkkitehtonista koherenssia ja lisää suunnittelun syvyyttä.

Tontti sijoittuu kaupunkikuvallisesti merkittävälle alueelle idyllisen kevytraideliikenteen reitin ja elävän ranta-bulevardin väliin. Tämä ainutlaatuinen sijainti mahdollistaa peitisi hyvät liikenneyhteydet myös suoran yhteyden virkistysalueisiin ja veden äärelle. Kaupunkitilallisesti tontti toimii tärkeänä siirtymävaihtokkeena eri kaupunkirakenteiden välillä, sillä se linkittää urbaanin katuympäristön ja avoimen rantavyöhykkeen toisiinsa saumattomasti.

Aluesuunnittelun kantavana ideana on ollut esteettömän ja sujuvan läpikulkureitin mahdollistaminen tontin poikki. Rakennusten sijoittelu ja kulkuyhteyksien suunnittelu tukevat tätä periaatetta, mahdollistaen jalankulkijoille ja pyöräilijöille luonnollisen ja miellyttävän reitin halki tontin. Näin tontti toimii aktiivisena osana kaupungin julkista tilaa ja arkista liikkumista.

MAANTASOKERROS + PIHAPIIRUSTUS 1:200

PINTA-ALAT LASKETTU YHDESTÄ ASUINKERROSTALOSTA

RAKENNUKSEN KOKONAIKIN KERROSALA	2780 K-M ²
KERROS 0. MAANTASO	412 K-M ²
-LIIKETILA/YHTEISKEITTIÖ	100 M ²
-UVV	32 M ²
-LVV	16 M ²
-IRTAIMISTOVARASTO / VSS	55 M ²
-KIINTEISTÖHOIDON TILAT	4 M ²
-JÄTEHUOLTO	18 M ²
-KERHOTILA	43 M ²
-PESULA+KUIVAUS	15 M ²

PYÖRÄPAIKKOJA PIHALLA:	88
PYÖRÄPAIKKOJA ASUINKERROSTALOISSA:	56
PYÖRÄPAIKKOJA YHTEENSÄ:	144

Piha-alue on suunniteltu mahdollisimman saumattomaksi ja esteettömäksi kokonaisuudeksi. Ratkaisut mahdollistavat pelastusajoneuvojen sujuvan liikkumisen ja varmistavat hyvän saavutettavuuden kaikille käyttäjryhmillä. Pihan eri toiminnot on sijoitettu käyttöergonomia huomioiden, jossa pyöräpysäköinti on sijoitettu varjoisammalle tontin reunalle, kun taas leikki- ja oleskelualueet avautuvat pihan aurinkoisimmille kohdille, tuken aktiivista käyttöä ja viihtyvyyttä.

Rakennusten liiketilat liittyvät luontevasti osaksi rantabilevardia ja sen jalankulkuvirtoja. Rakennusten katutasoon sijoittuvat arkadit muodostavat kaupunkikuvalle tunnistettavan ja suojaavan tilasarjan, joka aktivoi katutilaa ja tarjoaa paikan kohtaamisille, kahviloille tai muille kaupallisille toiminnoille. Pohjoisimpaan rakennukseen ei ole kaavoitettu liiketila, mutta siihen on suunniteltu muuntojoustava yhteiskeittiö- ja työskentelytila asukkaille. Tila voidaan tarvittaessa muuntaa myös liiketilaksi, jolloin rakennus vastaa paremmin muuttuviin tarpeisiin.

Autopaikotus on järjestetty erillisessä pysäköintihallissa, mikä vapauttaa piha-alueen rakenteellisesta pysäköinnistä ja mahdollistaa kevyen liikenteen priorisoinnin. Näin piha toimii ensisijaisesti asukkaiden oleskelu- ja leikkialueena, jossa liikenne on rauhoitettua ja viihtyisää.

4H+KT HAVAINNEKUVA

KYLPUHUONE HAVAINNEKUVA

Rakennuksessa on viisi asuinkerrosta, ja huoneistot vaihtelevat kaksioista nelioihin. Suunnittelun painopiste on perheasumisessa, mikä näkyy asuntojen väljässä mitoituksessa, huonejaoissa ja pohjaratkaisuissa. Koska kyseessä on kovan rahan alue merellisessä Laajasalossa, on tilalliseen laatuun ja viihtyisyyteen panostettu erityisesti huolellisuudella.

Keskeinen porrashuone mahdollistaa tehokkaan asuntojen sijoittelun rakennuksen neljään ilmansuuntaan. Pistetalon etuna on luonnonvalon ja näkymien monipuolinen hyödyntäminen. Eteistiloista avautuu läpinäkyvyyttä ulos asti, mikä tekee tilasta ilmavan ja helpommin hahmotettavan. Olohuoneet on sijoitettu siten, että niiden aukotukset avautuvat kahteen suuntaan, mikä vahvistaa tilallista rytmiä ja yhteyttä ulkotilaan.

Asunnot on suunniteltu valoisiksi lattiasta kattoon ulottuvien ikkuna-aukotusten avulla. Välijä mitoitus mahdollistaa huonekalujen vapaan sijoittelun ja tilojen monikäyttöisyydelle. Kolmioissa ja nelioissa on hyödynnetty keskieurooppalaista yökäytävä periaatetta, jossa makuuhuone ja siihen liittyvä märkätila muodostavat oman yksityisen vyöhykkeen, joka on erotettu muista tiloista lyhyellä käytävällä.

Erityisratkaisuna jokaisessa huoneistossa on kylpyhuone, joka sijaitsee julkisivun yhteydessä. Nämä tilat on mitoitettu huoneistosaunan mukaan, mahdollistaen saunan sijoittamisen tai muun rentoutumiseen painottuvan käytön – kuten avaran ikkunan yhteyteen sijoittuvan istuskeluvyöhykkeen tai spa-tyyppisen kokonaisuuden.

Ylimpään kerrokseen on sijoitettu kaksi avaraa loft-asuntoa, jotka erottuvat korotetuilla huonetiloihillaan ja vapaan pohjaratkaisun mahdollisuuksillaan. Vaikka itse huoneistot eivät avaudu suoraan merelle, kummassakin asunnossa on kaksi tilavaa parveketta, joilta avautuvat näkymät merelle.

3H+KT 2KRS-ASUNNOSTA HAVAINNEKUVA

KERROS 1-5. ASUINKERROS 2060 K-M²

-2H+KT	4 KPL	57 M ²
-3H+KT	4 KPL	63 M ²
-3H+KT	5 KPL	70 M ²
-3H+KT (2.KRS)	1 KPL	98 M ²
-4H+KT	5 KPL	118 M ²
-4H+KT (2.KRS)	1 KPL	105 M ²

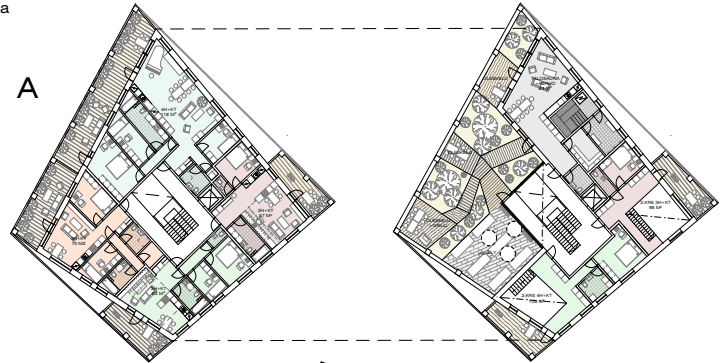
YHT. 20 KPL

Keskipinta-ala	81.15 M ²
Huoneistoala	1623 M ²
Tehokkuusluku	0.65

KERROS 6. KATTOTERASSI

-Talosauna + kerho	1 KPL	84 M ²
-Kattopuutarha		170 M ²

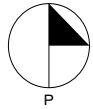
A

B

C

Pohjapiirustukset 1:200

JULKISIVUOTE 1:50
Julksisivun materiaalit

1. Muurattu tiili, Wienerberger Retro (Rakennuksen sävyn mukaan)
2. Lasi, läpinäkyvä
3. Pinnakaide, teräs (Rakennuksen sävyn mukaan)
4. Wienerberger tiillaatta, Retro (Sävyn mukaan)
5. Alumiini, musta RR33
6. Betoni, sileä (teräsmuotti)
7. Pellitys (Rakennuksen sävyn mukaan)

Detaljikassa on painotettu eheää ja viimeisteltyä kokonaisuutta. Vesikourut ja vedenohjaukset on integroitu osaksi julkisivua tehden siitä mahdollisimman sileän, jotta lopputuoksena on selkä arkkitehtoninen ilme.

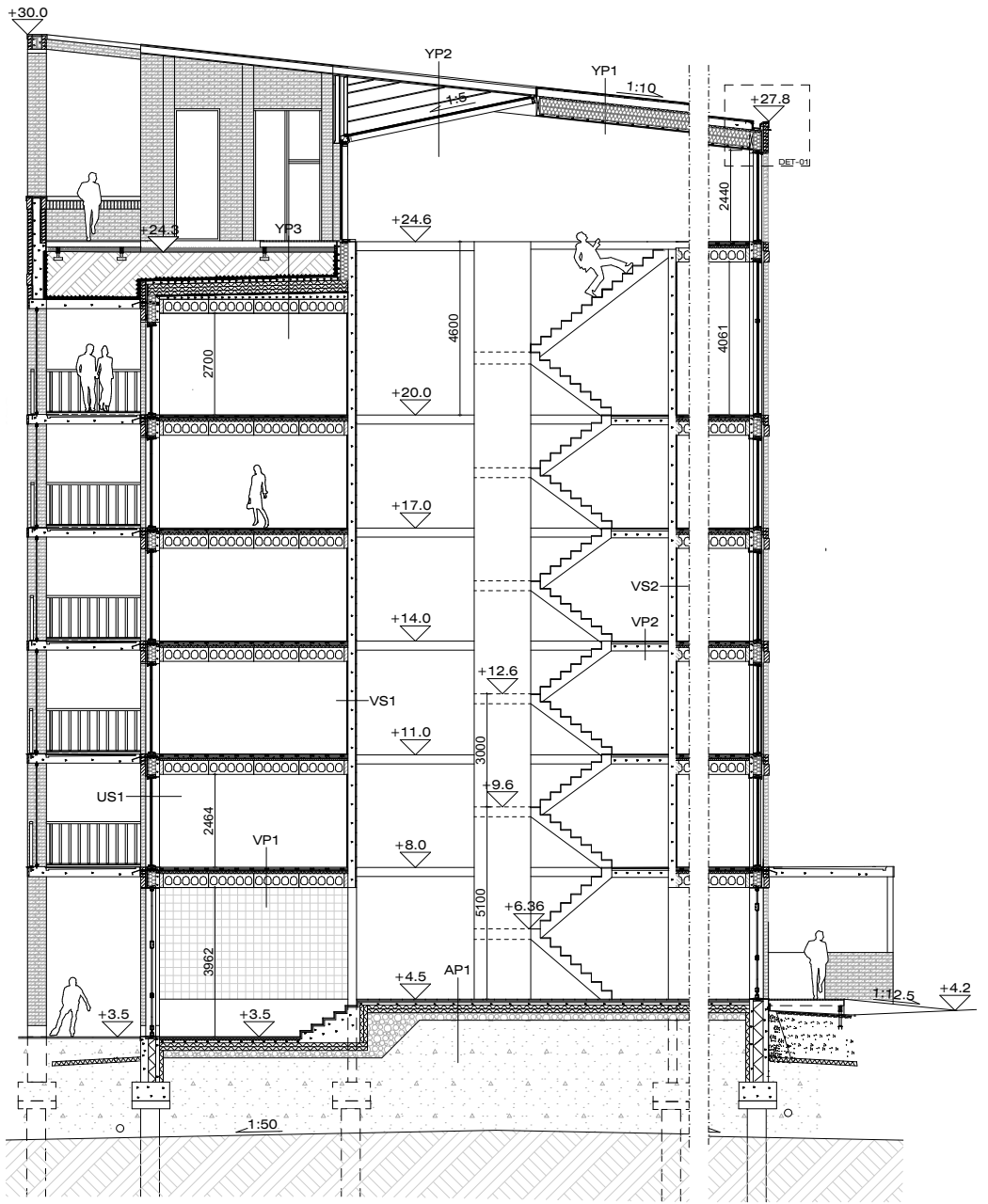
Rakenteellisissa ratkaisuissa on panostettu vähähiilisyteen ja ekologiseen kestävyteen. Runkorakenteissa ja erityisesti välipohissa on hyödynnetty vähähiilisiä ja kierrätettyjä materiaaleja.

Rakennuksessa on hyödynnetty hybridiratkaisuja, joissa esimerkiksi väliseinät ja yläpohjarakenteet on toteutettu puurunkoisina.

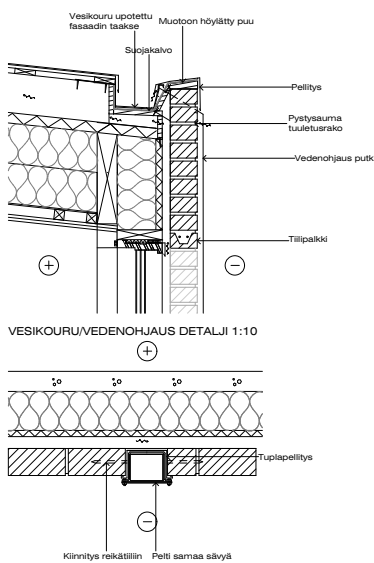
Porraskäytävän seinissä ja lattiasa on käytetty idyllistä luonnonkiveä, mikä luo tilaan esteettisesti miellyttävän ja laadukkaan ilmeen.

Keskeinen tekijä asuinhuoneistojen luonnonvalon saannissa ovat lattiasa kattoon ulottuvat ikkunat. Tämän mahdollistaa välipohjarakenteisiin integroitu kattava lattialämmitysjärjestelmä, joka poistaa tarpeen perinteisille seinäpattereille.

Rakennukset perustetaan paaluille maaperän heikon kantavuuden vuoksi, jolloin sokkeli tukeutuu paalutukseen.

RAKENNELIKKAUS 1:50

VESIKOURU/VEDENOHJAUS DETALJI 1:10

- US1 - 533 mm**
Muurattu tiili, Wienerberger Hamaa-, punainen-, sekä tuohi Retro, 135 mm
Tuuletusrako, 40 mm
Tuulensuojalevy, HUNTON, 25 mm
Puukulttuurite, HUNTON NATIVO, 200 mm
Höyrynsäiliö, EKOVILLA, 0,2mm
Ei-kantava sisäkuori, Betoni VHB (C30/C37), 100 mm
Kiinnitysalaasi, Weber Fix low carbon, 8 mm
Tiillaatta, Wienerberger Renaissance, 22 mm
- VS1 - 258 mm**
Tiillaatta, Wienerberger Renaissance, 22 mm
Kiinnitysalaasi, Weber Fix low carbon, 8 mm
Kantava rakennus, Betoni VHB (C30/C37), 200 mm
Kiinnitysalaasi, Weber Fix low carbon, 8 mm
Kupera seinälaatta, Fattamano Listel, 20 mm
- VS2 - 230 mm**
Kantava rakennus, Betoni VHB (C30/C37), 200 mm
Kiinnitysalaasi, Weber Fix low carbon, 8 mm
Tiillaatta, Wienerberger Renaissance, 22 mm
- VP1 - 538 mm**
Lattialaatta, HLL Mänty, 28 mm
Kotilau, Metsä Wood, 30 mm
Pintabetoni, Rudus VHB-lattiasaassa 60 mm
Lattialämmityspuikot
Aluserie, EPS Finnfoam F-300 Green, 50 mm
Ontelolaatta, Parma Consolis, 370mm
- VP2 - 280 mm**
Luonnonkivilaatta, musta, 20 mm
Kiinnitysalaasi, Kiilto Pro Fix Eco, 10 mm
Tasauslevy, VHB-betoni C25/30, 50 mm
Kantava laatta, VHB-betoni C30/37, 200 mm
- AP1 - 565 mm**
Luonnonkivilaatta, musta, 20 mm
Pintalaatta, Kiilto Pro Fix Eco, 5 mm
Mieskoitea betoni, Rudus lattialaatu VHB, 30 mm
Teräsbetonivilla (sämmityskaapetti), 40 mm
Höyrynsäiliö, EKOVILLA, 0,2mm
Betoni-laatta, VHB C30/37, 70 mm
Lämmöneriste, EPS Finnfoam F-300 Green, 200 mm
Tiivistetty sora, 200 mm
Suodatinkangas
Perusmaa
- YP1 - 776 mm**
Peltikate, konesaumattu, 2-kertaiset tiivistetyt saumat
Väinenuuskalusta, luonnonkivi, 5 mm
FSC-vanerilevy, pitkiä sivuita pöntattu, 15 mm
Puukotilau, 25 mm
Tuuletusväli, 200 mm
Kantava rakennus, Puupalkki
Tuulensuoja, Hunton, 30 mm
Mineraalivilla, EKOVILLA, 400 mm
Ilman- ja höyrynsäiliö 0,2 mm
Rakennuslevy, OSB 3, 6 mm
Puukotilau 45 mm
Kipilevy, KNAUF, 15 mm
Kipilevy, KNAUF, 15 mm
Kattomaali, valkoinen
- YP2 - 200 mm**
3K Lasielementti, Schuco, 200 mm
- YP3 - 1524...1624 mm**
Viherkaton kasvillisuus, rumikkö
Viherkaton kasvillisuus, 600suodatinkangas, N2
Platon DE salaojittava ja vettä varastoiva levy, 40 mm
Kerabit QDrain salaojainlatte, 16 mm
Teräsbetonilaatta, 90 mm
Suodatinkangas, N2
Lämmöneriste, EPS Finnfoam F-300 Green, 300 mm
Kerabit QDrain salaojainlatte, 16 mm
Vedenieritys VEBDR, 12 mm
Kallitusbetoni, kaltevuus 1:80, 80...180
Ontelolaatta, Parma Consolis, 370 mm

